Krasimira Stoianova

VANGA

Vanga reprezinta unul dintre cei mai cunoscuti mediumi care au trait pe Pamant. S-a nascut la data de 31 ianuarie 1911 in orasul Strumita din Iugoslavia, in familia unor plugari saraci. A vazut lumina zilei cu doua luni inainte de soroc, era foarte plapanda, avea urechile lipite de cap si tot asa, lipite, degetele de la maine si picioare. Mama Vangai a murit la varsta de trei ani, ramanand in grija unei vecine pe nume asanita, o turcoaica buna si miloasa. La varsta de douasprezece ani, a fost prinsa de o furtuna grozava care a purtat-o la doi kilometri distanta. A fost gasita acoperita cu bucati de pamant, pietre si crengi. Ochii erau plini de praf si nu-i mai putea deschide, avand dureri ingrozitoare. Au dus-o acasa, au spalat-o si s-au straduit cu totii sa-i aline durerile. I-au spalat ochii cu o infuzie din plante, au apelat la vrajitoare si descantatoare, i-au dat apa descantata si apa sfintita, dar nimic nu i-a adus alinare. Pana-n seara ochii i s-au umplut cu sange si, impreuna cu irisii, s-au albit. A fost operata de un medic, dar in cele din urma Vanga a ramas oarba pentru totdeauna.

Familia ei compusa acum din cinci suflete s-a afundata intr-o saracie si mai mare. Deznadejdea era deplina. Vanga plangea intreaga noapte si se ruga sa se faca o minune ca ea sa vada din nou, dar minunea nu s-a produs, iar ea nu se putea consola cu gandul ca sta ca o greutate pe capul familiei, fara sa-i poata ajuta cu ceva. In 1925 a fost admisa la o Casa a orbilor. Acolo Vanga a dus o viata fericita in comparatie cu ceea ce traise pana atunci. Avea 18 ani, o infatisare ingrijita, iar fata ei slaba radia impacare si multumire. Printre elevii Casei se afla un tanar, iar Vanga, indata ce-i auzea glasul, inima incepea sa-i bata fericit-tulburata, iar fata i se incingea de caldura. Intr-o zi el i-a marturisit ca o iubeste si i-a propus sa se casatoreasca. Parintii sai erau oameni bogati si nu au avut nimic impotriva sa aiba grija de amandoi. Vanga era atat de fericita, incat parea ca nu mai atinge pamantul, dar in scurt timp in locul binecuvantarii parintesti, Vanga a primit o veste care i-a dat o lovitura de moarte. Tatal ei o anunta ca trebuie sa se intoarca acasa pentru a avea grija de copii.

De aici incolo, Vanga s-a confruntat din nou cu o saracie lucie si chinuri inimaginabile. Ea reprezenta cel mai pretios sprijin pentru fratii ei, fiind o fata foarte harnica si priceputa, desi era oarba. Ea a inceput sa-si manifeste darul prezicerii si obisnuia uneori sa vorbeasca cu fiinte invizibile nevazute ochilor celorlalti. A prezis si

iminenta celui de-al doilea razboi mondial, desi cei apropiati nu au crezut-o. Cu putin inainte ca razboiul sa inceapa, un barbat inalt, blond si dumnezeiesc de frumos, imbracat ca un razboinic din antichitate, intr-o armura ce stralucea in lumna lunii, calarind un cal alb, s-a oprit in fata portii Vangai, a descalecat si a intrat in camaruta intunecoasa. Iradia atata stralucire, ca inauntru s-a facut stralucire ca ziua. S-a intors catre Vanga si a glasuit cu voce puternica: In curand lumea se va tulbura si multi oameni vor pieri. Tu vei ramane in acest loc si vei prooroci despre morti si vii. Nu te teme! Eu iti voi spune ce sa prezici! La 6 aprilie, 1941, asa cum spusese cu un an in urma Vanga, trupele germane au traversat granita iugoslava.

Vanga a inceput sa se manifeste ca un adevarat canal pentru aceasta fiinta si a inceput sa faca preziceri cu o exactitate uluitoare. Din gura ei curgea un alt glas, care indica foarte precis locuri, evenimente, numele barbatilor imobilizati, care se vor intoarce vii sau care vor suferi o nenorocire. Faima de prezicatoare a Vangai s-a raspandit si la curtea ei au inceput sa vina o multime de oameni. In 1942 granita cu Bulgaria a fost deschisa si la Vanga au inceput sa vina oameni si din Petrici si imprejurimi. Printre acestia se afla un tanar, Dimitar Gusterov, care a cerut-o in casatorie si a luat-o la el acasa, in Petrici. Unii i-au zis ca greseste parasindu-si locurile natale. Vanga nu-i asculta pentru ca nu se despartea decat de amintiri triste, mizerie si de o viata de saracie. Lumea a aflat repede ca orasul Petrici o adaposteste pe clarvazatoare si spre casa Vangai s-a indreptat un puhoi de oameni. Barbatul sau a plecat in razboi, in Grecia, de unde s-a intors in primavara anului 1944. El a murit de ciroza, in 1962, la varsta de 42 de ani. Cand a dost adus acasa de la spital, Vanga a intrat intr-un somn profund din care s-a trezit doar in clipa inmormantarii. Pe urma vorbit: "L-am condus pana la locul care i-a fost hotarat".

Afluxul de oameni la portile casei Vangai era din ce in ce mai mare, astfel ca nu mai putea sa se descurce si a cautat ajutorul statului. La 3 octombrie 1967 a trecut, cum se zice, sa "lucreze la stat". Au fost desemnati oameni care sa pastreze ordinea in fata usii sale si care sa aiba liniste de odihna si linistea ei. S-a infiintat un serviciu special in cadrul primariei, care sa inregistreze datele tuturor solicitantilor. Pe scurt, in cele din urma, Vanga a fost recunoscuta oficial. Printre previziunile ei celebre se numara si evenimentele din Praga, din 1968 sau Liban, in 1982. Se stie ca Vanga a primit vizita unor importanti sefi de stat care au cautat sfaturi in vorbele sale. Printre acestea se numara si fostul cuplu dictatorial din Romania. Vanga avea si puterea de a vorbi cu mortii. Ea vorbea despre moarte in chip poetic, ca o femeie cu parul despletit. In opinia ei moartea nu reprezenta decat o trecere intr-o alta dimensiune spatio-temporala.

Vanga a prezis evenimente marcante pentru omenire cum ar fi dezastrul de la Cernobal, caderea URSS sau scufundarea submarinului Kursk. Oameni din toata lumea au venit sa o vada pe Vanga Dimitrova. Agentia BTA a afirmat ca peste un milion de persoane au trecut pe la poarta celebrei clarvazatoare. Aproape toate predictiile sale au facut referire la vietile private ale oamenilor comuni. Dusmanii acesteia au acuzat-o de

frauda si a fost chiar trimisa la inchisoare pentru ca a prezis cu precizie moartea lui Stalin. Vanga a murit in 1996, la varsta de 84 de ani.

In 1988 Vanga a facut o declaratie demna de consemnat: Suntem martori ai unor evenimente decisive le planetei. Doi dintre cei mai mari conducatori ai Pamantului si-au strans mana si su semnat, pentru a dovedi ca au facut primul pas spre ajungerea la pacea universala.Dar va trece inca mult timp. Va curge inca multa apa...Va veni Al Optulea si el va semna pacea finala a planetei.

****

Vanga si vamfienii

Iata ce marturisea Vanga in anul 1978:

- Ii vad cam de un an de zile. Sunt transparenti. Ei apar asa cum omul isi vede chipul reflectat in apa. Sunt imbracati in haine aidoma zalelor, care stralucesc precum solzii de peste. Se pare ca printre ei se afla si femei. Pletele lor se aseamana cu algele si sunt moi ca puful de gasca, inconjurandu-le capetele ca niste aureole! Uneori, in partea din spate au ceva asemanator cu aripile. Adesea cand ma intorc in casa mea din Petrici, ii gasesc asezati prin camere. Vorbesc cu ei. Cateodata, de la distanta, inca inainte de a ajunge la poarta casei aud sunete lente si taraganate, ceva ca o melodie, ca si cand un cor ar canta psalmii.

Imi spun ca vin din tara Vamfim, sau cel putin asa inteleg eu, si ca aceasta este a treia fata de Pamant.

- A treia de unde?

- Nu-mi spun, iar eu nu pot sa-i inteleg. Nu-mi spun nici cu ce scop vin aici. Uneori, unul dintre ei ma prinde de mana si ma duce in tara lor. Pornim. Merg pe un pamant semanat cu stele, ca si cum as calca pe ele. Cei care ma insotesc se deplaseaza cu repeziciune, de parca ar sari. Pleaca si se intorc. Pe pamantul lor totul este foarte frumos. Aici este o natura atat de minunata incat, pur si simplu, nu poate fi descrisa... insa nu stiu de ce nicaieri nu vad case.

Aceste fiinte sau veniti, nu stiu cum sa-i numesc, sunt foarte severi. Cand vorbesc, glasurile lor rasuna ca ecoul. Uneori imi aseaza la urechi ceva asemanator castilor. Acolo, pe pamantul lor, totul este foarte bine organizat si pe pamantul lor se munceste mult. Aceste fiinte imi spun ca eu sunt cea mai directa legatura a lor cu pamantul. Ei comunica cu foarte putin oameni de pe planeta noastra. Ei ne controleaza.

Nu imi ingaduie sa vorbesc despre ceea ce vad, despre ceea ce aud pe planeta lor. Cateodata unii dintre ei imi spun: "Venim pentru un timp si trebuie sa ne intoarcem imediat. Nu cere prea mult de la noi si nu ne intreba, pentru ca ne este interzis sa vorbim"...

Intr-o zi, doi dintre ei au asezat doua sculpturi, reprezentand, se pare, doi vestiti barbati de ai lor. Cunosc locul cu exactitate, da nu pot sa va spun unde este.

Una din sculpturi este a unui barbat, care sta ingandurat parca, sprijinandu-si capul cu mana. Cealalta este a unui barbat, care sta in picioare si tine in mana sa dreapta un fel de instrument, pe care, cu mare greutate, l-as putea asemui cu un pistol...

Cand au asezat sculpturile, una din aceste fiinte i-a spus celeilalte:

- N-ar trebui sa le mutam putin mai departe, pentru a nu fi vazute de oameni?

Iar cealalta i-a raspuns:

Nu te teme, nu vezi ca sunt orbi?

Cativa ani mai tarziu. Revenind de la Rupi la Petrici, sora Vangai, Liubka, i-a povestit ceva si pe urma, fara sa vrea, a trantit cu putere poarta, iar Vanga i-a spus:

- Nu vorbi tare si nu face zgomot, pentru ca in casa sunt foarte multi oameni!

Desigur, dupa sora ei, acolo nu era nimeni, deoarece casa Vangai era intunecata, linistita si pustie, adica asa cum este intotdeauna cand Vanga nu se afla acolo.

Dar, dupa Vanga:

- Am intrat in casa si m-am asezat in mijlocul holului, la parter, iar ei s-au randuit in jurul meu. Erau cu totii barbati in varsta, mai degraba batrani, imbracati in haine stralucitoare. straluceau atat de puternic, incat holul parea scaldat in lumina soarelui. Mi-au spus: "Stai in picioare si asculta, iar noi iti vom vorbi despre viitor. Nu te teme de nimic pentru ca in fata usii tale este un paznic, un stalp de fier". Mi-au mai spus ca inca nu a venit vremea sa va spun tot ceea ce mi-au impartasit, dar pot sa va citez urmatoarele:" Lumea va suporta multe schimbari. Va urca si va cobora. Si echilibru va aparea atunci cand vom incepe sa vorbim cu oamenii!"...

Cine sunt aceste aceste fiinte care comunica cu Vanga si ca populeaza adesea casa ei? Dupa parerea ei, intre ele exista o anumita ierarhie pentru ca au sefi, care vin mai rar si, de regula, atunci cand trebuie sa comunice despre evenimente exceptionale, sau cand urmeaza sa se intample mari catastrofe.

In astfel de ocazii ea devine palida, lesina si dintre buze, incepe sa se auda un glas care nu are in nimic in comun cu acela al sau. Este un glas foarte puternic si cu un timbru total diferit. Cuvintele si propozitiile care ies de pe buzele sale nu au nimic comun cu vorbele pe care Vanga le

intrebuinteaza in vocabularul sau cotidian. Ca si cum o ratiune, o constiinta straina ar patrunde in ea pentru a comunica prin gura ei evenimente majore care urmeaza sa se petreaca in viata oamenilor.

****

Căci nu este nimic ascuns, care nu va fi descoperit, *şi* nimic tăinuit, care nu va ieşi la lumină.

(Evanghelia după Marcu, cap. 4 : 22)

Stau în fața oceanului uriaş. Apele sale necuprinse, colorate în nuanțe diverse, se izbesc de picioarele mele, în jur totul este vast, inexplicabil şi plin de măreție.

Aş fi putut sta aşa la nesfîrşit, să contemplu şi să pătrund tainele naturii. Numai că eu sînt ca un grăunte de nisip în colb şi am datoria, nemăsurat de grea, de a descrie fenomenul Vanga, vast şi enigmatic, ca şi valurile oceanului, Slnt un slab înotător, dar trebuie să mă scufund în apele cele mai adinei, pentru a scoate de acolo minuni de necrezut, să le purific de misticism şi superstiție să le descriu celorlalți semeni ai mei. Voi reuşi oare ? Nu ştiu! Vanga însăşi nu m-a încurajat câtuşi de puțin, atunci cînd a citit aceste rinduri de început.

— O astfel de carte nu poate fi scrisă. Cum să descrii invizibilul, cum să cuprinzi universul, cum să explici ilogicul, cum să crezi în imaterial ? mi-a spus ea încă din anul 1979.

Într-adevăr, nu ştiu.

Cu toate acestea voi încerca să dau viață unui vis cutezător al meu. Dacă natura ne-a înzestrat cu simțuri imperfecte, ne-a dăruit în schimb fantezie şi o enormă curiozitate față de tot ceea ce ne înconjoară. Ele mă vor însoți pe acest drum primejdios, unde la fiecare pas mă pîndeso greşeli, precum şi multe alte pericole. Pana mea este atît de neajutorată, Iar cunoştințele mele atît de modeste. Spre acest țel, greu de atins, mă îmboldesc însă întreaga-mi sfială şi fenomenala Vanga, dragostea ei față de semeni, strădania ei de a da tuturor pace şi încredere, strădania ei de a le insufla curaj şi speranță.

Trebuie, oare, să mă împovărez cu o astfel de sarcină copleşitoare ? Trebuie ! Prooroci şi clarvăzători au existat în toate perioadele istoriei omenirii, numai că ei au lăsat urme, exclusiv, în mituri şi legende. Vanga este însă contemporana noastră, iar „minunile” sale sunt făcute sub ochii noştri. Ea pătrunde cu o exactitate uluitoare în trecutul depărtat şi apropiat prezent şi viitor, atinge cele mai ascunse unghere ale sufletului nostru, ne vindecă de dureri sufleteşti şi trupeşti, ajunge pînă *la* universuri Recunoscute şi ne aduce de acolo informații despre lucruri stranii şi de necrezut, face predieţîlle sale asupra unui singur ins, asupra unui întreg popor, asupra unor oraşe şl

state, asupra întregii planete, referitoare la întreaga. „natură neînsuflețită". Benfru ea nu există conceptul de „natură neînsuflețită" tot ceea ce ne înconjoară este un. tot unic şi indivizibil, care trăieşte şi se dezvoltă conform unor legi şi reguli încă necunoscute nouă.

Ne vor ierta, oare, eîndva, urmaşii noştri, dacă vom frece sub tăcere faptul că, la sfîrşitul secolului a), douăzecilea, a trăit printre noi un ora care, în decursul anilor, şi-a demonstrat fenomenalele sale însuşiri, iar noi le vom lăsa moştenire, din nou, doar mituri şi legende despre această insolită apariție, numai pe motiv că, în prezent, nu o înțelegem şi nu ne-o putem explica ? Va fi o scuză suficientă faptul că orizontul omenesc este mărginit şi că de aceea am dat înapoi în fața a tot ceea ce este neobişnuit, fiind mai uşor să-l negăm în totalitate, decît să-l studiem şi să ni-l însuşim ?

Nu trebuie să cădem într-o astfel de- eroare fatală întrucât, în momentul de față, a nega ceea ce nu poate **fi** explicat, înseamnă a nu servi progresului, noilor timpuri înseamnă a nu lucra pentru viitor. Şi tocmai de la ştiința viitorului vor aştepta răspunsul la întrebarea : „Ce este fenomenul Vanga ?ª, iar eu cred că ea va da un răspuns competent acestei veritabile sfidări a naturii. Această încredere ne-o dă însăşi Vanga, care spune adesea „Va veni timpul *minunilor,* iar ştiința va face mari descoperiri în domeniul imaterialului, învățații vor descoperi multe fapte, privind viitorul planetei noastre şi al Cosmosului. Vor găsi date despre aceasta în vechile Cărți Sfinte. Multe taine vor fi dezlegate. Multe vor fi aflate despre cele ce țin de cele mai vechi timpuri".

#Tocmai spre acest viitor sînt îndreptate toate eforturile acestei preoțesc oarbe dedicată binelui, iubirii, frumuseții, armoniei generale... „Va veni vremea cînd se va alege griul de neghină, pentru că vremurile viitoare vor aparține oamenilor buni, iar aceştia vor trăi~într-o lume frumoasă, pe care noi, acum, nu ne-o putem imagina. Va veni vremea unei munci însuflețite, a dragostei şi frăției înU'e toți oamenii Pămîntuluî".

Incredibilul dar al Vangăi surprinde la început, trezeşte apoi încîntarea, iar în final ne educă, deoarece contactul cu ea iscă în noi dorința da a fi mai umani, mai buni, mai înțelegători fată de durerile altor oameni, ia» viața ei simplă, naturală, dedicată muncii ne determină sa ne privim existența dintr-un alt unghi şi să reevaluăm multe dintre concepțiile noastre.

M-am izbit de multe greutăți in timpul scrierii acestei cărți. Mai întîi de cuvinte. Sînt atîtea preziceri sau trăiri incredibile'şi stranii ale Vangăi, încît este de--a dreptul imposibil să le descrii'cu vorbele de care dispunem, Sînt necesari alți termeni, alte denominații, motiv pentru care am lăsat ca explicațiile Vangăi să sune aşa cum le-a rostit ea, cu înțelesurile şi lămuririle date de ea.

M-am izbit, în al doilea rînd, de diversele cazuri. Uneîe dintre ele sînt atît de fantastice şi de în afara granițelor raționalului, încît nu am avut curajul să le includ în pagi ni-e acestei cărți. Las dezlegarea acestora pe seama savan ților $i a

specialiştilor. ' ...

In al treilea rînd — memoria. Nu ne face prea mare cm&te faptul că am început, prin comparaţie, târziu să înregistrăm fenomenalele manifestări ale Vangăi. Iar acum cmd noi, rudele ei, am hotărît să adunăm la un loc tot ceea ce am văzut şi auzit se dovedeşte că nu ne mai amintim ţoale cele spuse de ea, sau că ne amintim doar fragmente din prezicerile sau vorbele sale, astfel încît privăm textul de o seamă de întîmpîărî interesante, care «ţ fi limpezit şl clarificat şi mai mult chipul Vangăi.

Cu douăzeci de ani în urmă, dr. Gheorghi Lozanov, pa atunci director al Institutului de Sugestiologie, a întrevăzut necesitatea înregistrării neobişnuitei activităţi a Vangăi, motiv pentru care, cu girul autorităţii şi **al** cunoştinţelor sale în domeniul parapsihologici a „desco-perit-o" şi a făcuţ-o cunoscută în lume, asezînd pe baze ştiinţifice cercetările întreprinse asupra ei. împreună cu o echipă de cercetători ştiinţifici, care o studiau pe „clarvăzătoare", el a înregistrat peste şapte mii de cazuri, zguduitoare prin exactitatea lor, a înregistrat sute de şedinţe pe bandă de magnetofon, realizînd şi un film ştiinţific pa această temă, în faţa ziariştilor străini el a declarat că percepţiile Vangăi oferă suficient de mult material pentru ca acest^ fapt să nu poată fi situat la limita întîmplării. Exactitatea percepţiilor ei se situează în jurul a 80% — ceea ce este foarte mult — fapt care ne obligă să studiem şi să învăţăm de la acest fenomen.

Un mare şi aproape de neînvins obstacol s-a ivit şi în ceea ceea ce priveşte dispunerea textului în pagină. Cum să grupezi si să descrii mii de cazuri de preziceri şi profeţii, atîta timp cît fiecare spusă se potriveşte şi multor altor lucruri şi cînd, chiar şi cea mai banală vorbă nu este rostită la întîmplare, ci are o mare importanţă, atunci cînd o tîl-cuiesti. Din această cauză cartea are multe imperfecţiuni, însă orice încercare de a o modifica, după sfaturile prietenilor şi specialiştilor, nu a dus la rezultatele scontate. Ca şi cum cartea si-ar fi trăit o viaţă a sa, aparte, şi s-ar fi împotrivit chiar şi la cea mai mică încercare de imixtiune. Adevărata ei valoare constă în autenticitatea sa. M-ara străduit să păstrez spusele Vangăi aşa cum au fost rostita. M-ara străduit să descriu, foarte precis şi exact, toate cele văzute şi auzite de mine, de mama şi de familia mea. Nu am încercat să parafrazez sau să schimb spusele Vangăi, ca să sune mai „normal" sau mai „natural", în acelaşi timp, am conştientizat întreaga responsabilitate care îmi revine faţă de fiecare rînd aşternut pe hîrtie, fiindcă adeseori am văzut zîmbete sceptice si de multe ori mi-am pierdut încrederea şi m-a cuprins îndoiala. Vor fi

oare înţelese de oameni însemnările şi cele scrise de Va pătrunde oare în inimile lor meoai„i ^„ _ .._ _,,.

ce are minte şi judecată — să judece !

In afară de asta nu mi-am permis sâ-mi exprim nir-5 ten propna părere sau

să fac vreun comentarff

s aceasta pe seama acelora care vor citi aceste rîn-

FENOMENUE

Orice *încercare* onestă de a arunca o privire **fa** viitor ii va interesa, desigur pe foarte mulți, numai că oamenii s-au săturat pînă peste cap de toată această zădărnicie. Aşa incit haideți, mai bine, să clarificam puțin despre ce şi cum să discutăm.

(John Windom)

Noi, nepoatele ei, copiii sorei sale, ne-am petrecut copilăria în apropierea Vangâi şi, încă de mici, am acceptat ca pe ceva foarte natural comportamentul ciudat ca şi întreaga sa activitate, Atîta doar că, uneori, nu puteam pricepe de ce mătuşa noastră păleşte de ce i se face rău şî, pe neaşteptate, din gura ei răsuna un glas, care ne uluia/ prin forța sa, cu un timbru total diferit, cu vorbe şi expresii pe care Vanga nu le poseda în vocabularul său. Atunci, cei vîrstnici, aflați în jjuruî ei, îşi țineau răsuflarea, spunînd că vorbeşte despre lucruri care, în mod inevitabil, y se vor întîmpla oamenilor peste mulți ani.

Aveam şaisprezece ani cînd, în casa noastră din Petrici, Vanga a început să-mi vorbească pe neaşteptate. Numai că acela nu era glasul ei, nu era nici măcar ea, ci parcă un *alt* om, care vorbea prin gura ei. Vorbele ce le auzeam nu aveaii nimio de-a face cu discuția purtată mai înainte, de parcă între noi s-ar fi interpus o altă persoană, Am auzit î „Iată, noi te vedem..." şi, în continuare, mi-a povestit amănunțit tot ceea ce făcusem în timpul zilei şî pînă în acel moment. Pur şi simplu am împietrit de frică. Eram numai noi două în casă. Scurt timp după aceasta, Vanga spuse oftînd : „Oh, m-au lăsat puterile", şi, iarăşi, îmi vorbi despre lucrurile de mai-nainte. Ara întrebat-o de ce aşa» dintr-odată, mi-a înşirat tot ceea ce făcusem în timpul zilei, iar ea a răspuns că nu mi-a înşirat nimic. î-am spus ce auzisem, iar ea a repetat: *„Oh,* astea sînt

forțele, micile *torțe,* care se n f l îi pormnnont în jurul meu. Există insă şi aiteie mai mari, care ie conduc pe acestea, Cînd hotărăsc să se adreseze cuiva prin gura mea mă simt râu. iar apoi mă simt abătută pentru tot restul zilei. De fapt. vrei tu să le vezi sau vor ele să ți se arate ?" Am fost atit de zguduită incit, pur si simplu, am țipai că nu vreau, Pe urmă însă m-am liniştit, m-a învins cairioxiCiiea si am întrebat-o ce voi vedea :

— Păi, vei vedea puncte luminoase în aer, asemenea licuricilor, a spus Vanga.

Era pe timpul toamnei, in jurul orei 12 a amiezii.

Peste ani m-am chinuit de una singură să dau o explicație acestei întîmplări. în diverse perioade, atunci cînd .Vanga se afla intr-o bună dispoziție sufletească, i-

am pus diferite întrebări la care, în cele mai multe cazuri, mi-a răspuns. Am păstrat, din fericire, aceste notițe, pe baza cărora, odată strînse la un loc, am obținut o anchetă originala, care oferă, în linii generale, imaginea însuşirilor .VangăJ. (Evident, întrebările i-au fost puse într-o altă manieră, dar sensul lor este redat absolut exact).

întrebînd-o dacă vede figuri concrete —- chip, aspect exterior, tablou, ambianță — mi-a răspuns ; , - Da,

' — In ce perioadă de timp ; trecut, prezent, viitor ? "" Răspunsul, pentru toate cele trei perioade, a fost — da, fără deosebire,

— Viziunea este schematică, doar ca informație asupra persoanei sau este concretă ? ' 0

Răspuns : Şi ca informație şi concretă. r

— Dispune oare omul de „codul'' său personal, prin intermediul căruia să poată fi cunoscut firul vieții sale ?

Nu mi-a răspuns.

— Cum îi apare, în timpul şedințelor sale. viitorul per soanei respective ; se conturează doar semnele sorții sau viața acesteia se derulează în fața sa ca o peliculă cinema tografică ? '

— Vede viața ca pe o peliculă cinematografică,

— Citeşte gîndurile ?

— *Da. ;*'*'*

— De la co distanța ? * } '

— Indiferent de "distanta.

—

— Citeşte gîndurîîe străinilor şi, dacă da, de ce tip este informația ?

— Da. în mod obişnuit aude un glas şi nu întîinpină bariere lingvistice.

— Poate să ceară informația dintr-o anume perioadă de timp sau ca răspuns la întrebarea pusă ?

, — Da. !

— în timp ce ascultă ştirile la radio recepționează **şi** imagine vizuală ?

— Nu. Ascultă foarte rar radioul.

— Forța clarviziunii sale depinde de seriozitatea pro blemei puse sau de forța persoanei cu care discută ?

— Da, de ambele.

— Depinde de starea momentană de sănătate sau da starea psihică a persoanei ?

— Nu.

— Dacă prezice unei anumite persoane vreo nenoro-i cire sau chiar moartea, poate să'şi împiedice aceasta ?|

— Nu. Aceasta nu stă nici în puterile ei, nici în' cele j ale persoanei

respective.

— Dar pentru un grup de persoane, sat, oraş, ţară ?

-—Nu.

— Drumul vieţii fiecărui om depinde de „forţa indi vidului" şi poate fi, eventual, schimbat ?

— Nu. Fiecare îşi urmează strict drumul prestabilit.

— Cum stabileşte care sînt problemele fundamentale, vitale ale vizitatorului ?

Recepţionează o *imagine* şi aude *glas.* [l]

— Are sentimentul că darul clarviziunii sale este pro gramat de forte superioare ?

— Da.

— Cefei de forţe? "1

— Nu a răspuns.

— Cum le recepţionează ?

— ~— Cel mai adesea ca *glas.*

— Le-a văzut ?

— Da. Imagini străvezii, aşa cum omul îşi vede pro- priu-i chip în oglinda apei.

-r- Punctele luminoase din văzduh sînt manifestarea acestora ?

— Da.

ţ"' Se pot materializa ? ^

, Nu.

După a cui dorinţă se poate intra în legătură cu

ele : a lor sau a Vangăi ?

De obicei după dorinţa lor.

Prin întrebările puse de Vanga pot fi precizate dife rite probleme referitoare la ele ?

— Nu. Răspunsurile sînt foarte ceţoase.

— Legătura este unilaterală, respectiv la dorinţa lor ?

— Cel mai adesea da.

— Este alcătuit oare omul pe baza unor relaţii de reciprocitate, în simbioză cu corpul, în sensul : eteric, fizic, mental ?

— Da.

— Cum vede o persoană decedată : ca noţiune, chip sau ca altceva ?

— Vede *chip* şi aude *glas.*

— în timpul contactului cu un decedat acesta mani festă interes sau doar răspunde la întrebări ?

— Şi răspunde şi pune întrebări el însuşi.

— Se păstrează personalitatea după moarte ?

— Da.

— Cum este receptată moartea ?

— Doar ca un sfîrşit fizic.

— Există reîncarnare ?

— Nu a răspuns.

Ce este mai puternică : Legătura de rudenie sau cea spirituală ?

— Mai puternică este legătura spirituală.

— Există societăţi raţionale superior organizate ?

— Da.

— Dacă se admite că oamenii constituie o comunitate raţională aflată pe o treaptă de evoluţie superioară există cumva o inteligenţă superioară paralelă î

— Da.

— De unde provine această inteligenţă superioară din Cosmos de la vechi civilizaţii terestre sau din ' în afara viitorul «.errei /

— **Din cosmos.** '

—

~ Da.

— Cî'te ?

— Nu a răspuns.

, - — Civilizaţia noastră poate fi apreciată ca fiind vîrsta fCopilăriei raţiunii ?

— Da.

— Există în Univers fiinţe raţionale aflate pe aceeaşi treapta de dezvoltare ca şi civilizaţia noastră ?

— Nu a răspuns.

; _„ Va avea loc o întîlnire cu reprezentanţi ai unei alte civilizaţii ?

— Da.

— Există în atmosfera terestră „farfurii zburătoare" ?

— Da.

'— De unde sînt ?

— De pe planeta pe care ei o numesc „Vamfim", sau eel puţin aşa aude ea, şi este a treia faţă de planeta Pămînt. Nu a dat nici un fel de alte explicaţii

— Se poate stabili un contact reciproc (telepatic sar de altă natură) cu ei ?

, — Nu, Numai ei pot stabili contacte. ;

' Nu mă hazardez să fac nici un fel de comentariu. l' întrebările mele au fost determinate de fapte concrete — prezicerile sau trăirile Vangăi — despre care voi vsrbi mai amănunţit în cele ce urmează.

Vanga este drept credincioasă şi crede că există Dumnezeu, Dar, în anul 1983, întrebată fiind de jurnalistul *K..K,* (am păstrat înregistrarea acestei convorbiri pe bandă

de magnetofon), dacă 1-a văzut pe Cristos, Vanga a răspuns :

-— Da, numai că el nu are chip. El este un glob uriaş d© foc, la care nu te poţi uita din pricina luminii. Este numai lumină. Altceva nu se vede. Dacă îţi va spune cineva că 1-a văzut pe Dumnezeu, să ştii că nu este adevărat.

Cea mai uluitoare însuşire a Vangăi este uşurinţa cu care ea se deplasează in timp şi spaţiu, din trecutul îndepărtat, în viitorul îndepărtat.

în apropierea satului Prepecene, între oraşele San-danski şi Petrici se află un loc — Rupi — vestit prin apele

« aîe minerale termale. Locul este înconjurat de un mîc unte — Kojuh — la poalele căruia se aşterne albia secată, nisipoasă a râului Sţruma. Acolo Vanga are o căsuţă, unde se odihneşte in liniştea şi în mijteeul naturii. Tot acolo îşi prjmeţte şi vizitatorii.

anual. la 15 octombrie, cind conform calendarului bise ricesc este ziua Sfintei Paraschiva, ea adună sute de oas peţi şi dă un praznic. Motivul acestei prăznuiri este, după spusoie sale, următorul (am notat cele povestite în anul 3935): , . , .

in aceasta zi de 15 octomone, cu mă de ani m urma,

a avut loc o erupţie vulcanică. Sub lava de foc au fost îngropaţi un mare oraş şi mii de oameni nevinovaţi. Aceştia erau înalţi, robuşti, îmbrăcaţi în haine fine şi stra-Jucitoare, ca staniolul. Ei erau foarte învăţaţi. Rîul care curgea prin oraş, şi în care era cufundat fiecare nou-născut, era aurifer. Porţile oraşului erau împodobite cu imaginile poleite ale unor animale înaripate. Aici, în acest ' loc. se găseau trei lăcaşuri ; „Sfînta Paraschiva", „Sfînta JMascâtoare" şi „Sfîntul Pantelimon". Genunea arzătoare, care a înghiţit această aşezare, ne trimite acum aburii ,săî fierbinţi spre a ne vindeca. Ei sînt suspinele oamenîlop nevinovaţi care au pierit. Rugămintea pe care v-o adresez vouă, tuturora, este aceea de a prăznui această zi, de a da respectul cuvenit tuturor oamenilor morţi de-a lungul vremurilor.

Despre Rupi, Liubka, sora Vangăi, spune ;

—- Acest loc, Rupi, de care ea nu se îndepărtează de ani şi ani ia rînd, o atrage foarte mult şi eu nu pot înţe lege de ce ! Dar ea ştie ! Asupra mea acest loc are un eieot apăsător şi deprimant şi tot astfel acţionează şi asu pra ajtora. Dar Vanga spune că acolo aude *glasuri,* care îi vorbesc despre multe lucruri. Şi exact acolo unde se află căsuţa sa, după cum spune ea, se situează centrul, care uneşte sanctuarele aflate împrejur, încă din cele mai vechi timpuri. .

Fratele meu, Dimităr :

- . ,Nu S!nt nici istoric, nici arheolog, cu toate acestea

i piace ^ să scotocesc prin cărţi şi documente vechi şi

m-it^'T'0 c'esPre trecutuî pămîntului nostru. Asupra anu-

mior locuri istorice îmi expun propria-mi versiune şi mâ

bucur atunci cînd modestele mele 13
presupuneri sînt confir, maie m timp de săpaturile arheologice.

Am citit, aşa cura *se* ştie şi cum şi eu însumi presupun, că pe locul unde se află Rupi au existat, încă din cela mai vechi timpuri, sanctuare. Chiar şi în zilele noastră localnicii încă mai găsesc sute de fragmente de diferita obiecte cu caracter ritualic, care dovedesc că aici a clo-cotit o puternică viață spirituală. Mai sînt încă vizibile urme ale străvechilor temple trace, dar pot fi găsite şj monede trace si romane. Aceste lăcaşuri pot data din timpurile tracice sau dintr-o epocă mai veche ori ulterioară,, oricum însă, aici veneau numeroşi pelerini din ținuturi îndepărtate, care se cufundau în izvoarele minerale sacre, invocînd mila z-ailor, spre a-i vindeca şi a la reda sănă-* ta tea,

Bătrînii, trăitori pe aceste meleaguri, îşi mai aduo aminte, din povestirile bunicilor lor, despre felul în cară se sâvîrşea acest act terapeutic, în mod obişnuit, acest ritual se desfăşura după sărbătoarea „Schimbării la Față", Oamenii săpau o groapă în nisipul de unde țîşnea pe dată apa minerală fierbinte, iar la răsăritul soarelui, obligatoriu în acest moment, luau o tidvă nouă si îşi turnau cu ea apa pe ei. Astfel întîmpinau soarele. Pentru ca rugămintea să le fie auzită de zei era obligatoriu ca fiecare bolnav să-şi toarne singur, iar în timpul acestui ritual să păstreze tăcere, să nu rostească nici un cuvînt. Conform credinței populare, după săvîrşirea ritualului, efectul vindecător se Instala rapid şi temeinic.

Există însă si o altă credință despre acest loc, ce mă impresionează şi mă determina *a* face o serie de presupuneri. Astfel, bătrînii povestesc că în acest loc a fost îngropată statuia din aur a unui călăreț, în mărime naturală. Ei susțin că aceasta este statuia sfîntului Constantin, care a fost ascunsă aici atunci cînd turcii au venit pa aceste meleaguri, dar eu cred că aceasta ar fi putut să fia şi statuia zeului trac Heros, pentru că tocmai aici au fost descoperite şi nişte plăci de marmură, pe care era înfățişat chipul acestui zeu. Dacă aşa stau lucrurile, aeeast* ne-o vor putea spune numai arheologii noştri.

14

Eu însă m& străduiesc să-mi explic un fapt legat de mătuşa mea. încă de la început, primele sale viziuni au fost îesate de acest călăreț, care a încunoştiințat-o că va începe războiul, că va deveni clarvăzătoare şi că va prooroci despre *vii şi morții,* iar de aproape treizeci de ani ea s-a stabilit în *acest loc* unde, din nou, legenda povesteşte despre acest călăreț ascuns undeva, sub pămînt, spre a fi ferit de profanarea cotropitorilor. Aceşti călăreți m-au captivat într-atît, încît m-au făcut să mâ gîndesc şi la alte îucruri, pe care nu m-am putut abține să nu vi le împărtăşesc, 'deşi poate că locul lor nu este aici. Enigma călărețului din Madara nu a fost încă dezlegată. Specialiştii fac numeroase presupuneri, unii socotind că

acesta ar fi întruchiparea hanului Tervel, sau a unui alt conducător al nostru. Stau însă şi mă gîndesc : nu cumva este oare vorba de călărețul pe care Vanga îl vede întotdeauna atunci cînd urmează să se producă unele evenimente de importanță capitală ? Evident însă că eu RU pot şti cine este acest călăreț si cine 1-a zugrăvit acolo, îmi cer scuze pentru îndrăzneala de a fi emis aceste ipoteze, dar mă gîndesc că ar fi foarte interesant dacă, într-o bună zi, descoperirile o vor porni pe aceste urme. Aceasta însă este o altă ternă...

In ceea ce mă priveşte socotesc că nu întâmplător-mătuşa mea a ales acest loc spre a se odihni şi a-şi desfăşura şt dintele. Există in împrejurimi şi alte lecuri pustîf, chiar mai frumoase şl mai confortabile, unde ea ar fi putut să-şi primească oaspeții. Insă ea a ales tocmai acest, loc şi spune că de aici îşi trage energia şi forța pentru a-şi face prezicerile şi că greabănul muntelui, care se ndică deasupra albiei secate a riului Struma „ascunde o mare taină". După părerea ei, acolo este cheia pentru descifrarea trecutului nostru îndepărtat. Ce fel de energie este aceasta, care i-a unit pe oamenii din timpurile îndepărtate, şi care acum hrăneşte daru] de prooroc al Vangăi, "-a? putea şti. Dar dacă învățații şi arheologii îşi în-reaptă cercetările asupra acestei regiuni poate că *vot* escoperi ceva. care se va situa în afara granițelor arheolo-g'ei §i trecutului.

15

Am întrebflt-o pe Vanga : „De ce stai aîci, în arest loc *T',* iar ea u răspuns :

--- Am o perioadă determinată de şedere aici. Acesta este un loc aparte, îmi serveşte ca acumulator şi din el îmi trag forța şi energia. Cîndva, aici a ars un foc inspăi-mîntător, iar această coamă a muntelui ce se ridică deasupra noastră ascunde o mare taină. Acest loc este şi „traseul păsărilor". De aici pleacă stoluri mari de păsări care se duc şi se întorc din sud. De ce se adună însă m acest loc, nu ştiu (anul 1988).

Eu sînt pusă aici f Gel care vin la mine sînt oameni dezorientați, iar eu trebuie să-i îndrum — unii găsese apoi drumul cel drept, alții nici măcar nu ajung pînă la ei. Eu. sînt un trimis —- întind mîna celor rătăciți şi deznădăjduiți şi îi îndrum încotro să meargă ! (1988).

Sora sa, Liubka, povesteşte : V

—- Iată, au trecut atîția ani de cînd sîntem împreună— de fapt încă de cînd m-am născut şi pînă în ziua de azi — dar şi acum sînt uluită şi mă minunez de însuşirile sale, fără să~mi pol da nici o explicație. Oamenii o numesc pe .Vanga — şi cum să nu o facă — prooroc, clarvăzătoare, ghicitoare, eracol ş.a.m.d. Pentru mine ea

este prezicătoare -nu numai pentru că vede în viitor şi în trecut, ci şi pentru că tot ceea ce spune se întîmplă cu exa-ctitala absolută.

Vanga se Intîineste cu foarte mulți oameni de ştiință, iar în final, la încheierea întîlnirii, ei părăsesc casa fie nedumeriți fie uluiți de cele rostite şi auzite :'

— Gum să înțeleg acest miracol ?, se întreba după întrevedere un mare savant, sovietic, pe nume Mibailov- Cum a putut Vanga să facă legătura cu mama mea, care a murit acum mai bine de zece ani ? Este posibil sare ca un greier lipsit de viață să dea informații ?

Pentru Z.M., medk din U.R.S.S., care dorise să se în-tîlnească eu sora mea, Vanga a stabilit legătura şi_i-a vorbit despre vindecători din cele mai veehi timpuri S[1] despre metodele lor de tratament. La plecare femeia, total uluită, m-a întrebat :

— Dar cum este posibil, de unde ştie ea numele aces tor vindecători, morți de atita vreme ?

Cunoscutului istoric bulgar N amănunte, despre viața dusă pe *t,Mllullun* timpul secolului al XH-lea, de parcă ar fi citit *c* **f°** carte. Li tenor savantul .însuşi a declarat că Van reia ut despre lucruri pe care nu le ştia, de?troS *d,-* , unui d.ntre cei mai buni cunoscători ai acesteî « '^

Vanga spune că deasupra noastră se află un S I P

e ne urmăreşte toate acțiunile. Ni ascunde, spune ea. Să nu

,,,_-y- JHWCJ. 1

a,c ..vea ce va u-cce prin minte ; nu se poate, nimeni nu *a* liber i"4 . . .

Primeşte cele mai diverse cadoun, clar nimic nu o impresionează, nimic din cele pământeşti nu prezintă interes pentru ea. Gu ochii închişi urmăreşte lucruri neştiute nouă.

Discutam odată despre curcubeu — apăruse după ploaie şl aveam impresia că unul dintre capetele sala este cufundat în firul apei care curgă prin poiana din fața câsu(.ei Vangăi, de la Rupi. Trăiam senzația că *1-aş* fi putut atinge cu mîna. Mi s-a părut foarte ciudat, întrucîf căsuța Vangăi, şi acea tainică şi neobişnuită coamă de munte din spatele acesteia, se arătau privirii ca înconju rate de curcubeu, parcă înrămate, si tabloul acesta impresiona puternic. Ara tăout şi nu i-am spus surorii mele ceea ce vedeam. Pe neaşteptate ea mi-a zis :

— Dă-rnI mîna, vreau să ieşim în poiană, îîngă firul apei. Ia şi scăunelul.

Eram numai noi două. Stăteam tăcute, iar culorile superbe ale curcubeului .se distingeau foarte limpede. Am întrebat-o, prudent, fiindcă nu puteam înțelege cum de poate *stu* atît de mult curcubeul pe cer ; ;/ ^ — Spune-^ni, cum vezi tu curcubeul, care semnifică atîta frumusețe adunată într-una ?

:·; — Curcubeul, mi-a spus ea, s-a ivit pentru prima oara atunci cînd s-a

oprit ploaia, care a curs fără contenire timp de patruzeci de zile, dlstrugînd întreaga seminţie omeneasca şi toate făpturile de pe Pămînt (în fond legenda biblică). A rămas numai Arca lui Noe, tu f" Dar aceayta este ° Agendă i-am spus. Aşa îl vezi',

-.' ca.

f

^— OH, mi pot să-ţî spun tot eeea ce văd, dar seara, către miezul nopţii, când traversez salonaşul de îa parter, trec întotdeauna pe lîngă această Arcă a lui Noe. Ea stă acolo, neatinsă, de atîta amar de ani.

Ce semnifică aceasta, nu mi-a explicat şi pînă în ziua de azi continuă, cu îndărătnicie, să păstreze explicaţia numai pentru sine.

...îmi aduc aminte de următoarea întîmplare. într-o bună zi a venit la Vanga o femeie tînără, însoţită de mama sa şi de un călugăr :

— De ce ai venit aici ?

— Mama mea este bolnavă, a răspuns călugărul.

— Dar tu eşti călugăr, nu-i aşa — continuă Vanga — casa ta este mînăstirea, iar biserica, aceea căreia i te-ai juruit, este mama ta. Eu ştiu că monahii trebuie să tră iască numai pentru Dumnezeu, fiindcă prin legămintul de credinţă ei devin morţi pentru lume !

Monahul s-a tulburat, iar după un răstimp *a* spus !

— Am adus aici o rudă de-a mea, care de asemenea, vrea să intre la mănăstire, să se călugărească.

— Cum aşa, *a* spus Vanga, că doar ea nu mai este fată. - " măritată !

, a confirmat călugărul, are doi copii, dar nu se înţelege cu soţul ei şi crede că viaţa sa este fără rost

— Şi de aceea tu ai pornit-o, îmbrăcat în rasă, ca să-i deschizi drum ? Nu ! Ea mi are dreptal să-şi lase de iz belişte copiii, nici să se atingă de porţile mănăstireşti. De cine vrea să se ascundă ? îşi va părăsi casa, dar lacrimile copMlor o vor arde de vie. Plecaţi ! Iar ta, băiete, să ştii, nu eşti pentru acolo !

Vanga are posibilitatea să urmărească desfăşurarea întregii vieţi a tmui oro. Nu pot lăsa la o parte întâmplarea cu grupul de tineri care furaseră nişte icoane preţioase. Aceştia se ocupau cu restaurările şi aveau acces *la* bunurile bisericii şi ale raînăstiril Ei au abuzat* în mod nedemn, de încrederea acordată de mai-marii nrâiăstirii Vaiîga i-a dat imediat în vileag şl *s* relatai, cu o precizie extraordinară, despre toţi complicii şi despre fejul în care au plănuit furtul, spunîrâî că sini oameni răi şi necinstiţi şi ea vor plăti scump această faptă îngrozitoare.

n

/' Un vîrstnlc şi vechi cunoscut aî nostru avea o salba «i "*dn-isprezece* galbeni, pe care hotărâse să îi ascundă nen'ru zile negre, 1-a ascuns însă aşa de bine că, intr-o

hună zi nepoţeii -au răscolit în jurul patului şi au dat neste legăturica ascunsă, în pernă. Cînd omul a descoperit îjpsa salbei s-a dus imediat la Tribunal şi a depus o plîn-eere împotriva vecinului, care în acea zi fusese la el acasă si îl rugase să îi facă un serviciu oarecare. Totuşi, a doua zi a venit la Vanga să o întrebe dacă a procedat corect.

Ea i-a spus :

_ De ce să tîrăşti în judecată un om cinstit ; el nu este hoţ. Caută în şopron, unde ţi-ai atîrnat traista cu grăunţe pentru măgar şi acolo ai să-ţi găseşti lucrurile pierdute.

Omul a plecat iar a doua zi, încă din zori, a venit din nou la Vanga şi, de cum aceasta i-a deschis uşa, a căzut în genunchi şi i-a zis :

— Iţi mulţumesc, Vanga, că m-ai ferit de greşeală şi ruşine. Cu acest om sînt prieten din copilărie.

...A venit la noi o femeie tânără, care mi-a spus următoarele :

— Am trăit ani îndelungaţi, întreaga familie, într-o colibă scundă şi veche. Cîndva am întrebat-o pe Vanga dacă vom avea şi noi o casă omenească. Ea mi-a spus ; „Da. văd casa, dar numai ferestrele, fără temelii". N-am putut înţelege ce vrea să însemne asta şi am aşteptat.

Cam peste două luni, întorcîndu-mâ de la lucru am vă zut mult fum şi un nor de praf în dreptul casei noastre.

Am grăbit pasul şi am văzut îngrozită că bătrina noastră casa se năruise (alături se ridica o casă nouă şi construc torii săpaseră pe sub casa noastră — lucru ce s-a stabilit ulterior;. Temeliile se surpaseră iar ferestrele etajului su perior atîrnau, cine ştie cum, în aer.,,

Vanga spune :

-. i~ ®?^{oă} ^ spune oamenilor **tot** ceea ce vad şi ştiu el ş[:ar dori, cît ai clipi, **să** părăsească lumea aceasta

a t e M a t e .

ate pe cale de a se destrăma. Ea vede foarte bine si

ffiSS c^efr^S ", * «"«* **5« *

U. Ascultă cu răbdare şi, în final, *işi* spune cuvîntul

său, care are greutate, fără a se teme că cineva ar putea fi nemulţumit sau că ar urî-o pentru că 1-a dat în vileag i Odată, la Rupi, i-a fost furată, din dulapul de haine o rochie frumoasă din catifea. Nu s-a necăjit cine ştie ce* atunci cînd a constatat lipsa, spunînd doar : „Nu-i nimic* se va bucura de ea şi mi-o va aduce". După o săptămînă' doar mî-a arătat rochia.

') Hoţii îi spărseseră uşa căsuţei şi întorseseră totul cu susul în jos. Am chemat miliţia, dar miliţienii au întrebat-o pe Vanga însăşi : ;- —- Spune, cine

sînt hoții ?

:j — Sînt nişte copii şi vor aduce înapoi tot ce au furat. ': Doar două zile au trecut şi i-au adus pe copii împreună cu părinții, pentru a-i cere iertare. Vanga s-a aşezat în curte, iar copiii în fața ei, cu capetele plecate în jos, vinovate.

— Ei, copii, ce-ați cîştigat acum ? Rău îmi pare de voi! Ați înțeles că nimic nu poate rămîne tăinuit ? Ar fi e mare nenorocire ca aceasta să vă devină un nărav. Aflați de la mine : nici o hoție nu rămîne nedescoperită, iar îioții sînt detestați de toată lumea. Plecați, şi să nu mai repetați asta niciodată !

Are momente cînd ochii săi orbi se deschid larg si minute în şir contemplă ceva aflat în mişcare, îl urmăreşte cu privirea, după care ochii i se închid iar. Uneori, cînd stăm şi vorbim despre tot felul de lucruri, adoarme dintr-o dată. Intr-un 'rind, ca să ne mai petrecem timpul, m-am hotărît să-i citesc dintr-o carte pe care o aveam la niîne. încă de la prima pagină a adormit. Observînd aceasta m-am oprit din citit, dar ea mi-a zis : „Continuă !". După cîteva pagini s-a trezit şi a spus : ,,'E bine scris, dar nu este nimic adevărat. Eu m-am dus departe pentru a vedea cît de adevărate sînt spusele şi am văzut că nu este aşa". : Cartea era pe o temă de istorie.

îîoi vedem şi ne imaginăm un lucru, iar ea vede şi ÎS[1] imaginează cu totul altceva.

: Uneori, aşezată în imediata apropiere a florilor, asculta cu mare atenție, iar apoi îmi spune : „Oh, dacă ai şti C[6]

m .

spus adineauri indruşainul : *P-rcscrie-mă, eu sini*

^*im* vede însă toate aceste lucruri, care este meca-r.ismul recepției şi al reproducerii ? " Viinga spune :

— Cînd se *aşează lingă* mine un om oarecare am sen- rmentul că în capul meu.se deschide o fereastră şi viața

țiului trece prin *fața* ochilor mei ca pe o peliculă, iar ? isupra mea aud un *glas,* care îmi spune ce să transmit.

[1] — *încă din* anul 1971 i-am spus pictoriței Sun — 0 chinezoaică măritată cu un bulgar : *Va veni timpul cina te vei întoarce la ai tăi şi vei firidicată într-un rang înalt, bucurîndu-tc de mare cinste.* Cînd ara văzut-o pentru prima dată am avut senzația că in fața mea se deschide o /ercasiră mare şi am văzut o natură deosebit de frumoasă — copaci, eîmpii şi căsuțe mici, iar oamenii umblau în tîrlici făcuți din sfoară. Ce țară frumoasă l Şi pe urmă i-am spus lui Sun : *Copilul tău a paralizat şi numai in poți să-l ajuți. Văd că se va însănătoşi ps deplin.* După .iccasta Sun a plecat în China, a învățat acupunctura iar

poi, tratindu-l în acest fel, şi-a însănătoşit copilul. .Acum . ud că este din nou în țara sa. şi e foarte fericită.

într-o *zi,* "Vanga s-a întîlnit şi cu pictorul Svetoslav .:<!orih din India şi prima imagine pe care a vâzut-o a ' j*t o sacsie mare, aflată în camera acestuia, în care creş-

>a un crin mare, frumos şi alb şi i-a spus :

— Aceasta este cea mai mare podoabă spirituală din casa ta; Apoi, de parcă din nou s-ar fi deschis o fereastră mare, în fața mea au strălucit, în întreaga lor măreție, culmile Tibetului şi ale Himalaiei. Ce frumusețe ! Acolo, pe aceste locuri se găseşte cea mai veche istorie' a umani tății. iatal tău, pur şi simplu, nu a fost pămîntean. A fost, tph?[1] M ' p,lctor' dar 5» ceva cu mult mai mult. Toate wo jounle sale sînt previziunile sale. Tu trebuie să-i con-

:ndeJstnicirea.

este

- am mai spus- în timpP«î şedințelor sale ea *1tCOncrete* asPeotul exterior al oamenilor, ima-,aț a persoanei, ambianța : ,

' «' "^"f- ° cuno5tînîă apropiata, care susține

gospodină, şi începe să critice nepăsarea ş»

n

.dezordinea celorlalți vecini ai săi. Dar eu vM că perdeau» din dormitor atîrnă într-un peş, iar ciorapii bărbatul^ sînt aruncați într-un sertar în care 'el îşi ține tot felul d scule şi îi strig : „Tu nu eşti nici un fel, de gospodină, nu te mai lăuda l", şi pe urmă i-am descris tot ceea ce văzu sem în casa ei. Femeia a plecat ruşinată.

Altă întimplare : Mă vizitează o femeie infeligen^ foarte gătită — cercetător ştiințific, cu titlu şi grade şt}.! ințifice. Iar eu i-am strigat : „Ce folos de toată ştiința ti dacă nu ştii cum se face o ciorbă. Cum o să *înaintezi spre lucrurile mari, and nu le cunoşti pe cele mici ? Doar eşti şi tu țemeie şi ai obligații de nestrămutat l*a*,*

Vanga recepționează imaginile indiferent că sînt din prezent, trecut sau viitor.

După ce a stat de vorbă cu un vizitator despre diferite lucruri i-a spus, pe neaşteptate, că au în familie p« cineva căruia i se zice „turcul". Omul nu ştia nimic despre aceasta, dar după un timp a venit special pentru a-i .spune că : în timpul războiului unchiul său şi-a găsit soția în casa unui vecin şvi-a tăiat pe loc, din gelozie. De lumea îl striga ; *turcu.*

In anul 1944, un țăran din satul Kromidovo, raionul Sandanski a aflat ea fiul său a fost ucis de nemți la mar-(ginea satului Novo Selo, din Macedonia. La locul indicat au descoperit şapte morminte, dar cadavrele erau atît de desfigurate, încât morții nu

puteau fi recunoscuți. Au în-trebat-0 pe Vanga, iar ea le-a spus că, mcjrmîntul pe care ii caută se află pe malul râulețului, lingă o tufă mare. Cîrad 1-au descoperit şi 1-au dezgropat, .din buzunarul ves-toMilui celui ucas au căzut actele şi e fotografie, încă ne-ideteriorată, *am.* care au înțeles că, într-adevăr, acela era (iul omului din satul Kromidovo.

Cînd în aaail 1942 ostaşii noştri au intrat în Belomorifl «a î-a spus sablai sau : „Ferip-vă de apă i". Pe urmă, toţi aceia care s-am totors au fost bolnavi ifie de malarie; "* «j avut dureri de ficat.

„Din cauza țaţe, -ţinând D.G., dlntr>un sat din raionul Petalei, »

v, + o teribilă eczemă pe față. Fața; l s-a ferocii, pe urma P roperit cu răni şi coji Nu i-au fost de folos nici un Tf *L* medicamente sau unguente. S-a dus la Vanga, iar i_a spus să ia din rîu un pahar cu nămol curat şi fin e-3 - îl amestece eu o ceaşcă de sare. Să-şi facă apoi din §1 *pst* amestec un fel de prişniță pe față şi să doarmă eu o noante. în dimineața următoare, după ce a îndepărtat coaja' de nămol, de dedesubt a apărut pielea curată, albă, neiritată".

Unui pictor mai în vîrstă, D.U., grav bolnav, căruia doctorii nu putuseră să-i stabilească diagnosticul, Vanga i-a spus că are o alipire în zona diafragmei şi 1-a sfătuit să meargă în Germania, la tratament, unde se va însănătoşi. Cele spuse de ea s-aa împlinit întocmai.

Unui ofițer, care pleca pe front, i-a spus să nu încalece pe caJ în timpul atacului, însă el a uitat. Chiar în prima luptă, calul ofițerului a fost ueis pe loc, iar *el* însuşi abia a scăpat, grav rănit.

în anul 1979, cînd *a* venit la ea cunoscutul actor Via-ceslav Tihonov, Vanga i-a spus sorei sale : „Lasă-l să. aştepte puțin afară, pentru ca trebuie să aştept semnal cînd să-l primesc". In momentul în care Vîace-îlav Tihonov a intrat, Vanga *i-a* strigat încă de la uşă : „De ce nu ai îndeplinit rugămintea celui mai bun prieten al tău, Iuri Gagarin ? Cînd a plecat în cel din urmă zbor de încercare al său, a venit să-şi ia rămas bun de la tine şi a spus 3 „Nu am timp şi de aceea te rog pe tine să eumperi un ceas deşteptător — ca şi onm eu l-a,ş fi cumpărat — şt sa-l ții pe fo^o^i ^Q_ vresîli ca acest ceasornic să fie ca ° amintire din. partea mea"»

a f0st *am* * *vSgA**> ÎH€Ît Pur & *sim&u* i s»a *a* trebu;ii »ă * se- «tea; valerianăi

ou ii A spus că lu-nit d« - Petrecut întocmai, dar ea *în* vălmăşagul stîr-acel ;!L r?a ^ ^S3^® »- «itat şi iu* a mat euiwpărat 1 c e a c . Vanga a continuat :

tottil :; Eart

, *VA*

S~ De cine, "de ce, încotro, nu a mai spus, însoțitorul scriitorul Iulian Serai onov, i-a spus : .

— Tu trebuie să scrii şi să continuați filmările cu alte episoade (este vorba despre serialul de mare succes „17 clipe ale primăverii). Numai că acum eşti *golit de* in$_s$," *pirație, m* ceea ce priveşte temele episoadelor următoare țfrebuie să pleci în Spania, şi să-l găseşti pe un anume Vladirnir, El îți va spune multe lucruri şi te va orienta în scrierea unor momente interesante"..

ij Unui scriitor, care abia începuse a-şi scrie cartea i-a spus; ' ' i

— Ideea oa eroina să moară în finalul cărții nu este :

conformă cu realitatea, Hu aşa se întîmplă în viață. Las-o , pe eroină să trăiască, pentru ca astfel cartea să fie acte- !

vârâtă, „„^d

!; Unui alt vizitator, un inginer, după ce i-a descris am- *]* Manta locuinței şi situația familială, i-a spus ce se găseşte în vechiul pod al casei şi a *descoperit* într-un cufăr ma şina de scris a răposatului său bunic. Inginerul, uluit, şi~a ; amintit că, într-adevăr bunicul său avusese o maşină de < scris, despre care el nu mai ştia unde se găseşte. Vanga | i-a mai spus că, în ceea, ce priveşte calculele, la care Iu- i erează în acest moment, nu ies deoarece a făcut o mică , greşeală, pe care i~a arătat unde s-o caute, j *l*

" După Vanga întreaga viață a unui vizitator îi trece prin fața ochilor asemenea unui film pe care se disting evenimentele cele mai importante.

Astfel, cu ani în urmă a venit la Vanga un pictor, eare-şi zicea Van Gogh, om la vreo patruzeci de ani, care I-a dăruit un tablou pictat de el : „Hristos cu ucenicii în faț-a marii câmpii". Acest tablou îi înfrumusețează casa şi în ziua de azi. Vanga :

!; — vTu ți-ai dat multă silință, dar nu ai nimic, eşti să-. rac, Stră-duleşte-te să-ți păstrezi superioritatea spirituala, deoarece te aşteaptă încă multe greutăți, într-o bună zi : vei avea şi ceea ce, după alții, nu meriți. Vei pleca

însă numai după ca vei suferi o graVa leziim«$ a la drum absolut singur, *

Cam la doi ani după întâlnirea ou' pictorul, la Vangal venit părinții mînioşi care i-au spus că au fost urni-' f ti Şi jefuiți, întrucît fiica lor de 22 ani a fost înşelată şi* a căsătorit — acum era ciar, cu pictorul, deja cunoscut'

$_s$ a căs

de noi. pe care îl detestau.

Dar Vanga, judecător drept şi neînduplecat, a spus

tăios : ' :

__ Voi sînteți părinții fetei, aşa-i ? Ascultați-mă bine.

Omul acesta, cu care fiica voastră s-a căsătorit, este

sărac, dar bun şi cinstit. N-o ve-ţi putea aduce înapoi paj fiica voastră pentru ea ea îl iubeşte. Şi dacă, într-o zi/* (.veţi face aceasta veţi regreta amarnic ! y

Părinţii, neînduplecaţi, au reuşit totuşi să despartă! familia. Au adus-o cu forţa acasă pe fiica, de acum mamă :' *a* doi copii. Deznădăjduitul pictor a plecat în lume zdren bit, stingher, pierzînd totul — casă, soţie, copii, patrie i Fericiţii părinţi, mulţumiţi că au reuşit să-şi despartă'

.fiiOA Ho cnnorolc» rJof£*o4-^* ***mt*** **,-.,«« — »._i_A-_>i _ -t . . ~**

-- -- -i— ""JT"" """-""*

fiica de ginerele detestat, au supravieţuit celei mai îngrozitoare tragedii — în prieten, au pierit pe loo timpul unei plimbări cu maşina, fiica lor, împreună

cu noul ei prieten, au r>ierît. no înn

accident,/

feffiei^ fa£e î^^ruî lumii d.Urerea sa «^«tească. Locuieşte îrt 1 'l8" ucis SG^ul Pe ^adă, iar po rapltî ducîadu-l într-un loc necunoscut,

nici

- Acum rî n viaţa, însfi

*1 mare nenorocire te-a lovit — a spus ia «Pune-ini, copilul acesta a fost năs?5

' n0i J_am înfiat_

Vanga, copilul acesta este '

nişte oamenj, care fac toS

posflbiluî să te uite, să-şî uîte casa şî patria. Insa tu vei primi veşti despre copil, iar prin luna aprilie a anului viitor vei primi informații complete despre el şi după multe şi îndelungi greutăți şi peripeții vă veți revedea din nou, mtr-Q.'bună zi.

Femeia *sjsiecat* mirată şi iată ce ne-a comunicat dupâ un timp : înaintea procesului ucigaşul a dorit să o în, tîlnească pe femeia al cărei soț fusese ucis de el. Aceasta nu a găsit însă puterea să-l întâlnească şi a trimis-o fo loc pe o prietenă apropiată. Acuzatul a rugat-o să-i transmită mamei că băiatul este viu, dar că nu-i poate spune unde se găseşte.

înebunită de bucurie, femeia *a* spus că se închină în fața darului Vangâi şi crede că toate cele spuse de ea se vor împlini, pînă la un final fericit

Unui învățător bolnav şi sărac, pictor din Petricî, Vanga i-a spus că la bătrînețe va deveni foarte bogat şi vestit. Mulți ani după aceasta învățătorul a cîştîgat la TOTO', mai întîi 20 000 leva, iar mai apoi 10 000 leva. Concomitent, tablourile sale au început să placă şi să fie căutate de admiratorii artei sale."

„Voi nu vedeți, spune Vanga, însă în fiecare dimineață lîngă mine se postează o femeie — de parcă ar face de gardă — îmbrăcată în toate nuanțele de alb şi albastru. Cel care vine la mine zămisleşte în conştiința mea imagini din viața sa, iar cea de îîngă mine îmi spune ce trebuie să spun iar eu retransmit*

Citeşte oare Vanga gîndurile ? Da. Adeseori citeşte la vizitatorii săi ceea ce aceştia au gîndit înainte de a intra la ea, sau ceea ce au gîndit într-o anumită împrejurare. Citeşte chiar şi gîndtrrile străinilor, iar informația o primeşte sub formă de glas, fără a întfmpina bariere lingvistice :

„De curînd m-a vizitat un român, al cărui fiu *se* înecase în Dunăre. Omul gindea că fiul său fusese împins »

. Toto — Loto.

ă <je un alt copîl şi gîndul acesta nu-! mai dădea pace. Dar eu i-am spus : „Nu, nu este adevărat. Copilul singur s-a aruncat în apă să înoate şi s-a încurcat în nişte rădăcini S-a speriat şi nu a mai putut să iasă la suprafață. Nimeni nu este vinovat. Iată, eu văd locul celor întîm-plate şi pot să-ți descriu în amănunt cum s-a întâmplat aceasta."

Vanga este uneori întrebată : Dacă unei anumite persoane ii prezici moartea sau altceva cu caracter inevitabil, poate respectiva persoană să o preîntîmpine ? Sau ar p'utea face Vanga aceasta ? „Nu, categoric au, răspunde ea. Nimeni nu poate. Viața omului este strict prestabilită şi nimeni nu o poate schimba."

într-o zi a venit un tînăr, şofer de camion, şi i-a propus Vangăi sa mă ducă

pînă la mînăstirea din Rojen. La plecare, pe cînd ne luam la revedere, ea i-a spus i „Indiferent ce s-ar întîmpla ai grijă ca pe 15 mai să fii aici, la mine." în aoea zi însă tînărul a fost rugat să transporte materiale de construcție pentru casa unui prieten şi, cerînd acordul mamei sale, a hotărît să meargă la Vanga pe 17 mai, pentru că nu-si putea refuza prietenul. Exact în această zi (15 mai, n.t.) tînărul a fost călcat de tren la trecerea de cale ferată.

Cum s-a întâmplat, nimeni nu ştie cu precizie, specialiştii apreciind că s-au blocat frînele şi că şoferul nu f v!Tai pu'ut evita nenorocirea. Vanga văzuse întreg tabloul şi încercase să îl ferească, dar nu îi stătuse îa Puteri.

e eva ori : »Nen« > să nu vinzi anexa de lîngă casă

Sfat

o d, noastră din

"o duPa masă, pe cînd socrul meu

27

în iftBnî, aefeăs'ta s-a năruit dlntr-o cfatâ, iap tfin camera în care se afla el şi din cea alăturată a 'mai rămas doar un morman de cărămizi. Ciudat este însă faptul că socrul meu nu a avut nimic de suferit şi a scăpat doar cu spaima, întreagă a scăpat şi anexa pe care socrul

0 folosea drept cuptor. Această anexă ne-a servit apoi timp îndelungat, pînă ce ne-am reconstruit casa, ca locu ință.

A venit la Vanga bulgarul A.H., care, de mult timp, locuia în Austria. Plecase acolo ca emigrant, cu ani în urmă, 3SFe-a povestit că în decursul vieții sale clştigase mulți bani, se căsătorise cu o femeie bogată, avea o familie reuşită, atîta cloar că îi lipsea Bulgaria şi ca adesea în gîndurile sale, se revedea în Bulgaria,

Făcuse o mare donație pentru viitoarea construcție a Casei Bulgarilor din Străinătate şi venise în țară pentru ceremonia în cadrul căreia urma să se pună fundația acesteia. Vanga i-a spus că ; „înainte de ceremonie, pe îocul respectiv, 'conform unei credințe străvechi, urmează să fie înjunghiat un miel şi să se facă pomană, după care el sa răscumpere mielul." In timpul ceremoniei omului

1 s-a făcut onoarea de a da prima lovitură de cazma, iar curînd după aceasta a murit. Mielul, aşa cum îi spusese Vanga, nu îl răscumpărase, însă ea văzuse că el va fi acea gertfă şi că va rămâne pentru totdeauna pe pămîntul natal.

; Vanga notifică :

— Sînt prezentă in punctele cele mai fierbinți al planetei; văd si vărsarea de sînge'şi catastrofele naturale şi nenorocirile. Voi, seara, dormiți, iar eu răsfoiesc pagini din existența umană şi trăiesc tragediile tuturor oamenilor.

Liubka :

— Cu ani în urmă, un grup de femei, în care se *şî* soacra mea, a plecat la niînăstirea Riia. Era, îmi bine aminte, pe l noiembrie 1950. După ce s-a

în biserică — era de sărbătoarea Sf. Ivan* — Vanga ?>ven't foarte neliniştită şi a început să ie îndemne - iilor pe femeile din grup si:pe ceilalți credincioşi fiati împrejur, să plece fără întîrziere. Le-a spus că peste t timp acolo se va întîmpla ceva înfricoşător. Femeile u inteles-o. Au crezut că va fi vorba de îmbulzeală la esîrea din biserică, pentru că înăuntru era foarte multa lume şi au încercat să o convingă să mai stea puțin, ,'oar'ece ja ora 17 aveau autobuz'spre Sandanski. Pînă atunci se mai puteau plimba şi privi. Vanga şî-a reluat insistentele, dar femeile nu au ascultat-b, astfel încît ca a plecat cu maşina unor cunoscuți. Spre orele 14 s-a ivit pe neaşteptate un nor enorm şi s-a pornit o ploaie atît ri -rj'cmiră, încît în scurt timp rîul Bila s-a revărsat, s:;.perind toate drumurile. Nimeni nu a mai putut părăsi curtea mînăstirii. Satul din apropiere a fost Inundat, ia* casele luate de ape. Bagajele vizitatorilor au fost luate şî ele de apele furioase ale rîului. Soacra mea, împreună .cu grupul de femei, abia au reuşit să traverseze peste nişte bîrne aşezate de pompieri, pentru ca oamenii înfricoşați să se poată îndepărta. Soacra mea s-a întors doar cu rochia de pe *e?,,* udă pînă la piele, iar apoi s-a îmbolnăvit

Filmul vieții omeneşti se derulează prin fața „ochilor" Vărsai, pînă ia inevitabilul sfârşit. Vanga nu ştie de ce se imimplă aşa. Aceasta vine ca o informație asupra unei p'.-rsoane, informație care apare în afara voinței sale, fără fa e? să o solicite. Ne încredințează însă că este vorba de

care nu-l poate controla, nu-l poate opri şi

i-l vadă.

. ' Ru «e

Vanga o nevastă iînără, care

sir"Plu nu n"utP« / SG Jnf^.!deau Pleoapele

întruna. *Pus*

EU NO ÎKAiESC- PENTRU CI FENTEU OAMENI

este aHnsă Xn^ne-o .deSChişL Vanga ^ SpUS 3 or!a.

iar ap [illegible] imediat ia ^oc-

V~/asa Vangai din oraşul Petrici atrage zilnic suta'!

de oameni, Fiecare dintre cei veniți aici doreşte să audă!

cîte ceva din gura ei — unul doreşte să-i spună cum să-şi; rezolve problemele personale sau de serviciu, altul are ne- ; cazuri acasă, al treilea caută leac pentru boala de care su-*; f eră, al patrulea, pur şi simplu, din curiozitate ; să vadă cu proprH ochi, întrucât despre Vanga si forța ei de clarvi-" ziime s-au spus atîtea lucruri greu de crezut. ʃj

, .trocuitorii din Petrîci s-au obişnuit într-atît cu oamenii' care aşteaptă în fața casei sale, încît consideră aceasta ca i pe un lucru natural şi nu încape îndoială că foarte puțini' dintre ei îşi dau seama ce „avuție" a căpătat oraşul în per-j soana ei în acel an 1942, |j

: Vin aici tot felul de oameni, deosebiți prin vîrstă, edu-'J cați'e, prin puterea lor de înțelegere. Ce anume îi atrage,.; atît de perseverent, la pragul Vangai — speranța că vor,' găsi vindecare pentru durerile lor, răspunsuri privind > sorțile şi problemele lor încîlcite, clarificarea în ceea ca priveşte viețile lor în derivă. Şi Vanga retransmite...

: G'e are în ea, oare, atît de neobişnuit, încît destinul sa.

o înzestreze cu un dar atît de neobişnuit ? . -

f Vanga s-a născut la 31 ianuarie 1911 în oraşul Sfru- mița din Iugoslavia, în familia unor plugari săraci, De Ia' tatăl său a moştenit rezistența fizică, simțul dreptății Ş* 'dragostea față de cei năpăstuiți, iar de la mama sa voioşia. un caracter aplecat spre ordine si curățenie, care la Vang _ au fost ridicate la rangul de cult.

ESF^*

A *vă'Mt* lumina zilei cu 'două luni înainta cîe soroc toarte plăpîndâ, avea uredule lipite de cap şi iot aşa r 'ta 'degetele de la'raîini si picioare, în' c *ifi"-eni* nu ştia dacă atest copil va trăi şj da a n '

apropierea înfăşurată într-o burta dt

cuptorulu aştepte

?-

coiul să nu s« oca «unu- ținui copil despre care MU st - 'ia dacă va l ivi i, în xiua ui'iîKitoare, tot coni'orni obiceîiijuî, burtica nou-nascutcu ii ios.il în stradă şi i-a cerut prlmcj ieniei întîînite să~i dea un nume. Femeia[1] a'zis : „Ândro- nwca". *în* timpurile acelea multe femei din Strumița purtau nume greceşti, însă bunicii nu i-a plăcut, *aşa* d a întrebat de nume pe o a doua femeie, care i-a dat fe tiței numele de Vanghelia —- cea purtătoare de vesti bune, *$i* acest nume este grecesc însă în ținutul S'truiniței *esU* aut de popular, încît bunica l~a .primit ca fiind *de-al loi* şi 1-a acceptat. -i

Ta f al, Pânde Surcev era încă foarte tînăr cînd a fosi Uiat în aniiată si dus su lupte împoiriva jugului otoman, '.nat prizonier de turci a fost okîndit pe viață şi trimis n închisoarea Edicule, îaciusoare cu un regim închizi- odăi, fără speranță de salvare. A ieşit de acolo în anul 1908 cînd *Tinerimea turcă* a declarat Turcia drept monan i ic constituțională, iar noul guvern i-a eliberat *pe.* cel -"estați. întors aoasă a înțeles că *cetele nu* fuseseră des- i'.nțate, astfel înoît a reintrat în luptă. Scurt timp după Ceasta cetele -s-an desființat si luptătorii s-au întors în curile-natale. .'

Pânde a revenit în satul de baştină, Novo Selo, însă Rlai gtlsit pe Ijimeni «easă. Părinții muriseră iar se.Pribegise undeva, prin satele din jur. Se în,

TM **

Şuîut S^m-^al^oî ^ aj'uns îa «rechi.că primăria ora-, turci S v^"3 fnbuie t>asele ?* Pfi'Mînturile părăsite d< v" K V a Piecat sâ se

yr

i'Xv,

^

J^

***gfp-prşr*———-,. ^ -T--- - .^ ^--^ , - - . „- _-. ^ _ ___**

f vechi si din paianta, îar mahalaua semăna mai mult~ rsat, decît a parte aparținătoare oraşului. Ulițele er 3 strimte, noroioase, murdare, iar seara întunecoase de pa/ă te-ai fi aflat într-un cazan. Curțile erau mici, îngrâd't cu garduri din ghimpi sau nuiele, iar prin ele se plimbau ' în voie vitele. Seara gospodarii le închideau la parterul ! caselor sau dormeau, pur şi simplu, de-a valma cu ele. Ve-jniseră cu toții, de prin satele din împrejurimi, în căutare ' de mijloace de trai, mai ales plugari sau mici meseriaşi şi negustori. Coloratura mahalalei, pe care toată lumea o numea Sfîntulețul, pentru că era îngrămădită în jurul bisericii

Cei 15 Sfinți Mucenici, era completată de cîteva familii gălăgioase de țigani şi de familia unui hoge, care nu voise să se strămute în Turcia şi căruia lumea îi zicea „Ghiul babă", pentru că avea cea mai frumoasă grădină de trandafiri din împrejurimi.

Noul venit trăia în pace şi înțelegere cu noii săi vecini. Şi-a luat o bucată de pămînt şi a început să o lucreze. La început a fost singur. Pe urmă a întîlnit-o pe măruntica — pe cînd era o fetişcană — sprintena şi vesela Paraschiva, a plăcut-o şi a luat-o de nevastă.

Vanghelia — s-o numim de aici înainte mai pe scurt, Vanga — avea abia trei ani atunci cînd, la naşterea celui de-al doilea copil, i-a murit mama. Un an mai tîrziu, în anul 1915, *a* izbucnit Primul război mondial şi, încă de la început, tatăl a fost mobilizat si a plecat pe cîmpul de luptă, în rîndurile armatei bulgare. Vanga a rămas în grija vecinei Asanița — o foarte bună şi miloasă turcoaică. Timp de aproape trei ani de la tatăl Vangăi nu a venit nici o veste, astfel încît vecinii considerau că Vanga rămăsese orfană de ambii părinți, cînd, într-o bună zi tatăl, slab de nerecunoscut, s-a întors viu şi sănătos.

S-a mutat din nou, împreună ou Vanga, în vechea casă, dar acest fapt s-a arătat a nu fi atîi de simplu pentru tată. Vanga avea de acum şapte ani, era slabă, cu ochi albaştri şi părul blond, arătîndu-se un copil impetuos Ş» încăpățînat. Se vedea că îi lipseau duioşia, dar şi severitatea maternă.

în acest timp, la sfîrşitul războiului, în Strumița s-au festăpînit noua autoritate şi noii conducători locali, intro-

e nor regulamente şi Tot feluTde restricții severe. N~~DuUni erau însă acei strumiceni care nu înțelegeau dinele problematice pentru ei, motiv pentru care trăiau Doiniți de teamă şi nelinişte. Pânde trăia de asemenea stapînit de acelaşi sentiment, întrebîndu-se cum va fi viața Vangăi atunci cînd va mai creşte.

Vanga era însă plină de viață, veselă şi sociabilă, iar copii' veneau cu mare plăcere să se joace în curtea ei. Jocul ei preferat era acela de a-i pune pe copii să se întindă în curte — ei erau „pacienții", iar ea doctorița, cară îi vindeca, în care scop tăia tot felul de ierburi, pe care li Ic aplica pe stomac. La urmă — pentru că nu putea suferi murdăria — aşezată în mijlocul curții pe o rogojină, îi obliga să curețe curtea. După ce terminau de făcut ordine, copiii o înconjurau, iar ea le spunea poveşti care nu se mai sfîrşeau, născocite de ea. Copiii o ascultau încîntați. Peste ani, în momente de bună dispoziție, tatăl îs povestea, altor copii, istorioare vesele despre „gospoaâ-reala" de auinci a Vangăi, la care toți rîdeau cu lacrimi. Vangăi îi plăcea foarte mult să aşeze fiecare luoru la loc sigur. Intr-o zi, Pânde s-a hotărît să piece la pescuit şi 1-a rugat pe vecin să-l aştepte doar o secundă, cît să-şi ia acele de pescuit. A căutat şi iar a căutat prin casă, dai? de undițe nici urma. Vanga urmărea cu mulțumire căutarea zadarnică şi abia după un timp şl-a' întrebat tatăl ce caută. Abia după aceea i-a spus că acele sînt

înfipte în căciulă. Tot aşa îşi căutase Pânde şi opincile şi, cu toate dăduse mult timp ocol cazanului întors cu gura în jos, nu îşi dăduse seama că acestea se află sub el.

Considerînd că nu va putea să se descurce de unul singur, şi cu copilul şi cu gospodăria, Pânde a hotărît să se recăsătorească. Deşi nu părea să aibă prea mari şanse ae succes, fiind sărac, văduv şi cu un copil pe deasupra, Şi-a găsit foarte repede soţie.

ei7'T?nJKa Gheorghieva, care pentru a-şi împleti lungile-î friim buj.a să se ur<* pe scaun, era una dintre cele mai ear H din oraş' Fusese logodită cu un ofiţer bul-

DoaH Soa1rta făcuse ca apropiata căsătorie să nu mai j- w avea xoc, astfel încît, pentru a nu se face de rîs, ** inîu au căsătorit-o, în grabă şi pe tăcute, cu .Pânde.

Deşi nefericită , datorită acestei neaşteptate răsturnâr* sorţii, -Tânka a întitnit, în persoana soţului, un om bun '* muncitor, iar 'el, în ea, o gospodină vrednică i o m

şi o

grijulie faţă de copilul său. Au urmat zile de fericire s" bunăstare.' Pânde era un priceput şi harnic agricultor < de acee-s, încet, încet păntîntul său a început să se extind''' ajungîrul la o sută de ari. Şi-a angajat chiar şi un argat pentru a-şi putea munci , cît mai eficient -pămmtul, i?r oamenii au început să i se adreseze, în semn de resn^t

t t 1*1 1 'îl ~ ' ' '' -» |

cu „boier Pânde".

Bunăstarea aceasta însă au., a durat mult. Unul dintre *cel* mai *zeloşi* colaboratori ai puterii locale nu- -i putea Seria lui Pânde trecutul, într-o zi a fost arestat şi dus. i3e urma i- au luat pămîntul. Era în toiul secerişului, cind oamenii strîngeau pîinea de pe cimp. Din belşug, familia a căzut într-o mizerie fără margini, care i-a însoţit ani îndelungaţi.

Cînd tatăl a revenit de acolo de unde ii aruncase soarta, istovit şi învins, a devenit limpede ca trebuie să se .angajeze, pe undeva, ca argat, pentru a fi în stare să-şi hrănească familia, care între timp se mărise, în anul î 022 IFanka născuse un băiat, căruia i se dase numele Vasil. tTatăl 8-a năimit oier în satul Bosilovo, iar apoi in satul Dabi.Ua. Cioban, apoi argat, pînă la sfîrşiiuî vieţii a rămas sărac lipit.

Acasă .au rămas soţia împreună cu cei doi copii — -Vanga şi Vasil. Vanga o ajuta la gospodărie, dind dovadă de multă pricepere. Avea de acum unsprezece ani. îşi distra frăţiorul născocind tot felul de jocuri ia care să poată participa şi ea. Atîta doar că, -de vreo jumătate de an, născocise un joc eare-i neliniştise pe părinţii săi. Afară, în stradă sau undeva, într-im loc mai retras al curţii, aşeza an vas sau un lucru oarecare, după aceea se întorcea pînă la zidul casei, închidea ochii şi pornea să se deplaseze — aşa cum fac orbii — în căutarea obiectului respectiv. Se §uca astfel cu perseverenţă, -iar şi iar, de-a „oarba" şi nwa jameninţările, nici interdicţiile rudelor nu o puteau opri.

în anul î 923 familia s-a mutat în. Novo Seîo, la fratele 3ui Pânde, Kostadin. Acesta ajunsese om cu stare, se căsătorise şi, după ce aflase de situaţia grea în care se zbătea

.rareiui notărîse să,-i cheme la sine pentru ea, jamuia '*?": ^.^ „rjjă & vite şi să nu mai rabde de SlSftttuffliia. ^de primise.' ^

f J. mai vîrstnică — avea de-acum doisprezece ani — Ca."! ,-evenea sarcina să meargă zilnic cu măgarul pină Vantfa, !' ' aîâ în afara satului, de unde trebuia să acKveă, la ; ina sbjdo.'ine Aptele. In.tr-o zi de vară, întorcîndu-se '° 'TîmDreuna cu cei doi verişori, cei trei copii au hotar . colească pe *la f întina Hanului,* aflată în cîmp nu r~\. ST'.> *de* drum. $J, cum s-a ÎntîmpJat, nimeni nu a putut înţelege'..

'-' i'-ă cie veste s-a" dezlănţuit o furtună grozavă. Cerul a'tntîmecat şi a pornit să bată un vînt înspăimântător, -т-., a" rupt crengile copacilor, a scos din rădăcini arborii ri'neri, azvîrlindu-i, laolaltă cu bulgări de pănîînt. departe, in rinipie. S-a ridicat un enorm stilp de praf, pînă la cer. Praf. bulgări de pămînt, frunze şi crengi s-au amestecat : . :m :v'ri..^. LT.-2-.^c;'.'Pi.'by, uiere'nemniia l pe .copîii în-t*)wţ8ţi de groază, azvîrlindu-i pe cei doi verişori aproape tJe fintinâ, iar pe Vanga purtînd-o ia doi kilometri distanţă Ir oimpie, tocmai ia locul denumit Tărnaka. Cit timp a fiiir&t această furtună ? Nimeni nurşi mai aduce aminte. IJe Vanga inr-ui, atunci cînd au început cântările, abia au pu;,: !-o deseopcj-i pe o ţarină, acoperită cu bulgări de ;;' ' <.it, pietre şi crengi. Părea a-şi fi pierdut minţile de î; lai- şi mai grozavă era acea durere teribilă, care li " ?! ochii plini de praf şi pe care, cu nici un chip, nu-4 P deschide. După ce au adus-o acasă s-au străduit eu -rt-i aline durerile ; au stropit o cu apă, i-au spălat '-< o infuzie din plante, dar nimic nu s-a dovedit £ 'K'tor. Au apelat atunci la tot solul de vrăjitoare şi Sîoare. i-au dat apă descîntatâ şi apă sfinţită, s-au _ ^ -niprese şi au uns-o cu alifii, dar nici acestea nu sirii * alinare- pînâ-n seară ochii i s-au umplut cu 'ţ^'''«Preunâ cu irişii, 8-au albit.

' **8^i!,':f1Sperat' a luat Pe loc hotârîrea de a se întoarce**

Se'o stat "J ^ ^ *;aiîSe a";OÎo lm modic_ De "aP*» la NoTO "sera foarte puţin, cam trei luni, timp în care n«

simţiseră cine ştie ce îmbunătăţire, de parcă ar fi

acolo aumai pentru ca Vanga să se îmbolnăveaţi6^* ochi ! ^ă da

Vestea despre nenorocirea ei s-a răspîndit cu ziciune în mahala şi ziua întreagă s-au perindat v ^^ care propuneau tot felul de ierburi şi alifii, poves^ despre tot soiul de cazuri care fuseseră vindecate în mod. în realitate făceau aceasta

numai din compasi*063' întrucît nimeni nu cunoştea vreun mijloc eficace *ue*^ o asemenea boală. '^

Au dus-o pe Vanga la medic, iar acesta a spus câ situ aţla este serioasă, deoarece inflamaţia se extinde şi c/ pentru a i se salva ochii, este nevoie să fie operată dar că pentru aceasta sînt necesari foarte mulţi bani...

în scurt timp i s-au făcut, la Skoplje două operaţii pentru prima tatăl a găsit banii necesari, iar cea de a doua i-a fost făcută — pe motiv le paupertate — gratuit, însă ambele fără succes.T s-a propus tat',"1uro a_treia operaţie, Ia Belgrad, şi el s-a declarat de acord. Au stabilit data şi i-au comunicat că pentru această operaţie va trebui să plătească 5 000 dinari — în jur de 500 leva — o suma destul de mare pentru acele timpuri. Tatăl era distrus, întrucît nu ştia de unde să facă rost de aceşti bani. Era foarte sărac şi nici vecinii nu erau mai avuţi decît el, motiv pentru care nimeni nu-i putea da suma necesară A rugat-o atunci pe fosta sa soacră, care declarase că va lăsa nepoatei sale Vanga unul dintre ogoarele pe care le avea. Pânde îi cerea să vîndă bucata de pămînt promisă şi astfel să asigure banii pentru operaţie. Numai că după moartea fiicei sale — mama Vang'ăi — relaţiile dintre soacră şi ginere se înrăutăţiseră serios, astfel încît bătrin» a refuzat să-l ajute. Atunci tatăl a început să vîndă de prw casă, dar ce putea să ia de pe catrafusele mizere *l* vîndut maşina de cusut, rămasă de la prima soţie, a v^ dut şi singura oaie pe care o aveau pe îîngă casă, dar ^ mult n-a mai avut ce să vîndă. A găsit pe undev^ ceva bani, dar şi aşa abia a reuşit să adune jumătate sumă, iar sorocul se apropia.

Ou o zi înainte de operaţie a trimis-o pe Belgrad cu un vecin ceva mai înstărit, care mergea

. ... peşi dorea din suflet ca în acest moment *s&u* *n_vj.ZI aiături de Vanga, tatăl a rămas acasă pentru greU Cheltui cu drumul din, oricum insuficienta, sumă

de r*" ri vecinul, pe nume Pânde Paivanski, un domn 7 si bine îmbrăcat a dus-o pe Vanga la spital, dădea fTnresia unei rude bogate, care-si conduce ruda săracă în !f inta de a scăpa cu un ceas mai devreme de ea. Cu o tfel'de impresie a rămas şi medicul care urma să facă raţia de a doua zi. Cînd a văzut însă cîţi bani i-a dat însoţitorul s-a mîniat pe zgîrcenia acestuia, iar seara a chemat-o pe Vanga în cabinetul medical si i-a spus : „Fato, nvine am să te operez, însă pentru că banii pe care i-a trimis tatăl tău sînt doar pe jumătate îţi voi face şi eu doar jumătate de operaţie. Cînd îmi veţi aduce suma trebuincioasă te voi opera aşa cum trebuie !" Mă gîndesc că aceste cuvinte au fost rostite aşa cum se întîmplă într-un moment de furie, momentană.

Cînd s-a întors acasă Vanga vedea, chiar dacă foarte slab. Doctorul îi spusese că, pentru a se restabili, are nevoie de mîncare bună curăţenie şi linişte. Bineînţeles

aceste cuvinte au rămas ca un deziderat, întrucit viața familiei sale se scurgea, ca şi înainte, în sărăcie şi mizerie.

în anul 1924 s-a mai născut un copil, băiat, pe care 1-au numit Toma şi sărmanul Pânde a pornit-o din nou să lucreze ca argat, prin sate, ca să-şi poată hrăni cumva familia ce număra acum cinci suflete. Nevasta lucra, atît cît o lăsau puterile, la cîmp iar Vanga îngrijea de cei doi Irâțiori şi făcea gospodăria.

Curînd, condițiile proaste de viață şi-au spus cuvînful.

"rioU S"a tras "Podeaua", despre o nouă operație nici vorba şi Peste' Put10 timP. Vanga a orbit com-

era deplină. Vanga plîngea întreaga nou- dar roTniT*1* ** ** facă o minun€ ca «» sâ vadâ din pme* como'n nJf S"3 PrOdus' Au ^^tluni 9» «a DU se '^"" , «ra sTî 8îndUl Câ stă « ° «ratate pe capul cum .« - ajuta cu ceva_ stătea neajutorată,

Sâ gaseascã o ieşire din această situație. j

i anrp-o zis vsemn j-au sranm pe \ranae sa raca cară în oraşul Eemun, unde exista o Casă a

» trimită pe Vanga acolo. Dacă nu de alta, măcar răbda de foame, fiindcă ss spunea că acolo se j, bioft de nefericiții v* copîi.

; în anul 1925 au primit înştiințare cls la Cată că a f@s£ admisă. Avea de-acurn cincisprezece ani înțeles că va pleca, de emoție nu a mai putut închide"^* 'jpînă dimineața, O aştepta un viitor necunoscut şi^nirn snu putea să-i spună cît timp va rărnlne în această O^ . Poate pentru totdeauna ! La gîadul că de aici înainte"^'' are sâ-gi mai „vadă" familia, inima i se strîngea do tris" tete şi toate acestea o făceau să izbucnească în piîns. ' " în difftineața următoare şl-a luat adio da la caş" '

i. Acum

recepta lumea cu auzul; cei care văd nici măcar nu-şi pot închipui cîie sunete zboară pe lîngă ei... Iată, o adiere uşoară de vînt se strecoară prin gardul viu, apoj dezmiardâ muşcatele şi micsandrele. Prin iarba proaspătă Jipăie lăbuțele pisicii, iar soarele se leagănă pe ramura cea mai înalta a prunului. Apoi alunecă pe fo'a sa. Tfibîo-i? acesta s-a întipărit pentru totdeauna în corişUhița ei ,şi Vanga 1-a ținut minte pentru toată viața,

în *Qasa* pentru Orbi din oraşul Zemun totul era nou ți interesant. Imediat după sosire noua elevă a fost îmbrăcată în uniforma Casei — fustă plisată de culoare maro şi bluză eu guler marinar. Au încălțat-o şi cu o frumoasa pereche de pantofi de culoare bej. I-au tăiat pletele blondes ca să arate cuviincios. Vanga era tulbura ta' şi foarf* fericită. Apoi, pe furiş, şî-a pipăit şi potrivit noile vest^ minte, simțindu-se ca o regină, pentru că niciodată p*na atunci nu fusese atît de frumos îmbrăcată,

Regimul Casei era sever, Plnă la prînz elevii a|'e^ ocupații foarte serioase -™ învățau alfabetul Brallle, *u* predau cliferife- discipline, învățau muzica... ^*mf,e.nc> avea un auz muzical neobişnuit de dezvoltat, astfel a învățat foarle repede să eînte la pian.

Clapele ª" nu emite.sunete, ci povesteau despre casă/ despre

30-

despre cop , s ,. „. „^,.,^„3.^ ucs

f,Ac:at ca ora de mu/k:<i nu dura ziua între,

Pe urmă au început ittvațats gospodăria — să „^«c^os-c;, .< ordine şi curățenie. Practica aceasta nu

-,*T.n*t* MJ /vlYvcîîfîo î n i. S r.„ „..-. -l -* ,.

Kefc

a U

capyie uyget« sensioua şi mlădioase. Vanga şi-a însuşit eu uşurință totul şi nu exista profesor care să nu fie mulțu-.' mit de ea, <

Au trecut, pe nesimțite, trei *ani,* Vanga a devenit S fata de opsprexece ani, Avea o înfățişare îngrijită, iar fața ei slabă radia împăcare şi mulțumire. De la un timp ua fel de fericire interioară *îi* lumina figura. Aici, prinira elevii Casei, se afla un tînâr, Dlmităr, din satul Ghiaoto, raionul Ghovletsk şl Vanga simțea că, doar ce-l auxea glasul, mima' începea să~I bată fericit-tulburată, iar fața *i* se încingea de căldură, *T&t aşs$_t$* tânărul îi căuta glasul sitr.țindu-se nepămmtean da feziciți cînd se aflau împreună, într-o *zi* el i-a mărturisit că o iubeşte şî î~a propus ea se căsătorească. Părinții săi erau oameni bogați şi nu aveau nimic împotrivă să aibă grijă de amândoi.

Cit a fost ziua de mare Vanga şi-a imaginat *cum* va ar.ita ca mireasă —' cu rochie lungă, albă şi cu un voal ca o adiere. De fericire părea că nu atingă pămintul. A «'ansrnjs vestea tatălui săa şi a aşteptat bmeeuvîatarea «escuia, 2ii0ig s,ay 8Cy_rs |gțr„0 aştoptsrc înfrigurata....

O VIAȚĂ DEMNI DE ADMIRAȚIE

J. ntr-una din zilele anului 1928, în locul asteiv tatei binecuvântări părinteşti în vederea apropiatei căsătorii, Vanga a primit din Strumiţa o veste care i-a .dat o lovitură *de* moarte. Tatăl o anunţa că trebuie să se întoarcă imediat acasă pentru a se îngriji de copii, în anul 1926 Tanka născuse al treilea copil, o fată, căreia i-au zis Liubka şi, doi ani mai târziu, la naşterea celui de al patrulea copil, a murit.

Aşa s-a făcut că Vanga si-a luat adio de la prima sa dragoste, de la şcoală, căsătorie şi de la o viaţă mai bună. Drumul de întoarcere spre casă a fost greu şi chinuitor, iiind conştientă că acei trei ani .petrecuţi la Casa pentru Orbi din oraşul Zemun vor rămâne cei mai frumoşi ani din viaţa sa şi că nu se vor mai repeta niciodată,

De aici înainte viaţa fetei oarbe va fi marcată de o sărăcie ucigătoare şi nenumărate chinuri, dar, în paralel. cu aceasta, şi de o nemărginită forţă sufletească, forţă care o va întări pentru a face faţă tuturor greutăţilor.

Acasă, Vanga a găsit o mizerie indescriptibilă. Copiiii «are de care mai mic, erau murdari şi bolnavi datorita subnutriţiei. Fratele său, Vasil avea şase ani, Tome^ patru, iar cea mai mică, Liubka doi. Iar Vanga cea oarbă urma să fie totul pentru ei — şi mamă şi gespodina casei şi ocrotitoare. După întoarcerea Vangăi tatăl a pornit-o J' nou prin sate să caute de lucru ca argat sau cioban.

In acest timp a avut loc cutremurul din Grpan, car,e.a fost resimţit destul de puternic şi în ţinutul Strum l Datorită acestei zguduiri vechea casă din paiantă s-a P

lui Pânde au rămas fără adăpost, *în* strada» -ie mai tîrziu tatăl a ridicat peste drum o căs-A făcut-o din tulpini de trestie şi a tencuit-o cu lut ci^<ară asta a rezistat în Strumiţa pînă de curînd. în inte-Câsuţa ^ sJngură cameră şi un mic coridor, Mai apoi au r-°r a^*t si o* bucătărioară cu o vatră, în cuptorul căreia *C?u* piine, bineînţeles atunci cînd aveau făină. S-au C°°ft- repede fiindcă n-aveau mare lucru de cărat, iar *Van&a* cusimţul ei pentru ordine şi curăţenie, s-a străduit jacâ locui cit de cît plăcut. Au pus la loc vizibil iada ftfloratâ *fa* zestre rămasă de la mama de-a doua, au întins *pe* podeaua de pămînt rogojini, iar în colţ au aşezat natul pe care Vanga aşternuse o cergă, făcută din fire vechi de lină, „ca să fie. frumos", şi asta le era întregul mobilier. In faţa casei au îngrădit o curticică, pe marginea căreia au sădit flori frumoase. Vanga si Liubîra au trăit ani îndelungaţi singure în această căscioară, deoarece fraţii, deşi mai mici, au plecat prin sate să lucreze ca argaţi sau ciobani, pentru a clştiga hrana familiei.

In oraş şi în satele de prin prejur, vestea că fata cea oarbă ştie să împletească repede şi frumos, s-a dus cît ai bate din palme, aşa că oamenii au început să-i aducă boccele întregi de fire pentru împletit. Pe urmă, în loc de bani îi dădeau tot felul de mărunţişuri sau fire vechi de lină. Din ele Vanga împletea haine pentru copii, fiindcă adesea umblau rupturoşi. Pentru sine însuşi nu-şi fă-cea nimic pentru că şi aşa nu ieşea din casă. In plus, ştiind cît erau de săraci, atunci cînd în

mahala murea vreo femeie, hainele acesteia îi erau dăruite Vangăi, ca sa le poarte.

a a început să țeasă la război, A învățat-o pe ă înnoade firele rupte si surioara mai mică auzea «rziu zgomotul războiului, sau percepea cum se cov^ "i incetare iglițele cu care împletea Vanga. Era waobişnuit ca Vanea «fl tm.r,w—« -----

-

SI P *» -— ' -"

ş'

zilei se nu n e„ r""aucJae- in "« o

ținea tare, i nu spene pe Liubka şi

îngăduie oame- '^^H sal^ompătimească, dar mai

fiind

43

r

Dimineața se sculau foarte devreme pentru ca, : .Vanga, aveau foarte multă treabă de făcut. Ei nu-i .cea să stea degeaba şi nu îngăduia celor dîn jurol să «tea fără rost. Dorea ea peste tot să fie curat şi Aşa^ spre exemplu, ziua de luni era destinată s rufeior, marțea măturau peste tot în junii casei, mie cîrpeau hainele. Liubka cosea. Deşi foarte mică, V învățase să gospodărească şi era foarte exigentă ou oara sa. Pipăia locul eîrpit şi, dacă nu îi plăcea, îl descosea şi o obliga pe Liubka să-l coase din nou. Adesea Liubîta fjlingea, fiindcă hainele ce trebuiau eîrpite erau multe şi ea nu putea să meargă afară să se joace cu copiii, 13-^ "Vang-a era neînduplecată. Totul trebuia să fie aşa cum trebuie. Joia frâmîn'ta/u pîine. Vinerea mergeau în afara oraşului de unda scoteau argilă, eu care *spoiau casa* pe dtnă-uhtru, iar pe dinafară o înfrumusețau ca un briu roşu. Sîmbăta mergeau să culeagă urzici sau lobodă pentru gătit. Duminica mergeau Ja biserică, fer după amiaza veneau femeile de prin satele din Jur ca să-$i ia lucrurile împletite şi se strîngeau, în curtea ei, şi vecinele, la vorbă. Vanga era foarte sociabilă, *avea* un deosebit simț aî umorului şi tuturora le plăcea să discute ou ea.

în ținutul Strumițeî exista un obicei interesant. Seara, în ajunul zilei de Sfîntu Gheorghe, fetele puneau într-o oală de lut „semne", aşa îneît, în ziua următoare să afle, prin ele, cum le va fi norocul. Dg obicei aşezau oala sub & bătrînâ răsura, csa fîori de culoare grena, care setîiăna eu un frumos copac rămuros. Foarte adesea, poate din compasiune, fiindcă era oarbă, o alegeau pe Venga ca „oracol", iar în dimineața următoare ea scotea din oala de lut „semnele", făcînd fiecăreia preziceri. Interesant era însă faptul că tot ceea ce le spunea Vanga se îndeplinea cu o exactitate absolută. Se minunau cu toții de aceasta, dar nimănui mi-l 3-ecea prin minte ea Vanga are darul de a prezice.

ffet aşa, la o altă sărbătore, de ziua celor „40 *as* Sfinți Mucenici", fetele aşezau de-a curmezişul rîului crengi, făcînd astfel un „pod", fiind încredințate că, peste noapte, vor visa cum peste el va.trece viitorul lor *ales. A* doua 21 Insă, aproape nici una dintre ele *nu* puteau s-o uimeasc* pe Vanga, pentru că aceasta le povestea ee amune visa-

rmpul nopțH- Erau foarte ciudate aceste mani-*er^ "Je sale, *însă.* nimeni nu se'chimiia să şi le explice. te8*^1 ^e moroente de sărbătoare şi veselie erau însă ACfrr3re Vanga nu~şi putea îngădui să se relaxeze, foarte Jj sjrgcja alerga întruna pe urmele sale, iar ea de<wr.<;t<Vjucreze ^ ^ noapte_ Adesea, foarte adesea, flă-tf. '.„i 'Hrana lor d« bază o constituiau varza sălbatică, IT1inZ' mălai şi laptele acru foarte diluat, însă de rele

ori rămâneau şi fără acestea.

'ntr-o zi i-au spus tatălui că nu mai au de unde lua *i'ă* Arareori aveau bani şi Vanga îi ţinea ascunşi pentru zi!e extrem de grele. Tatăl s-a dus la un sătean avut, prieten 'ie-al sau» ?l *~a rugat pentru «n pic de făină. Acesta i_a spus ca are un săculeţ, dar că i-l va da numai contra p!;it.~i"Tatăl a luat săculeţul şî 1-a trimis pe dată la Stru-mita cu un negustor ambulant. Bucuria a fost *msre în* casă, Vanga a frământat pe *îoe pîinea şi, aşa* fierbinte, au rupt-o şi au mîneat din ea. Dar numai după p jumătate de oră celor două surori M s-a făcut rău, lumea a pornit să K invîrtă eu eie *şi* au început să vomite. Vecinii, speriaţi, 1-a» chenuit pe Pânde din satul vecin să vină imediat a«Ms.l După ce a cercetat făina a constatat că „prietenul" fi Dăduse nu făină 'ci negară măcinata, o plantă care creşte pniure cereale şi este otrăvitoare.

\A marginea oraşului, în api*opîerea rîului îl'rakaina, aveau o mică grădină în care creşteau şase cireşi. Cînd cireţele se coceau, Pânde le vindea unor negustori ambulanţi, iar atunci cînd, în timpul imului vreunul dintre copii i -c-rea tatălui să-I cumpere ceva, el făgăduia : „Cum vînd Breşele am să-ţî cumpăr!" De obicei banii erau atît de . "4mi, indt făgăduiala răroînea mereu amînată pentru <nuî viitor,

-ntr-un an au plantat şi un lan cu tutun, S-au chinuit
* e' c.e dimineaţa pînă seara şi drept răsplată, atunci cînd
:>tinPr?iat J- Mono1>olul Tutunului, li s-a plătit atît de
uc r-,'» i " a^îa dac^ le-au ajuns pentru un ulcior nou,
Jfe ^l 1-a umplut cu braga.

Era ,^a an"! I934 Lfobka a început să meargă la şcoală. 1 ă Ia învăţătură. dar şi cea mai săracă şi îmbrăcată. Vanga era foarte fericită, văzînd

dragostea ei pentru învăţătură, deoarece, fie si pentru timp, se atinsese şi ea de ştiinţa de carte in Casa D*^ Orbi, şi ştia ce bogăţie reprezintă învăţătura. Cut tr că acasă Vanga era foarte severă ou copiii, iar ei ' supuneau si o ascultau întrutotul, Vanga nu reuşise 4 S convingă fraţii să înveţe. De fapt ei nici măcar nu ' această posibilitate, pentru că mai tot timpul lucr argaţi prin sate, dar chiar şi dacă ar fi avut timp refuzat cu îndîrjire să meargă la şcoală. Cel mai Vasii i-a spus că şi dacă ar avea vreme nu ar voi să meargă la scoală.

Anii de după 1944 au fost marcaţi de o mizerie inumană, de multe umilinţe şi chinuri. Insă, deşi cea m^ oprimată, Vanga a fost cea mai tare şi cea mai realistă din întreaga familie. Nici măcar pentru o clipă ea nu şi-a îngăduit odihnă sau să se plângă faţă de cineva. *Eay* nu numai reazemul copiilor ci şi al tatălui, care era pm şi simplu zdrobit- de grija pîinii cea de toate zilele, şi care cădea* uneori, într-o puternică stare depresivă. Vanga îi aâdea şi iui curaj, spunând mereu că vor veni şi zile raai bune,

Pentru că tot nu reuşea să lege două-ntr--iin<a, Pânde s-a gîndit să devină căutător de comori, si într-o bună zi să dea peste o grămadă de bani. Odată, Vanga

i-a spus că ştie unde sînt îngropaţi mulţi bani „antici", şl i-a descris locul. Nu era prea aproape de Strumiţa — era acolo un sat părăsit, iar Ungă el un rîu şî o pădurice. între rJu şi pădure se găsea o stînca mare, iar sub ea se aflau îngropaţi banii. Tatăl s-a mirat de spusele Vangăi, pe urrnă a suris neîncrezător, dar, după ce s-a mai gin-dtt şi-a amintit că acest loc există în realitate. Satul se numea Ralanti, era părăsit deoarece acolo bînfcuise într-o vreme ciuma, iar oamenii se: mutaseră prin alte sate, *tsi* râul se numea Raianska, Existau de asemenea şi Pf ^ cea şi stînca. A întrebat-o pe Vanga de unde ştie "eSP , aceste lucruri, iar ea i-a răspuns că le visase. ^^""ILj *tatăl* a propus să meargă pînă la Ralanti ca să vadă o spusele Vangăi sînt adevărate. Bineînţeles că- au Porn într-acolo pe picioare. Ltabka îşi aminteşte însă că va se mişca prin acele ţinuturi de parcă ar mai fl fos

ne acolo ; şi toate erau aşa cum i le descrisese . pajyje a spus că o să vină într-o buna zi să sape tată!"1; dar pg urmă a căzut, şi-a rupt mina şi *aşa* *Vb i at'adio de la bogăţie. Mai tîrziu, în acel loc a $i-^u ctruit un lac de acumulare şi, dacă acolo au fost °°îti bani, ei au rămas pentru totdeauna sub apă. ir^P j-nult după această întîmplare, din turma pe care ă tea Pânde s-a rătăcit o oaie. El s-a întors acasă *t* *rte supărat pentru că, neavînd bani să-i plătească -stalului animalul -dispărut, presupunea că aceste îi va P' j «j va rămîne fără slujbă, dar Vanga 1-a spus : „Nu fi supărat! Oaia ta -se află la Atanas din satul Mo-ÎK>spiti". Tatăl era de-a dreptul uluit, pentru că nu cunoştea un astfel de om şi, cu atît mai mult au înţelegea ţie unde ar fi putut să-l cunoască Vanga, care nu ieşea nud departe .de .curtea căscioarei, plus că nu avea nici m'ăcar un singur cunoscut în acest sa-t. Uimit peste măsură şi destul de tulburat -el .a întrebat-o de unde ştie unde este oaia, iar ea i-a spus că visase. Spunea mereu că visează tot felul de lucruri, care ulterior însă se împlineau. Probabil că acestea au fost primele semne aîe clarviziunii sale. Tatăl *a* pornit spre satul indicat *de* Vanga şi, într-adevăr, a găsit acolo oai-a, în turma omului, arătat de ea.

înainte de sărbătoarea Anului Nou, Primăria pregătea liste cu numele celor mai .săraci oameni din Strumiţa, cărora li se dădea un ajutor în jur de zece leva (aproximativ 80 lei — n.t.). Toată săptămîna premergătoare sărbătorii Vanga şi sora sa Liubka aşteptau în faţa Pri- . măriei, ca să primească aceşti bani. Pătrunşi de o mare jmla funcţionarii treceau pe Irngă cele două surori, pentru că Vanga, după şederea de ore în şir, desculţă, pe Cimentul îngheţat al coridorului, avea picioarele roşii de *£§ _ Liubka era încălţată .cu un fel de saboţi de 'lemn pe piciorul gol Cînd le-a văzut aşa, desculţe şi îngheţate,

mătuşă -de-a lor le-a zis : „Dacă n-aveţi eii ce vă în-

5' ? în ^ la «Sldtiră-'r*

^iHtate™1 *if ^ Gasă atratreorî «Pa cald. Cînd awau posi-

> narf° două Ş^30" anergeau la marginea «rasului,
Insă ™ ^umită ciam Ciflic .şi adunau conuri -de brad.
«combustibilul» li,«e termina .repede şi cea mai maro

47,

parte rlln Grop stăteau în odăiță, Ia rece,""flecare * ' Iiind construi !.- } din tulpini de trestie trăgea din părțile, iar rnlikfeul camerei constituia locul de *a.1* tuturor vin tarilor. '

In pofida tuturor acestora Vanga era sănătoasă s' suferea de nimic, în anul 1939 însă s-a îmbolnăvit pleuri ții Ump de aproape opt luni s-a aflai între : şi moarte. Slăbise într-atlt de mult, încît afund
timpul era însorit Liubka o aşeza într-o covată şi Q ^u
Caftiră, purtînd-o ca pa un copdl. Cind starea el a eleve?
nit estrem de critică au chemat o doctoriță do la Centrul
; pantru malariei, aflat în apropiere. De cum a intrat" in
' casă aceasta şi-a rotit ''privirile dezgustată şi a poruncit
Liubkăi să dea la o parte păturile de pe bolnavă. Din
cauza timpului îndelungat *pe,* care îi petrecuse întinsă în
: pa-t, tot corpul Vangăi era numai o rană, iar pielea, pur
'şl simplu i se descompunea. Doctorița a trimis infîrmie.
- ral Ia Cent™- oa să aducă pudră şi 0 sohiție dezinfec-
banta, *a* ieşit din colibă şi, m curte, i-a spus Liubkăi ca
sora »a este într-o stare foarte gravă si că **va** muri
curind. - . .

Noutatea s-a aflat cu repeziciune î:i mahala şi vecinii au chemat preotaJ pentru a-i da muribundei ultima împărtăşanie, Jar în ziua următoare, cînd muncitorii de ta Monopolul țTutumilui îşi primeau' salariile *mizere,* unul dîntre ei s-<a aşezat la intrare c?i şapca în mînă şi 1-a anunțat că strînge bani penttuî îamorriiJatarea unei fe»

Două zile după aceasta LiwbRa s~-a.dus-sâ-ia apă de Ia cişmeaua aflată destul de departe de casă şi, -la întos> cere, cînd s-a apropiat de curte şi- a dat să deschidă portița, s-a uitat si a scăpat vasul da surpriza. Vanga. P^ care toată huriea o aştepta să ««oară din clipă in £"*** *se* ridicase din pat, teşise în curte şi mătura de *z*° Nimic nu lăsa să se vadă că se aflase pe patul

f " *î* ÎIlS"

„moarte". Era doar ceva *mal* palidă ca de obicei, ^ mişcările mîinii erau puteraioe şi ferme, ea ale unu[1]. ; sănătos şl plin de vigoare, Cind a *mzîi* glasul Lvu>- ' i-a zis 5 „H^i, repe«let la treabă,-Trebuie să mătură*?»,

- 'îf eun*f pentru că, în ourîndj aîcî va începe să

fl!' 1o<U nHiu'uurns !«

v ui .1033 s~a scurs suk s~mnlu' unor n-pi revolte legato IcfTeri." Guvernul din acel timp ducea o politica reac--l rf 'de' apropiere de Germania hiilerista. Acest lapt ' '[':^.^ ul'multe locuri demonstrații populare de pro-^^"«f fiî'eve. Printre oameni circulau tot soiul de poveşti ^zvonuri. Au înoeput *şi* arestările in masa. V A fost arestat si tatăl Vangăi, pentru că ar fi spus'in fjia oamenilor că politica guvernului duce poporul la. nicîre. A fost din nou bătut si torturat. Avea atundt cincizeci şi trei de ani, iar cînd s-a reîntors acasă semăna cu un băiri'n si nu încăpea îndoială că fusese zdrobit în bătăi. I-au pus pe rănile sîngerînde foi de ceapă, 1-au înfăşurat în piei proaspăt jupuite, i-au dat cu tot felul de unsori, apoi, deşi nerefăcut pe deplin, Pânde s-a ridicat şi a pornit din nou prin sate.

Pe la începutul anului 1940 Liubka s-a îmbolnăvit de meningită. Au dus-o la spitalul din Ştip ; acolo au refuzat s-o primească, pentru că nu aveau paturi libere, dar cînd au înțeles cît erau de săraci, doctorul de gardă s-a arătat de acord s-o aşeze pe coridor. Aproape două -săptă-mîni, bolnava s-a aflat pe pragul dintre viață şi moarte, însă i-a fost scris să trăiască.

Au leouit~o prin înfometare. Cînd s-a întors în Stru-nilța a găsit-o pe Vanga chiar mai slabă decît ea. în timpul cît Liubka lipsise de acasă nimeni nu le trecuse PSK^U' nu avusese nici măcar cine să aducă apă. Dar ea boase.., "^e de~a rîndul şezuse fără mînoare si apă, fără 3 se plînge cuiva. Se bucurase mult că surioara ei se ntorsese vie şi sănătoasă.

. ^ upâ îndelungata zăcere Liubka era foarte anemiată 'Me'"1] med^c miiitar, la *ceare* au dus-o, a spus că are ne-^ - ae o^ hrană consistentă, ca să se înzdrăvenească. însă „ ? *vazu**- cît sînt de zdrențăroase cele două surori, ^s ca fetita se poate întrema dacă va bea zilnic cîte

nm+ a nrema dacă va bea

. JTM»te de litru de lapte de oaie nefiert.

Prirnâvar"3 deds Să facă rost de ac€st la^>te si a^a'

în b... Sua tocmit ...

m Ae» in—x- -i - -

două fetele la el. Intr-adevăr acolo era lapte din h şi Liubka s-a întremat în scurt timp. în fiecare l?llS preună cu Vanga, mergeau să ia apă de la un puf' ir în cîmpie, departe de sat. Pînă ce Liubka umplea Vanga se aşeza pe o piatră şi, uneori, stătea aşa şi neclintită, timp îndelungat, desprinsă complet' d ce era în jurul său. De regulă nu reacționa şi nu nici măcar atunci dnd Liubka îi spunea : „Am vasele, hai să mergem !"

Intr-o astfel de zi era atît de adîncitâ în gînduri }n 'Liubka a început să plîngă de frică. Şezuse mult' tirn amuțită lîngă sora ei, pînă în momentul cînd Vanga P şi cum ar fi ieşit din amorțeală, i-a spus : „Nu te speria n-ai de ce te teme, n-am făcut decît sa stau de vorba cu un om. Era un călăreț venit sâ-şi adape calul la fin.

tînă. I-am spus să nu se supere că nu-i cedezi locul la fîntînă şi asta pentru că tu nu îl vezi. Călăreţul mi-a zis : „Vezi această ierbişoară cu flori albe, mărunte, care creşte în jurul fîntînii *l* Aceasta este iarba stelelor şi foloseşte la lecuirea multor boli."

Liubka s-a Uitat în jur şi numai atunci a băgat în seamă iarba care creştea din belşug împrejur. Avea o tulpină subţire, fără frunze, iar în vîrf ardeau flori mărunţele, ca nişte steluţe. Nici pînă azi Liubka nu ştie cum se numeşte planta aceea, pentru, că nu a mai văzut-o fn alt loc şi nimeni în acest ţinut nu a cunoscut vreo plantă cu un astfel de nume. Atunci însă, cînd a auzit spusele sorei sale, s-a speriat şi mai tare, fiindcă erau singure. pe toată întinderea cîmpiei, şi pînă umpluse vasele, m se arătase nici măcar, cum se zice, pasăre în zbor şi, atunci, de unde pînă unde călăreţul *1* Ce fel de oameni să fi fost aceştia cu care vorbea Vanga *1* Liubka nu i-a văzut niciodată...

Fusese scris ca acest an, 1940, să le aducă_ *nlirna*. boală. Pe vară, cînd venise la Strumiţa, tatăl îşi rupsese mîna, iar pe piele îi „înflorise" o rană Rana aceasta se obrintise. *De* la ea, pe rînd. se seră şi celelalte nenumărate răni mai vechi de la primite de la secţiile de poliţie, sub autoritate turcă.

infecţia i-a cuprins tot corpul şi Pânde s-a trezit cu'

W ' ifirenă extrem de gravă. Vanga şi Liubka 1-au în- ° - întreaga vară ; într-un timp părea să se fi ivit o

-'ameliorare şi toţi gîndeau că Pânde ar putea să uşoara dar Liubka auzea cum Vanga plîngea amarnic, scape. *seară,* de unde deducea că ea îi deplîngea dina- seara oarta amară, ştiind că tatăl lor va muri curînd, iar ^vor rămîne orfane de ambii părinţi, fără nici o ocro-fje pe lumea asta.

In luna septembrie starea părintelui s-a înrăutăţit foarte mult şi, de prin satele de pe unde se găseau, au venit şi cei doi fraţi ai lor să aibă grijă, pe rind, de el. Abia acum, după atîta timp, se adunaseră, din nou, cu toţii, dar foamea îşi arăta din nou colţii, în fiecare dimineaţa cei doi fraţi plecau în piaţă să caute cîte ceva de lucru. Vasil aştepta în faţa Primăriei, doar l-o tocmi cineva de hamal, iar Tome spăla ziua întreagă burţi de vită într-o măcelărie, pentru ca seara să i se dea cîte ceva să ducă acasă. Numai că foarte adesea amîndoi veneau acasă cu mâinile goale.

Intr-o zi, cînd nu mai aveau nici măcar o fîrmi-tură de pîine tatăl şi-a adus aminte de un prieten al său ?i i-a trimis pe Tome şi Liubka să-i ceară ceva bani cu împrumut. „Astfel de bani nu se dau — le zisese *prietenul* Hristo Tugearov, care ajunsese destul de înstărit — vă veţi duce mîine pe ogoarele mele şi o să adunaţi <* a mai rămas nestrins de pe cultura de bumbac. Pe urmă o să vă dau bani."

A doua zi, încă din zori, copiii lui Pânde s-au dus pe °0r Şl toa tă ziua a-u adunat ia bumbac. Era prin luna

parcă ?i 6ra foarte frig_ Bătea un vînt pute™1^ c*™ afli [V-°ia sa~* 2boare de pe cîmpia, pe care nu se mai

Plesni *Un alt suflet de ora- Mîinile li se albăstriseră şi

dat saofr r,e frig_ Seara_ cind s_au dus la găzdo1 $l i-au

leva s™ P* acesta a zvîrlit la picioarele lui Tome două nici 'unH nd oă Liubka este mică Şi că ei nu i se cuvine se săf'idU?ă ^^ a trintit uşâ,. pentru că afară în-

a e r e i a spre ^ă cei doi °°P» plîngeau de du-, iar lacrimile le picurau pe bucăţica de

51

pandişpan, pe care-l cumpăraseră cu banJi aceia. tatăl bolnav.

La începutul îunii noiembrie tatăl a simţit ca se duc»

şi de aceea şî-a strîns copiii în jurul său şi le-a zis .

„Copii, eu am să mor şi veţi rămîne singuri. Să fin

cinstiţi şi harnici şi să o ascultaţi pe Vanga. Ea va fi

. de aci înainte totul pentru voi!"

Pe 8 noiembrie, 1940, la vîrsta de 54 de ani, tatăl a murit. Corpul defunctului, spălat şi primenit era întins pe rogojină, pe păraînt şi nici popa n-a venit să-i slujească, nici copiii nu ştiau cum au să-l îngroape, nea-, vîfed nici un ban. Au petrecut ziua şi noaptea întreagă singuri, cu mortul.

A doua zi, vecinul lor, paracliser la biserica catolică, i-a povestit preotului despre tragedia acelor copii sărmani, iar acesta s~a îngrijit ca, fără întîrziere, Pânde să fie îngropat în cimitirul catolic.

La întoarcerea de acolo, cînd a văzut cît de rupturoşi şi cît de deznădăjduiţi erau orfanii, preotul le-a dat o mică sumă, din banii bisericii, să-şi cumpere pîine.

Se înşirau 2île grele, fără speranţă, şi numai răbdarea fără margini a Vangâi, stoicismul şi puternicul său caracter î-au ajutat şi pe ceilalţi copii să nu cadă în cea mai neagră disperare. Cu toate că ei îi era cel mai greu, ea 8e dădea exemplu şi celorlalţi copii — curn să fie tari, să nu se dea înapoi din faţa nici unor greutăţi şi să spere că vor veni şi pentru ei zile mai bune.

La puţin timp după înmormînfcarea tatălui, fraţii au plecat iarăşi să caute de lucru ca argaţi, prin sate.

Multă vreme, Vanga şi Liubka au rămas singure.

nouă furtună începea să se ridice deasupra *lumii, Cei din* Strumiţa vorbeau despre un *non* război mondial. Din tîrg începeau sa dispară mărfurile de primă necesitate. Bogătaşii *îşi* făceau provizii de produse alimentare in cantităţi mari. Vecinii se adunau în curtea Vangăi şi stăteau de vorbă pînâ tîrziu, tar glasurile Io» îngrijorate pluteau peste strada, acum şi ea, pustie, Vanga spunea adesea că ar trebui să se siringă bani şi să se dea de pomană ia biserica „Cei *15* Sfinţi Mucenici", pentru .ua localitatea să fie ferită de distrugere, deoarece peste un an va fi război, Insa vecinii nu o ascultau. Ei speoi -MU că spusele sale sînt stîrnite doar d© neliniştea şi incertitudinea generală. Vanga Ie-a spus că a visat despre aceste evenimente apropiate, însă ei nu au cre-zuţ-o, deoarece li se părea a fi un argument prea îndoielnic, fără a niai vorbi de faptul că nimănui nu îi ardea de vise. Astfel, *în* nelinişte şi confuzie s-a scurs întrecu], an 1940. Iar la începutul anului 1941...

^„Era înalt, blond şi *dumnezeiesc* de frumos. Era îni- ' brdcat ea un războinic din antichitate, într-o armură c© strălucea în lumina lunii. Calul său îşi flutura coada albă *v* scurma pâmîntul ou copita. S-a oprit în faţa porţii Ir!']^' a-deScâIecaM* a intrat în cămăruţa întunecoasă. ziua e;at3"ta strâ^ucJre. c^ înăuntru s-a făcut lumină ca.-nic-5 f întors către Vanga şi a giăsuit cu vocea puter-_: ,: ^ *cnrînă lumea se va tulbura şi mulţi oameni vor „ ' ; . ,u vei rămîne în acest loc şi vei prooroci despre Pre»i -şi aâes Pre vii. Nu te teme l Eu îţi voi spime ce să*

Liubka s-a trezit brusc, zgîlţîită nervos de Vanga. Stătea pe pat şi se vedea că este foarte agitată, trernu, rînd din tot corpul.

— Liubka, ai văzut ieşind de aici un călăreţ ?, a in- trebat-o ea.

— Ce fel de călăreţ — a zis sora sa — ştii cît este ceasul ? Precis ai visat ceva !

— Nu ştiu, poate să fi şi visat, însă a fost un vis foarte ciudat. Ascultă...

Neliniştea Vangăi i s-a transmis şi Liubkăi şi pînă în zori n-a mai putut dormi niciuna.

Pe data de 6 aprilie 1941, aşa cum spusese cu un an in urmă Vanga, trupele germane au traversat graniţa iugoslavă, încă din zori toţi oamenii şi-au

părăsit casele şi s-au ascuns prin bunkere sau în pădurea de la marginea oraşului. Vanga si Liubka au rămas acasă. Deodată ferestrele *au* zăngănit şi a răsunat duruitul unor maşini grele. Pe străzi şi prin case nu mai era nici o ființă vie. După amiază, cele două surori au auzit vorbă şi tropăit de cizme — nemții porniseră prin case ca să adune ouă şi păsări. Răsunase o lovitură brutală şi în pragul uşii se arătase un soldat. Ambele surori stăteau în picioare în cameră, amuțite de frică. Soldatul le scrutase, privise lucruşoarele mizere, azvîrlise o privire spre curtea pustie şi plecase. Nu era nimic de luat din această casă.

Peste o zi, două vecinii s-au întors la casele lor. Scăpaseră doar ou spaima, deoarece casele erau neatinse şi, în afara ouălelor şi a păsărilor, toate celelalte erau *la* locul lor. Imediat au luat drumul spre familia Vangăi, să vadă ce s-a întîmplat cu cele două surori, dar s-au oprit uimiți în prag, fără a îndrăzni să intre înăuntru. Cei veniți mai pe urmă se înghesuiau în curte. Schimbarea care se petrecuse cu Yanga o făcea de-a dreptul de nerecunoscut. Iată cum şi-o amintesc a fi fost în acele vremuri :...

„Vanga şedea în colțul cămăruței sale, sub candela aprinsă, şi vorbea cu un glas plin, puternic şi categoric. Era foarte slabă, dar părea cumva mai înaltă şi foarrf agitată. Rochia ei decolorată, deşi strîmtată în mai multa rînduri, nu-i putea totuşi ascunde marea încordare

trupului. In ochii săi orbi se simțea pustietatea, însă figura ra atît de schimbată şi spiritualizată, încît părea ca J'-spîndeşte lumină. Şi vorbea, şi vorbea... Din gura ei ra gea un alt glas, care indica foarte precis locuri, eve-^mente, numele bărbaților mobilizați, oare se vor întoarce vii sau care vor suferi o nenorocire. Aceasta a durat mai multe zile şi în acel an aproape că nu a dormit deloc. Viziunea era atît de precisă, încît oamenii încercau dorința de a îngenunchea. Bărbații despre care a spus că se vor întoarce s-au întors într-adevăr, la sorocul prezis de ea."

Faima de prezicătoare a Vangăi s-a răspîndit prin oraş şi în curtea ei au început să vină o mulțime de oameni.

Iată primul ei oaz de clarvizitme :

Soția vecinului Mi lan Partenov şedea în curtea Van-găi şi plîngea, fiindcă de multă vreme nu mai avea nici o veste de la soțul său şi îi căina pe cei patru copii, gîndind că de acum încolo au rămas orfani. Brusc, Vanga i-a sp'iis :

„Nu plînge, întoarce-te repede acasă şi pregăteşte cina, fiindcă Milan al tău va veni astă-seară acasă doar cu rufăria de corp pe el. îl văd ! Se ascunde acum într-o rîpă şi nu e departe de casă."

Femeia a crezut că Vanga spune aşa din compasiune dar, totuşi, peste puţin timp a plecat, a pregătit cina şi a aşteptat pînă la miezul nopţii, dar soţul nu s-a arătat. S-a necăjit foarte tare că s-a luat după poveştile Vangăi Şi s-a culcat. Puţin după asta a trezit-o o bătaie uşcwă în fereastră şi, speriată, a privit afară. Cît pe ce să cadă jos de uimire ! în curte stătea Milan al ei, îmbrăcat, într-adevăr, doar cu rufăria de corp. Fugise din prizonierat ?i se ascunsese multă vreme, pînă ce izbutise să se apro-Pie de casă. Uluită, nevasta dase fuga la Vanga, bătuse ^ scoasă din minţi în uşă şi strigase : „Vanga, s-a întors

] . "c^ de la începutul războiului Vanga îi spusese mamei

înt to Pârcianov că fiul ei trăieşte, dar că nu se va

^arce curind. Logodnica lui, Pavlina nu crezuse în

st^ vaga proorocire şi se căsătorise cu altul. Cam

dupâ un an, lîrîstp s-a întors, vîu şi nevătămat şî a traversat piaţa, fosta sa logodnică a fost *prima* "1-a văzut. Nu a rezistat surprizei şi a leşinat. Copiii mahala au rupt~o la fugă ca să anunţe vestea mamei *î^* aceasta, cînd şi-a zărit *fiul* a simţit oum inima *l* opreşte de fericire. ' 8

Acesta două întîmplări au fost comentate pe larg nu numai în oraş, ci şi prin satele din împrejurări şi au provocat o neîntreruptă afluenţă de oameni la uşa Vangâi, Fiecare voia să afle cîte ceva despre rudele plecate în armată şi Vanga nu refuza pe nimeni, în decursul timpului tot ceea ce proorocise Vanga s-a adeverit.

Darul proorocirii s-a extins şi asupra problemelor de viaţă ale oamenilor care o vizitau, în scurt timp a devenit celebră şi ca o bună lecuitoare a celor mal diferite boli, mai cu seamă pentru faptul că prescria ca medicament plante medicinale. Acest lucru nu este oeva neobişnuit, întrucît oirml de rînd întrebuinţează de mii de ani plantele medicinale pentru a se vindeca. Partea interesantă era însă aceea că îi dezorienta prin tratamentele sale, pînă şi pe cei mai experimentaţi naturişti, deoarece recomanda cele mai simple mijloace şi cele mai banale Ierburi care, după părerea lor, nu posedau calităţile curative atribuite de Vanga. Mai mult, melanja plante despre oare se considera că nu pot fi mixate şi, totuşi, leacurile acestea dădeau rezultate imediate şi uluitoare A vindecat, de pildă, de o boală sufletească, o femeie, spunînd rudelor acesteia să rupă dinfcr-o iarbă, care creştea în apa pîrîiaşuluî din apropiere si să o stropească de cîteva ori ou apa din acest plrîu. Femeia s-a liniştit, are acum aproape 80 de ani şi se bucură de nepoţei.

Le indica ţăranilor, care o vizitau, cu o precizie absolută, unde să~şi caute animalele pierdute. Şi ei le găseau în locul Indicat. Odată., 1-a dat în vileag pe un ţăran care furase purcelul unei biete văduve, descriind amănunţit, în faţa întregii obşti, cum s-a petrecut furtul. Omul a plecat ruşinat, iar în dimineaţa următoare văduva

şi-găsit purcelul lăsat în fața porții

Toate aceste întîmplări au fost comentate de-a şi de-a latul Strurniței, iar oamenii a« început s

K,-iK.ă despre Vanea cu *ut,* _^„ ,i,.p ea devenii o ani.orilaie de necontestat'în âceS iS ^,,^11 veneau sa-i cc-nru sfat in cele mai diwAV'nm ^ oe, iar ea ţI ajata ^ lo{î. Rezolva cu i 4SI5 liSî î„c:!cite de ani ue ziio. Asîiţi .s-t-, r^„.f j ' „VŢ'a UU^J1 Ungă. Unii. oameni ş.au t,,lut '^'^ ^ f ***** ;-au p^s in ssan.:a cele mai in.rp'';;!,^, rs,.,ir/- . . \ "" .,u învinuit-o de practicarea *w^i* ' *- " "'" K'S' AltU dinipotrivă, seduşi -Io vi^u^ v]/ ir™^r-JiU-:c;ie^prerfse de ea, airibiumhi-i savir^irea " ";"'_"1'J'_!(:

Toate aceste cazuri vorbc:/jc însă despre un singur ru — despre aoela că Vanga a primit recunoaşterea oamenilor simpli, care *&a* simțit sprijinul şi ocrotirea el De fapt, această stimă nemăsurată o însoțeşte şi pînă în, ziua de azi. Este solicitată să fie naşă ia botezul noilor^ născuți, sau naşă la nenumăraite nunți —- au numai in Petrici, ci şi în toată țara. Este invitată la toate sărbăto rile de familie. Oamenii tcmsideră că a Q invita pe Vonga în casa ta, iar'ea să te cinstească prin prezența ei, în seamnă ca binecuvîntarea şi buna-înțc-legere să-ți intre ' ' . casă. ' . '

„La 8 aprilie, 1942 — povesteşte LiubRa — a -venii la >i tuşa ţTina, o veche prietenă a noastră, şi i-a spus Vangăi ea asfâzi va fi vizitată de un oaspete foarte important. Nu ne-a *spus* cine este acesta. Ne-a explicait doar că în anul 19.18 fusese încartiruit în casa ei. *A ieşit* Şi curînd s-a întors ou un bărbat de talie mijlocie, cu. ochi cenuşii si mustăți, pleşuv în creştetul capului, îmbrăcat într-un sacou gri şi pantalon-golf. El a în-trebat-o P6 Vanga dacă poate să~i acorde cîteva minute. Am ragat-o pe tuşa Tina să-mi spună cine este acest om, iar mi-a şoptit că este țarul bulgarilor, Boris III. M-arn unafc foarte tare, îm'j-ucit nici prin gînd nu niî-ar fi .c. trece ca, în bojdeuca noastră mizeră, să vină în-.-i regele. Vanga a rărrias .pe locul său obişnuit, din M camerei şi, înainte de a fi fost întrebată- ceva, s ^ ^ u" gias foarte sspru ; *Țara ta creşte, t&-ai întins ~ multe locuri, dar fii gata sa ts întorci din nou la*

f marcă / Şî a repetat: *Fii gata!* După care a adău *'Ține minte data de 28 august.'* gat'

Țarul nu a mai întrebat nimic altceva şi a pleoa* foarte tulburat. A murit la 28 august 1943."... Fe°3*

După moartea sa au venit la noi, în Strumița tro-femei din Bulgaria, conduse de o femeie din Petrici A ' spus că aparțin anturajului regenților şi au rugat-o r» Vanga să le spună ce se va întîmpla cu familia țarului ea le-a răsouns : „Vă veți

întoarce şi veți înfăşură i-utul legal cu o fundă de culoare roşu închis. Veți lu$_{a\ 0}$ sacsie de flori şi veți veni din nou la mine, însă cit mai

repede !" „Nu s-ar putea — obiectă una dintre femei

ca această panglică să fie albă sau roz ?" „Nu — a zis Vanga — numai rgşie !" Femeile au plecat nemulțumite şi mai mult, n-au mai venit. Dar ştim cu toții că, la *S* septembrie, 1944, deasupra palatului țarului fluturau steagurile roşii.

FIECARE ABE DREPTUL LA FERICIRE

/s

J. n anul 1942 granița ou Bulgaria a fost deschisă şi la Vanga au început să aflueze atît oameni din Petrici şi din satele din împrejurimi, cît şi din alte locuri mai îndepărtate. Cu toții voiau să audă din gura sa despre ei, despre familiile lor, despre viitor. Veneau şi mulți bolnavi, care nutreau nădejdea că de la Vanga vop obține salvarea.

Intr-o bună *zi* au venit în curtea ei şi soldații din Regimentul 14 de intendență. Printre ei se afla şi un tînăr brunet, în vîrstă de 23 de ani, pe nume Dimităr Guşterov, din satul Crăngilița, raionul Petrici, oare ținea foarte mult să se sfătuiască, între patru ochi, cu Vanga, întrucît purta în suflet o mare nelinişte şi era dezorientat. Nişte răufăcători îi uciseseră fratele, în preajma satului Sklave, pe cînd trecea prin acest ținut, ocupîndu-se cu negoțul de porci, şi fl jefuiseră. De pe urma lui rămăseseră trei copii orfani şi o nevastă bolnavă de tuberculoză.

Vanga ieşise pe dată în prag şi îl chemase pe nume,

spunîndu-i : „Ştiu pentru ce ai venit. Vrei să-ți spun cine

"rt$_v$ ucigaşii fratelui tău — şi poate că am să-ți spun,

pupa o vreme — dar tu trebuie să-mi făgăduieşti că nu

* vei răzbuna, fiindcă nu este nevoie. Vei trăi şi vei fi

, ncă sfîrşitului lor."

nwrtorul sfîrşitului lor."

ga

™ îngăduia nimănui să se răzbune. Ea credea t k°^ °mu* este născut numai i pentru fapte bune Să *asPire* sPre ele» fiindcă niciodată o fapta *ne*^ nePedepsită. Pedeapsa va fi întotdeauna

. a

i nu~^ va aJunS« pe făptaş, ce

urmaşilor acestuia. Am întrebat-o, nu o dată, de ,59

'cs se fnifmpiâ^a&tfel,S'i^

"tSatâ : „Pentm ca să doară mai tare I" ™

îmi amintesc o -astfel de întîmplare. *Cu* ani 5n urma ;venise la Vanga un om de prin satele raionului Sân danski, căruia îi muriseră doisprezece copii. Al treisp-e zecelea trăise doar doisprezece ani, apoi nifurise si Vi" Dpctorii considerau că soția omului le transmite, încă din stadM' 'prenatal, "tuberculoza şi că acesta este motivul

pentru care trăiesc puțin, Vanga avea însă o altă explicație. Pe cînd era mai tînăr, mama omului aceluia rămăsese gravidă la o virstă mai înaintată, urmînd ca în curînd să nască. Cînd a înțeles că era gravidă, tînărului i s~a făout ruşine cu ea, pentru că, fiind mare de-acum considera că lucrul acesta este foarte nepotrivit, într-o *zi* şi-a ieşit atît. de tare din fire, încît şi-a bătut atît de rău mama că, după un timp şi ea, şi copilul din ea au murit. Omul uitase de f aptele'acestea şi venise să întrebe de ce este atît de nefericit şi de ce natura îl lipseşte de urmaşi, iar Vanga i-a reamintit această întîmplare şi i~a povestît-o pînă în cele mai mici amănunte, de parcă ar fi fost de față, după care a încheiat : „Trebuie să ştii că tu eşti pricina acestei nenorociri şi nu soția ta." Pe urmă, a repetat, pentru a cine ştie cîta oară: „Trebuie să fiți buni, pentru a nu avea de suferit mai tlrziu !«

Dar să ne întoarcem la îmîlnîrea cu ostaşul... Atunci, în-anul 1942, la Strumița, Dimităr Guşterov a fost atît de tulburat de spusele Vangăi, că nu şi-a dat seama nici cum a ieşit din camera ei. Nu-şl putea explica de unde-i cunoaşte numele şi -de unde ştie ce ascunde în inima sa şi oare îi este durerea. După aceea a mai venit de cîteva ori la Vanga şi au stat amândoi îndelung de vorbă în cămăruța el

Pe douăzeci aprilie Vanga i-a spus surorii sale .ca flnărul acesta o cere în căsătorie şi că în curînd vor merge amândouă să locuiască în Petrici. în acel titnp frații nu se aflau acasă. V<isiJ se afla ostaş în DupnlV[3]» Iar Tom« era dus la muncă forțată în Germania.

Pe 22 aprilie o căruță eu laturile pictate a opri* in fața casei Vangăi şi din ea a coborît viitorul'-soț al Van

agi îmbrăcat sărbătoreşte *şl* emoționat Umpluse căruța cu 'fin de pădure înmiresmat, iar deasupra aşternuse

n'i *vărgate,* pentru ca surorile să călătorească cît mai

mod. Noutatea s~a răspîndit ca fulgerul în mahala şi peste tot au început

cu să se siringă vecini, prieteni şi

noştințe, ca să-şi ia la revedere de la Vanga. Unii i-au zis *că* greşeşte părăsindu-şi locurile natale. Vanga nu-i asculta pentru ea nu se despărțea decit de amintiri triste, mizerie şi de o viață de sărăcie. ,

în fond, chiar şi viitorul Ic apărea foarte confuz, însă nădăjduiau că le vor aştepta zile mai bune.

Zestrea miresei era simbolică — Vanga purfea în mînă un şaî de Jînă împletit de ea, luase o tingire şi un bidon ce. aramă, oa amintiri? din casa părintească şi acesta îi era iot- bagajul. .

Pe uşă atârnase vn lacăt ruginit şi nimeni- nu putea :i dacă îl va mai

deschide vreodată...

Porniseră spre PetrJel *pe* drumul accidentat cu căruța : toți trei, de-acum viitoare rade, tăceau apăsați de -.îspărțirea de Strumița. La Petrici au sosit -în aceeaşi / , spre seară, pe strada OpalcensM, ' numărul 10. Au i 'borît în dreptul unei căsuțe scunde, care, în mod evi- . cicnt, nu fusese destinată a fi locuință ci magazie.

Streşinile înclinate păreau în orice clipă gata să cadă în capul noilor veniți, în față avea o curte mare şi neîngrijită. *'D&* la ferestrele caselor îi scrutau ochi curioşi pentru că faima de prezicătoare a Vangăi făcuse de mult înconjurai oraşului şi de aceea oamenii e examinau dm cap pînă-n picioare. Se mirau doar cum va putea aceasta iemeie oarbă să fie şi stăpînă şi gospodina casei, iar aceste comentarii erau făcute chiar şi în gura mare. Vanga nu.le-a dat însă atenție.

Au pătruns într-un coridor lung, întunecos şi murdar, *~e ambele laturi acesta avea cîte o cămăruță, una din ele devenind mai tîrziu dormitorul tinerel familii, iay m cea de a doua Vanga îşi primea vizitatorii. Exista în Partea din spate şi o cameră, adăugată ulterior, oare ~»vjse de bucătărie — îşi aminteşte Liubka — dormitor 'rnr^ kună *a toatei ™ ea era un pat din scînduri a?ezat Pe patra bidoane de gaz. Nu avea iar drept perne slujeau traistele de lină umplute

61 .

ou pânuşe de porumb. Pe acest pat dormea baba Magda-lena — mama viitorului ei soț, Mitko — care avea în jup de 70 de ani — împreună cu cei trei copii ai fiului ucis şi ou alți doi de la ceilalți copii ai săi. Peste tot era murdărie şi mizerie.

Cum s-ar spune, Vanga părăsise o viața mizeră, plină de lipsuri nesfîrşite, ca să o schimbe cu alta, nu mai puțin mizerabilă şi nu mai puțin trudnică.

Pe data de 10 mai, 1942 Vanga s-a căsătorit cu Dimităr şi a intrat în rolul de stăpînă a casei. Tinerei neveste nu i-a fost deloc uşor. Baba Magdalena, cu sinceritatea caracteristică oamenilor simpli, încă din primul moment nu a fost de acord cu viitoarea sa noră si, încă din prima clipă, cînd i-a întîmpinat, i-a spus fiului i „Ei, fiule, ăsta ți-a fost norocul ?" Ea trăgea nădejde, desigur, ca fiul să-i aducă o fată zdravănă de la țară, care să „învârtă" casa şi care să aibă grijă de împovără-toarea familie, pentru că, în afara celor cinci copii, rămaşi de la frații lui Mitko, într-un colțişor al casei zăcea şî se topea de tuberculoză soția fiului ucis şi însăşi baba Magdalena era de-acum bătrînă şi nu mai putea face mare lucru.

Caracterul ei puternic îi permitea să nu se sperie de vorbele goale, de mizerie sau. de greutăți de orice fel, mai ales că avea o bogată experiență în această privință, cum s-ar spune, încă de la naştere.

Zi şi noapte, împreună ou Liubka, au spălat, au cu- ratat, au periat, au reparat, au vopsit şi, In scurt timp, casa strălucea de curățenie, în aoei ani de război

cu greu puteai să obții ceva cît de cît confortabil, ou atît mai mult cu mijloace sărăcăcioase, dar Vanga, cu spiritu-i inventiv caracteristic, a reuşit, cum se zice, să facă din coadă de cîine, sită de mătase. Din pînză ordinară au făcut perdele, pe care Liubka le-a brodat frumos, din sfoară vopsită au împletit cuverturi pentru pat şi totul *a* devenit frumos, în tipic stil Vanga, care cerea ca orice lucru să fie plăcut şi ordonat,

Vanga le-a interzis țăranilor, veniți de prin satele din jur, să se adune în curtea ei si să facă acolo negoț. Au curățat şi orinduit, de asemenea, şi curtea. Peste tot *se* simțea mîna fermă a unei gospodine foarte exigente.

Familia î$i ducea viața aidoma tuturor celorlalte fa-rnjlii din timpul acela, însă aceasta nu a durat prea mult timp- Lumea a aflat repede că oraşul Petrici o adăposteşte

clarvăzătoare şi spre casa Vangăi s-a îndreptat un puhoi de oameni. Soțul ei nu era prea mulțumit de cursul ţ>e care-l luaseră lucrurile, socotind ea, din moment ce Vanga este acum femeie măritată, ea trebuie să încet«ve ou această activitate şi să se ocupe de casa şi familia sa, asa oum făceau toate celelalte femei. Deşi îi purta un profund respect, Dimităr ,se simțea afectat, întrucît socotea că este si singur în stare să. poarte de grijă familiei. La rîndul ei Vanga îl iubea foarte mult, îl prețuia şi ca om şi ca soț, dar considera că menirea ei, de a sluji oamenilor este cu mult mai importantă, decît devotamentul față de familie şi că viața *sa* personală trebuie să fie consacrată vieții celorlalți. Şi, în afară de asta, darul pe care îl avea nu-i dădea pace, căutînd într-una să se manifeste...

Au început, din nou s-o viziteze tot felul de oameni — şi militari şi civili, bolnavi şi rătăciți, — şi toți nutreau speranța că ea îi va ajuta.

în acel timp mulți tineri din acest ținut se făcuseră partizani, luînd drumul codrului pentru a lupta împotriva fascismului. Rudele lor, înspăimîntate, veneau adesea la Vanga pentru a-i linişti si pentru a le spune dacă mai trăiesc şi dacă îi vor mai revedea. Astfel, partizanul Asen Şapkarov îi spusese mamei sale : „Nu-ți fie teamă ! Te vei duce mai des pe la Vanga şi ea o să-ți spună dacă sînt viu, dacă sînt sănătos sau oum mă aflu !u

^Aceste vizite însă nu au trecut neobservate de autorități şi, cei doi polițai, Dimităr Ciuciurov şi Boris Lazarov dădeau zilnic tîrcoale curții Vangăi, doar, doar vor euzi ceva. O amenințau şi nu-i dădeau pace. cerîndu-i să le trădeze tot ceea ce le spune rudelor „duşmanilor Puterii de stat". Dar Vanga tăcea. Atunci i-au impus sa Presteze „munca obligatorie", deşi ea, ca nevâzătoare, nu Putea îndeplini această dispoziție. In chip de răscumpărare i-au cerut fie să plătească o sumă de bani, fie să

trădeze pe careva. Nu-i dădeau pace nici măcar pentru o zi

în ceîe din wmă au fost" chemați suS arma şl rezer-
\ vlşui. Mitko a ' - " trimis -în Grecia. Cînd si-a luat răm-aa
';|bun i-a spus Y. . <*il* că, dacă se va întoarce viu şi teafăr
'îi va ridica o c.[1] u nouă, în care îi va crea asemenea con-
diții încît Vanga să mi-şi mai simtă nefericirea. El ayea
.i „mîini da aur" şi vocație de constructor, cu toate că nu
făcuse studii. Şi-a îndeplinit făgăduiala în anul 1974.
La despărțire Vanga i-a spus doar atît : „Ferițî-va de
i apă !"

într-adevăr, cei care *pe* parcurs au scăpat teferi şi ;S-au întors vii din Grecia erau, pînă la umil, sleiți do malarie sau suferinzi da ficat, din cauza apei infestate .pe care o băuseră prin mlaştinile de acolo,

în anul 1942 Vanga a început să fie vizitată de învățătoarea Măria Gaigurova din. Sveti Vraci (Sandanski) şi cele dooiă surori s-au împrietenit repede cu ea. Avea patru fiice şi doi băiet! gemeni, care erau pe atunci soldați în Bitolia. Vanga îi spunea adesea :' „Tuşe Măria, . sora mea Liu?:ska o să-ți fie noră şi s-e va căsători cu unul dintre gemenii tăi." După un timp Liubka s-a văzut ou Stoian — unul ' dintre gemeni — s-au plăcut şi s-au căsătorit. (Voi' adăuga aici doar că este vorba despre mama şi tatăl meu şi despre părinții lui — bunica **şi** bunicul meu).

Soțul Măriei Gaigurova era profesor de liceu — un om foarte instruit si foarte inteligent, Cunoştea opt limbi, cînta foarte bîne la vioară, se îndeletnicea cu matematica şi cu pictura, citea clasicii francezi în original. Ca unul educat şi instruit în spirit materialist el nu prea credea în proorociri şi, într-una din vizitele pe cară îe-a făcut-o în casa lor din Sveti- Vraci, a hotărît să-i pună Ia încercare darul. A întrebat-o : „Ştii cumva ce s-a înlîmplat ou osemintele tatălui meu, care a fost ucis în amil 1913 de turci, la marginea Melnikului, oseminte care, mai apoi, n-au mai fost găsite ?" Vanga i-a spus să-l caute în Mel-nik pe un oarecare Petăr, care a fost martor la eveniment şi care-i poate povesti amănunțit ce anume s-a î Profesorul a fost foarte Impresionat de eeîe auzite, abia după un timp a putut merge la Melnik. A

luj.peiâr ; acesta murise, însă' fiul sau, care cti-de la tauî! său îatîtnplarea, 1-a povestit-o în amă-

'"'"rat^Mui -J-joris Gaigurov fusese preot şi unul dintre u'n ții de vaza penf.ru limba, şcoala şi biserica bulgara '"''ținuiul Meînikului. Ei şi-a dăruit întreaga viața acestei V ™ sfinte, în octombrie, *1912* a fost arestat *î-:* adept "aTloi lane Sandanski si împreună cu alți frați de idei a fost ucis bestial. Dar nici

după aceasta nu i s-a dat pace.

peste o vreme oasele i-au fost deshumate si împrăştiate pe albia riului, iar în locul lor au aşezat în. morinînt oasele unui oal mort. ^ , , „ , „ .

După ce a aflat adevărul despre batal sau şi s-a pătruns de un adînc respect față de darul Vangăi, Boris Gaigurov a întrebat-o într-o bună *zî* şi despre soarta celor doi frați ai săi, oare în anul 1921 emigraseră în străinătate si despre care nimeni *mi* mai ştia *ce* se în-.tîmplase cu ei... Vanga i-a spus :

— Ştcrîo se află în mormlnt, iar Nicola trăieşte, îl văd. Se află într-Jun oraş mare din Rusia. Acolo a studiat şi a devenit om de ştiință.., Acum nu se află acolo. Este prizonier într-un lagăr. Nu te îngrijora pentru el. O să se întoarcă în primăvară. Va fi îmbrăcat în haine de culoare gri şi va purta eu el două geamantane,

Aşa ceva era greu de crezut. Socrul meu nu putea admite că fratele dispărut devenise savant sovietic şi, cu atît mai puțin, prizonier în lagăr. S-a despărțit de Vanga convins că nu va afla niciodată adevărul şi în-doindu-se foarte tare de proorocirea el

Iată însă că într-o dimineață din primăvara anului fl-H3, un călător obosit s«a oprit în fața casei lui Boris tinigurov. Era îmbrăcat în haine gri şi pe pămînt erau pozate _ două geamantane. Nimeni nu 1-a recunoscut, do ' m^?ar Boris nu 1-a recunoscut, oînd a ieşit să stea e vorba cu el. Aceste era fratele său mai mic, Nicola «nf- .'" patrie *JPă absență de 22 ani. Nicola a «omirmat intru tofcul cele spuse de Vanga despre el.

eani^î- „ 1915< duPâ moartea lui lane Sandanski, Or- clouă n ^ypMionară Macedoneană s-a despărțit în ^eascf dSn-!tPe grupări considera ea trebuie să se cu comuniştii şi să acționeze împreună, cealaltă 'V-ynw.-od.^. .

pa

era împotriva aoesM apropieri. S-au declanşat at acte de ucidere între cele două grupări, în urma ca "^ au fost ucişi foarte mulți comunişti. ora

Ambii frați ai lui Boris Gaigurov, ca dealtminteri el însuşi, erau membri ai organizației. Ca student al p eultății de Drept de la Universitatea din Sofia, Şter^~ devenise comunist, în luna august a anului 1919 îni° preună cu fratele său Nikola, fundase în oraşul SvetT Vrac şi în satele din împrejurimi o grupă comunistă aî eărei prim-secretar fusese ales. Din cauza activității 'lor comuniste cei doi frați au fost condamnați de Organizația Revoluționară Macedoneană la moarte şi au fost obligați să părăsească țara pentru a se salva,

Astfel, Nikola a reuşit să emigreze, în taină, cu o corabie la Odessa. După ani mulți de mizerie, foame de tot felul de lipsuri a reuşit să învețe si să devină inginer. A construit centrale electrice în toate republicile U.R.S.S. Cînd a izbucnit al doilea război mondial şi germanii au pătruns în Uniunea Sovietică, Nlcola a fost făcut

prizonier şi dus la muncă în Germania, ca prizonier de război rus. A suferit mari chinuri, dar a reuşit să fugă din lagăr, a stat mult timp ascuns, izbutind să se alăture unui grup de bulgari oare lucrau în Berlin. După încă multe şi îndelungate peregrinări şi pericole de moarte a reuşit să-i convingă pe nemți că este bi'lgar, iar pe atunci bulgarii erau oficial aliați cu germanii. După un îndelungat schimb de mesaje si chestionare trimise în Bulgaria si la Sveti Vrac a obținut documentele oficiale şi a hotărît să se reîntoarcă pe dată în Bulgaria.

însuşi Nicola nu a fost mai puțin surprins de proorocirea Vangăi şi de exactitatea descrierii vieții sale in Uniunea Sovietică şi apoi în Germania.

în primăvara anului 1944, după ce se copseserS ci reşele, soțul Vangăi s-a întors din Grecia, dar deven'i — cum s-ar zice — pe „jumătate om". Din catiza a rele pe care o bătuseră şi din pricina malariei ficat" J > mărise şi, chiar dacă afară era cald., tremura df m-avea putere să ducă pînă la capăt nici un fel de tr Aşa cum îi făgăduise Vangăi, în anul 1945 *s-a* afaGB\ Saca planurile pentru casa cea nouă. A -

totul singur, apeTînd Ia meşter! numai pentru îu-cele mai grele. Iar afară, în curte, oamenii sa irnădeau, din ce în ce mai mulți, căutînd, cu toții, *r£r j vangăi. Ea se scula foarte devreme, pregătea aJutorea pentru meşteri, frământa pîinea şi apoi, ca în .r^'are zi, se aşeza la uşă şi le dădea tuturor oamenilor din forța sa.

Venise de cîteva ori în Petrici un ofițer din Sofia, împreună cu soția, pe care toată lumea îi invidia grozav, pentru că, în orice împrejurare, constituiau o „familia model". Vanga însă a spus :

NU invidia pe nimeni înainte de a-i vedea sfîr şitul I

După război am aflat că ofițerul fusese „călău", a fost judecat de Tribunalul Popular şi condamnat la moarte.

Iată de ce Vanga spunea câteodată : „Nu invidia pe nimeni înainte de a-i vedea sfîrşitul!"

încă o întâmplare din acea perioadă :

O femeie dintr-un sat de lîngă Petriei, îşi pierduse, în timpul unui bîlci, fetița în vîrstă de trei ani. Au căutat peste tot, dar în zadar. Mama, neconsolată, n/u putea crede că fetița ei nu mai trăieşte şi pornise să *o* întrebe pe Vanga. Ea i-a spus că fetița i-a fost furată de țiganii care fuseseră la bîlci, că vor trece mulți ani, dar că va veni ziua cînd mama va auzi, din întâmplare, despre fiica eS şi o va găsi.

Aceşti „mulți ani«, au fost exact douăzeci *şi* doi t intr-o zi din anul 1962,

femeia călătorea spre Blagoevgrad *i la stația Kresna a auzit vorbind două femei că îît «tul din apropiere trăiesc cîteva familii de țigani, da» nora mai fânâră nu seamănă deloc ou mama ei, pentru eeM»!^ ~ondă' °" °chi albaştri şi e oumva altfel deci* laiți. Ceva a tresărit în inima femeii, care atîția ani la «i într f^P^f6 să se împlinească proorocirea Vanga* pe w , nă zi & afle ceva despre fiica sa. S-a hotătit găsit «i a plecat- fară zăbavă, spre satul respectiv, a ** nor3 m? Casa şi> încă înainte de a fntra, a văzut-o "Whje Hi0*8. blondă<<- Avea senzația că Inima i se va « «n plept de emoție% jjy -

a prîvit-o uimita şî î-a spus că nu poafe fi 'deoarece întreaga sa viață trăise cu -aceşti oa eî chior a încercat să o alunge pe neruşinata -h Soacra însă i-a poruncit să tacă şi a spus că si- * 7 * ' aminte despre *ce* i-a povestit mama nurorii sale î8 tr-adevăr acest copil îi fusese dat de alți țigani ' fuseseră la unul din bîlciurile din ținutul Petrici cu'n03^ ani în urmă *şl* că lor le fusese dat de alți țjgarij li,.*1 ganca luase copila şi o crescuse. Pe urmă o căsătoria^" Pe cînd femeia cuprinsă de tulburare continua să vorbească şi să întrebe mereu „îți aminteşti ?«, n^t asculta cu multă atenție şi, la un moment dat, p'ăru cs ceva sclipi în mintea el. Spuse că îşi aduce aminte vaa de o curte mare şi de o fîntînă cu o piatră mare dinaintea ei unde, într-o zî, a ciugulit-o de picior cocosul. Avea şî seninul, pe care l~a arătat. Femeia nu se mai îndoia că aceasta era fiica ei pierdută şi de aceea le~a propus să meargă în satul el, ca să vadă cu toții, la fața locului. Odată porniți, „țiganca" şl-a mai adus aminte a fi avut şi un frate, a recunoscut apoi curtea şi s~a orientat cu uşurință în casă. S~a adunat aproape întreg satul, iac Sntîlnirea a fost atît . de mişcătoare, încît toată lumea plingea.

Jn anul 1944, prin luna mai, \Fome, fratele mai mic, s-a întors din Germania şi s-a stabilit la Strumița. Pe ă O iunie, Vasil, fratele mai mare, a sosit pe neaşteptate în Peitrîc, venind din satul Lahana — Grecia, unde fusese ostaş. El i-a spus Vangăi că pleacă la *Strwculfl* **§1** că se va face partizan.

Pe atunci, spre sfîrşifcul războiului, în ținutul Stru- mîței se formase o brigadă de partizani şi foarte mutț» tineri se înscriseseră în ea, pentru a da riposta arnia ț hrtleriste invadatoare. Pe ascuns de Vanga, Liublsa ş« Vasil s-au înțeles să plece împreună. Vasil avea ab 22 de ani. Vanga se întristase foarte de hotărîrea fraitele ei şi, eu lacrimi în ochi, 1-a rugat să n*3 îi spusese : i

OQ fîfi JWU '

— *Nu* pleca, te voi? ucide *cmd* **vei** avea ^ uo

Fratele î-a spus însă-că nu o crede şi chiar în aceeaşi . a plecat cu Liubka la Strumița, 1-au găsit aooîo pe țTome şi, în *zma* următoare, toți trei au devenit partizani. pe 8 octombrie, *W44* Vas J l, oare era comandantul grupei de genisti, a primit sarcina de a mina podul de Jîn#ă satul Furka, de unde se retrăgeau

unități ale armatei germane de ocupație. Vasil îndeplinise cu precizie sarcina şi aruncase podul în. aer, dar nu băgase de seamă că, atunci cînd scosese din buzunarul cămăşii chibriturile, ca să aprindă fitilul explozibilului, îi căzuse din el cartea de identitate. Imediat după aceasta se ascunsese. Ia un *prieten* din sat, intenționînd ca în timpul nopții să se întoarcă la urata te. Soldații germani veniți după explozie captaseră printre resturile podului si găsiseră aofcu'L Un pădurar turc, prins în apropierea podului, mărturisise că "ii văzuse pe tînărul din fotografie învîrtindu-se prin. prejur. Imediat au fost arestați toți oamenii din sat şi închişi în biserică, înainte chiar de a-şi da seama ce se întîmplă a fost arestat şi Vasîl, laolaltă cu toți ceilalți, Nemții au dat o ordonanță în care spuneau că dacă în-tr-o oră nu li se va spune unde se află incendiatorul VOJF da foc bisericii, dimpreună cu oamenii aflați în ea. Sătenii văzuseră că Vasil se află în mijlocul lor, îl reeu-r.oscuseră şi ştiau că el incendiase podul, d'ar tăcuseră. InțeJegînd că situația este fără ieşire el se desprinsese din mulțime, spunînd : "„Eu sînt aceia J" Recunoseîndu-l după fotografie 1-au scos pe dată în curtea bisericii, au împins mulțimea de oameni afara şi l~au *ift^T^"4* i—^- *iii fața lor.*

"«* «.t uv:i>t|tti

' dar după e o n s t S ^ ^ Se slm^

*Q obosise, probabil,

peste măsură şi se simțea de-a dreptul sfîrşît. şi puternice dureri de stomac şi un prieten îl sfătuise să bea cîte un pic de rachiu ca să-i treacă. Bea cîte puțin însă ourînd îi prinsese gustul şi se schimbase foarte mult. Se închisese în sine, zi şi noapte stătea în aceeaşi cameră, aproape că nu mai vorbea ou nimeni si doar bea îşi avea, probabil, şi el o dramă a sa, omenească, însă nu o împărtăşea nimănui. Atît doctorii cît şi Vanga însăşi îl sfătuiau întruna să nu trăiască în felul acesta, pentru că merge spre pierzanie, însă el nu asculta pe nimeni. Vanga umbla prin casă ca o umbră, se topea de tristețe şi nelinişte şi plîngea ziua întreagă. Mai tîrziu ea i-a împărtăşit sorei sale că ştia — pentru soțul ei nu era chip de salvare. Ținuse acest fapt îngrozitor în sine, tăcuse şi se rugase să se întîmple o minune.

Dar oamenii se îngrămădeau zi şi noapte în fața uşii sale şi ea îi asculta, îi sfătuia şi îi leouia zilnic şi nimeni nu bănuia ce tragedie se consuma în propria-i casă,

Mltko s- a „doctoricit" în acest fel de-a lungul a doisprezece ani, pînâ cînd a căzut la pat. Vanga era disperată. L-au dus la spital, pentru că ciroza îi cuprinsese întreg

ficatul şi începuse să se umfle de lichid. Vanga dorise să fie alături de el şi timp de aproape o săptămînă stătuse în spitai, pe un scaun, lîngă patul soțului eL Cînd medicul i-a spus într-o zi sorei sale că vrea să-i comunice ceva Vangăi, ea a răspuns că nu este nevoie pentru că ştie că a sosit sfîrşitul şi a dorit să se întoarcă acasă. L-au luat si pe bolnavul, care părea să se fi destins şi adormise. Pe podea, la picioarele soțului ei adormise şi Vanga. în timpul celor şase luni de zăcere grea ea nu *se* îndepărtase o clipă de el, de parcă ar fi vrut să-i transmită din forța şi tăria sa, sau, poate, acest fapt să fl fost si un lent şi neîntrerupt adio cu omul iubit, alături de eare Vanga trăise douăzeci de ani. j, Liubka :

' Cînd Mitko a intrat în agonie, Vanga îngenunchease lîngă patul său, tar din ochii e4 orbi lacrimile curgeau neîncetat. Murmura ceva. Să se fi rugat, oare, a-i ** cruțată viața soțului său, sau îşi lua adio, nu ştiu... MitK° şi-a dat sufletul pe l aprilie, 1962. A murit la vîrsta de

70

42 de ani Imedfat după aceasta, Vanga a încetat să mai plîngă şi a adormit într-o clipă. Am făout cele trebuitoare Centru mort, a început să vină şi lumea, dar ea continua sg doarmă. A dormit pinâ în clipa înmormîntării. Pe urmă mi-a spus : „L-am condus până la looul care i-a fost hotărît".

în dimineața următoare am ieşit înaintea oamenilor înghesuiți în fața uşii sale şi le-am spus să plece, pentru că Vanga şi-a înmormântat ieri soțul şi nu este în atare să primească pe nimeni. Ea m-a auzit şi a strigat după mine : „Nu, nu-i trimite înapoi, am să-i primesc pe toți. Ei au nevoie de mine !"

Din această zi noi, copiii Liubkăj, sora Vangăi — Kra-simira, Anna şi Dimităr, singurii nepoți ai Vangăi — am fost martorii vieții sole triste, solitare de văduvă, la tragedia ei personală şi la activitatea ei neobosită în slujba oamenilor. Probabil aşa a fost ea ursită : să nu-şi aibe propria fericire, dar să fie fericită cînd o dăruieşte altora.

Mi-o amintesc cum arăta atunci — sub basmaua neagră de văduvă, pe care o poartă şi în ziua de azi, Fața ei este palidă, cumva împietrită, pare că întreaga ei ființă s-ar fi întors spre propriu-i interior, încordată *şi* concentrată, departe de tot ceea ce o înconjoară... Iar oamenii vin şi tot vin, sînt din ce în ce mai mulți, vin de-acum şi din străinătate. Cu diverse probleme, cu diferite întîmplări, învățați şi mai puțin învățați, sceptici şi încrezători, bolnavi şi sănătoşi se apropie de ea cu teamă sau cu ironie, cu neîncredere sau curiozitate. Iar ea nu refuză pe nimeni.

Vă propun o istorioară din aoea perioadă : ...Cam prin anul 1944 tatăl *meu,* oare era doctor şî Materialist convins, s-a dus la Vanga minat de curiozitate. La Petrici, în fața casei sale era o mulțime de oa-™em,^ care aşteptau să intre la ea. Vanga s-a arătat în ' Şa şa i_a chemat pe tatăl *meu pe* numele mic, care nu era

niciodată folosit în afara cercului familiei, în oasă l I~a Spus m«lte lucruri despre trecutul său — tatăl fusese casa torit de două ori şi ea i-a descris foarte

fi

vedclie ambele .căsnicii, î~a spus foarte mMfe amănunte lucruri personale, despre care nici măcar cele .două soni nu stinseră. Apoi i-a vorbit despre viitor. I-a spus că v muri de cancer pesta paisprezece ani. I-a mai vorbit despre fratele meu mai mic şi despre mine. Despre mina i-a împărtăşit că o să am o căsătorie fericită, dar că soţul meu va muri ourînd după aceasta. Eu voi rămîne văduvă ou un copil mic. După aceea mă voi căsători din. nou dar că aceasta rau va fi reuşită. Această căsătorie va **fî** foarte nefericită pentru mine. A mai spus că soarta fratelui meu va fi încă si mai nefericită şi că el va muri Sntr-un. accident la vârsta de douăzeci de ani.

Tatăl meu a fost foarte zdruncinat de cela auzite şl s-a gîndit să nu spună nimic, nimănui, dar nu a rezistat şi le~a împărtăşit celei de a doua soţii. La rîndu-i, mai tîrziu, ea mi-a povestit mie.

Peste- cîţiva ani tatăl meu a considerat că este bolnav de ulcer. I s-au făcut două operaţii. A doua oară n-au făcut decît să-I deschidă. A murit de cancer in anul 1958 la data prezisă de Vanga.

Eu m-am căsătorit şi am avut o căsnicie fericită. Ni s-a născut un copil. Dar soţul meu s-a îmbolnăvit pa neaşteptate şi a murit. M-am căsătorit pentru a doua oară şi, într-adevăr, s~a dovedit o mare greşeală. Am divorţat. Cu cî'ţiva ani în urmă fratele meu a alergat să prindă tramvaiul, dar nu a reuşit să se agate bine, a alunecat si tramvaiul a trecut peste el. Avea douăzeci de ani. Tot ceea ce Vanga îi prezisese tatălui meu se împlinise.* .^

'" Alt oaz. Copilul vecinilor noştri, un băieţel de zece Juni, ardea din cauza temperaturii de mai mult de două zeci de zile. Medicii nu puteau descoperi cauza şi în cercaseră să-l vindece în fel si chip, dar fără nici un rezultat. L-a-u dus la Vanga şi ea spus să-i facă bate cu apa în oare a fiert fîn de pădure, încă de la prima baie temperatura a scăzut, iar după cea de a doua copilul s-a liniştit şi s-a însănătoşit. -J

Acest caz a fost descris în anul 1970 de Slîsila Ostranrler ş Len Schrocdcr în cartea „Psychic DiscoverJes Behind The Curtain", editata de IMPACT,' UNKSCO.

Unei baîerîne sovîetîce, easMorftJ cti un bulgar, care H,m; naştere suferea de unele tulburări ale aparatului locomotor — Şi despre care medicii apreciau că s-ar putea

de aicâ înainte să nu mai poată dansa — i-a spus că se va restabili, va avea

încă doi copii si că va răspîr.cu faima baletului rus în întreaga lume. Aşa s-a si înthu-plat.

Dar atunci, după moartea soţului său, pe care ..„^

sprijinise într-o oarecare măsură, ea nu mai putea piu s simplu să se descurce cu miile de oameni, care stăteau in faţa uşii şi strigau, rugau, aşteptau, plîngeau, voind să le spună cîte ceva. „ „

într-o zi chiar doborisera gardul si aproape ca o striviseră şi pe ea. Abia îşi revenise după aceea, în urma acestei 'întâmplări ea a discutat ou sora sa, mama mea, Liubka şi cu tatăl meu Sioi-an si ei au hotărît să ne mutăm cu locuinţa în. Patriei, ca să fim aproape de ea şi să o ajutăm pe cît ne va fi ou putinţă. Cu toate că abia ne construisem o casă nouă în Sandanski am pără-si-t-o şi am plecat la Petrici. Asta era prin anul 1966,

Să ascultăm şi o istorisire a tatălui meu, Stoian Gaîgurov

— Despre Vanga se vorbea în familia mea încă din anul 1942, Marna ş:i tatăl meu aveaţi e deosebită 'stima-pentru ea şi adesea o consultau în diferite probleme, Uimitor este faptul că ea ştia despre mine fără să mă fi vâzjut vreodată (cînd venise la noi eu eram în armată) §< că văzuse încă dinainte că mă voi căsători cu sora eL

_ Se poate spune că ea lua parte la viaţa noastră de zi cu *zi* mi doar ca rudă ci şi ca fenomen. Nici acum n-u-mî pot explica felul în care. încă de la naşterea celor trei copii ai mei le-a prezis tot ce li se va înfâmpla în viaţa, totul petrecîndu-se conform celor spuse de ea. fel ^.^'1mele mai mari î-a prezis că va studia hierog-H-

& Ş» ca se va ocupa cu limbile străine. Cînd a crescut'

dTT0 e^ a dat examen la Facultatea de Limba Bulgară,

intr-fli x adfnisă la Secţia de limba turcă şi a învăţa!

^.W-ar hieroglifele şi fimbile sfcrăine. Fiicei mai micj,

<> "^ Prezis că va deveni o foarte bună dootoritây

'deşi ea, pînă *la* terminarea liceului învăţase muzica -\ eînta foarte bine la pian. Nu ştiu cum â luat această hotărîre însă, în ultima clipă, a dat examen la medkin iar acum este înitr-<adevăr un medic bun şi îşi iubeşte foarte mult profesia. Fiului meu i-a prezis că va fi u tehnician pricepuit şî cu adevărat *aşa* este.

Mulţi dintre aceia eare privesc cu scepticism darul Vangăi, consideră, pînă în ziua de azi, că Va1- *ja* îşi are informatori, prin intermediul cărora adună în^prealabil informaţii despre oamenii care o vizitează. Bineînţeles că aşa ceva nu este adevărat şi nici posibil, atîta timp cîc la ea vin mii de oameni ou desăvîrşire necunoscuţi din toate colţurile lumii, în afară de asta ea vorbeşte' despre nou-născuţi ca şi des-pre copii oare încă nu s-au născut, iar cum vede şi vorbeşte cu

oameni morți de o sută, două sute şi chiar de mai mulți ani, despre care nici rudele cele mai apropiate nu-şi mai aduc aminte, cum ştie ce medicament sau ce plantă medicinală să indice unui grav bolnav, şi acesta să se însănătoşească, după ce ştiința medicală, cu toată practica ei de mii de ani, se dovedeşte neputincioasă ?

Iată, aceasta este întrebarea la care trebuie să răs pundem, j

Intr-adevăr, Vanga n<u mai pu-tea să se descurce cu mulțimile de oameni care o împresurau din toate părțile, 2i şi noapte, şi a căutat ajutorul statului. Aceia care au ascultat-o au ştaut să-i prețuiască darul La 3 octombrie, 2967 a trecut, cum se zice, să „lucreze la stat." Au fost desemnați oameni care să păstreze ordinea în fața uşii sale şi către să aibă grijă de odihna şi liniştea ei. S~a înființat un serviciu special în cadrul Primăriei, eare sa înregistreze datele tuturor solicitanților. Pe sourt, în cele din urmă Vanga a fost recunoscută oficial şi, a?a ^^ am amintit la început, a devenit şi obiectul «nei cercetări ştiințifice, efectuată de Institutul de Sugestiologie şi Parapsihologic, condus pe atunci de *ar.* Gheorghi [1>>z] Din păcate, această serioasă munca ştiințifică s-a treptat, treptat şi ddn numeroasele materiale adunat* B-HB publicat ateste. Cei poțin ia noi. Oamenii

Ut/

mații doreau să citească ceva maî credibil despre v °iza deoarece se răspîndiseră cele mai năstruşnice zvonuri şi poate că tocmai de aceea ziarul „Pogled" s~a ftîcut ecoul acestui interes cînd, în anul 1966, a publicat material despre Vanga. Articolul se intitula „Para— psihologia... şi Vanga", scris de Emil Hristov, şi In el, alături de interviul ou dr. Lozanov se făcea o serioasă încercare de explicare a fenomenului. Acesta a fost singurul articol publicat pînă acum la noi. (1987 — n.a.). în, aceeaşi perioadă însă în străinătate au apărut şi continuă să apară diverse materiale despre Vanga. Ea este foarte cunoscută în multe țări, fapt despre care ne vorbesc, în mod elocvent, nenumăratele scrisori primite din străinătate si pe care continuăm să le primim şi acum.

încă din anul 1970 în S.U.A. la editura ÎMPACI?

(UNESCO), a apărut o carte despre posibilitățile para normale ale unor oameni din țările din estul Europei* Titlul ei este : Psychic Discoverles Behind The Iron Curtam". In primul capitol, intitulat „Vanga Dimitrova — oracolul bulgar", autorii încearcă, prin descrierea unop cazuri din activitatea Vangăî şi prin interviurile luate unor vizitatori şi specialişti, să explice acest fenomen şi supun dezbaterii o serie de probleme foarte interesante.

Cit de apropiate de adevăr sînt toate cele descrise, aceasta este o altă problemă, însă la sfîrşitul capitolului, care are în jur de 30 pagini se spune că, atunci cînd cartea va ieşi de sub tipar, ea va constitui, cu certitudine, cel mal elaborat şi mai profund studiu, care a fost făcut vreodată asupra unui prooroc în viață. - - -

-

ea mai uluitoare manifestare a clarviziimii .Vangai este contactul pe care ea îl stabileşte cu rudele '- prietenii' şi cunoscuţii decedaţi ai vizitatorului, în pro-jMema morţii şi a ceea ce mai rămâne din om după moarte ea are alte reprezentări, care se deosebesc destul de nuilt fcfe acelea ale omului contemporan. Iată o convorbire, înregistrată în anul 1983, cînd. Vanga i-a spus regizorului iP.P.

' — După cum. ţi-ara .spus, corpul, cînd moare, putrezeşte, aşa cum, după moarte, tot ce este viu, putrezeşte. *însă* o parte din corp şi din suflet — nu ştiu cum să le numesc — nu putrezesc. Vorbiţi despre reîncarnare. Eu nu ştiu ce este asta. Dar aceea ce nu putrezeşte din om, este, după părerea mea, aşa : acest *ceva* se dezvoltă pentru a atinge o stare superioară, numai că noi nu ştim ce este aceasta. Spre exemplu, lucrurile ap putea sta astfel : mori, mai Intîi, ignorant, pe urmă elev, apoî student, după aceea savant, sau ocupînd un post înalt ş.a.m.d. Iată, aşa este superiorul. Acesta este sufletuL Ea înţelege moartea doar ca pe un sfîrşit fizic, sus-ţinînd că personalitatea se păstrează şi după acest, moment inevitabil.

<La întrebarea unui vizitator — de ce îi vorbeşte despre mama sa, decedată, şi dacă nu cumva prezenţa iul aici a ehemat-o — ea a răspuns : „Nu eşti tu cel oare « aduce. Ei vin singuri, pentru că eu sînt pentru « * poartă. De îndată ce se aşează lingă mine cineva, mort» din familia lui se strîng în Jurul său, îmi pun şi răspica la înfcrebăll, iar eu comunic cele auzite de la ei celor vu.

n

Vanga : Venise la mine e feraeî* tînărâ, pe *care* am tntrebat-o imediat;

" ţţi aminteşti ca mama ta avea un semn pe şoldul

drept ?, iar ea> după ce a confirmat m-a întrebat cum -m văzut asta.

Foarte simplu. Moarta şedea lîngă mine — o feme'e tînărâ, veselă şi surîzătoare, cu ochi albaştri, pur î. în d f e cap o'năframă albă şi îmbrăcată într-o rochie împesM-;-laiă. Şi-a ridicat poalele rochiei, mi-a arătat semnul si roi-a .spus: „Intreab-o dacă îşi mai aduce aminte ca < ;i un semn pe picior dintr-o căzătură?" Apoi răpos;ra mamă a continuat : „Spuneti-i Magdaleneî (cealaltă îi- ., în viaţă), să nu vină la mormîntul meu, fiindcă îi Isps-He o rotulă, (Vi2itatoarea a confirmat că sora ei are ® roiu;.* artificială şi că din această cauză se deplasează anevoie), Spune-i fiicei mele că, pe timpuri, cînd turcii au *vrut* sa dea foc satului nostru, Galicinik (din *R. S.* F„ Iugoslavia — n.a,), tatăl meu i-a dat o mare sumă de bani beiului, ca să salveze satul. Apoi am hotărît să ridicăm o biserică şi am tăiat toţi duzii din sat. I-am transportat pe furiş, noaptea. Ia locul hotărît pentru construcţie. Ana construit biserica şi în faţa ei a fost zidită o cişmea eu trei guri."

Fiica, uluită, a spus că nu cunoaşte aceste amănunte, dar că a fost la

Galicinik şi a văzut că, într-adevăr, acolo nu există duzi şi că, de asemenea, în fa,ţa bisericii există o cişmea cu trei guri.

Vanga continuă să transmită ; „Cu ani în urmă, fiul meu a căzut, s-a lovit la cap şi acum este foarte bolnav.[1]* «,Da, confirmă vizitatoarea. Fratele meu are *e* tumoră-

la cap. Este operat.

Vanga transmite din nou : „Făceţi-i încă «peraţie, «ar numai pentru liniştirea conştiinţei voastre. Operaţia ««i va da rezultate şi fratele au va muri tn curlnd."

Alt caz :

Venise la Vanga e mamă al cărei fiu, aflat îa armata,
"^rise într-un accident. Vanga a întrebat s ,,©um se
numeşte băiatul ?« „Mărite", a răspuns femeia. „Dar ei[1]
™ spune că se numeşte Mărio." „Da, confirma femeia,-
oas^*i* îi ziceau Mărio". Pris Vanga băiatul censu-nicâ

cine se face vinovat de accident şi spune : „Moartea tn-a avertizat încă de vineri dar, cu toate acestea, eu am plecat marţi". Ostaşul a murit marţi. Mortul a întrebat dacă â-au cumpărat ceasul. Mama a povestit că băiatul îşi pierduse ceasul ia cazarmă, iar ea îi făgăduise să îi cumpere unui nou, însă după ce i-au anunţat accidentul nu a mai cumpărat nimic. Fiul a întrebat de ce nu o vede pa sora sa în casă, iar mama a explicat că ea a terminat şcoala, lucrează şi locuieşte în alt oraş.

Incredibila capacitate a Vangăi de a întreţine contacte eu cei morţi 1-a impresionat puternic şi pe cunoscutul critic literar Zdravfco Petrov. în numărul 24/30-07-1975, revista *Sofia News* a publicat s«b semnătura sa un foarte interesant material, intitulat *Prooroaca bulgară,* din care vă propunem cîteva fragmente :

„Pină în toamna anului 1972 ani dat prea puţină atenţie faptului ea în orăşelul Petrici, aflat La graniţa cu Grecia se află o proorocită în viaţă, oare polarizează atenţia tuturor bulgarilor. Din zorii zilei şi pînă noaptea tîr-ziu, mulţimi de oameni se înghesuie la uşa ei. Ea spune unde pot fi aflate persoane dispărute, rezolvă cazuri din domeniul criminalistic, pune diagnostice medicale, descoperă urmele trecutului. Ceea ce uluieşte mai mult în darul acesta al ei este faptul că îţi dezvăluie prezentul şi că poate pătrunde în viitor. Ea îşi face- prezicerile fără a dezvălui momentul sfîrşitului inevitabil. Experienţa a 'fcnvăţat-o să fiie circumspectă cu proorocirile sale. în afară de asta, nu tot ceea ce este posibil devine realitate. Dacă folosim termenul M Hegel de *realitate dispersă,* întrebuinţat pentru â explica probabilitatea ca pe o categorie filozofica, atunci aceasta este ceea ce există în cazul Vangâi. Ea vorbeşte despre unele lucruri cu e precizie extraordinară".

La una dintre „şedinţele" la care am participat în casa ei, ara fost martor eînd i-a cerut unuia dintre pa-*cienţU* săi ceasul (îa mod obişnuit vizitatorii îi a*[1]? *f.*

bucățică de zahăr), ca să a pipăie. Acesta s-a mirat cai» cere acest lucru, iar Vanga i-a replicat cu următoare» cuvinte: „Cîad rai-ai dat ceasocnioul, eu au pe el ținut în ralnă, ci creierul tău l*

n

cu *°*u* fotîmpîător, în oraşul Pe-.pentru o scurtă perioadă de odiimă. Am rămas olo clteva zile. Cunoştința mea cu această femeie din !Lpor, în vîrstă de 60 ani, în2estrată cu darul proorocirii cu' simțul umorului a devenit cea mai remarcabilă intîmplare din viața mea.

Nu eram, în fond, dispus să mă supun unor asemenea şedințe. Se pare însă că Vanga mi-a simțit această stare, încă din primele ore ale şederii mele în Petrici, pentru că mai tîrziii i-a spus unui prieten al meu, avocat: „El a venit la mine în ideea de a ras-i spune nimic, dar eu i-am spus". După care a rîs, cu rîsul său caracteristic* Cea mai interesantă parte â acestei istorisiri abia acum începe.

Prietenul, care mi-a făcut cunoştință eu Vanga, avea maşină şi a propus ea după amiază să ne plimbăm în «iară oraşului.

Ne-am apropiat de satul Samuîlove, Ia marginea căruia **se** mai păstrează zidurile cetății țarului Samuri, făeînd obiectul cercetărilor arheologice şi al unei acțiuni de restaurare, în maşină fusesem tăcuți, schimbînd ea prietenul meu doar cîteva eyvin-te. Peste scurt timp urcasem în cetate şi începusem sa privim săpaturile. Vanga nu putea împărți ou noi plăcerea privitului şi rămăsese în maşină împreună *ca* sora sa. Vorbeau între ele, în tfrop ce eu mă plimbam pe câmp.

La un moment dat, pe eînd mă găseam îa o distanța de 7—8 metri de ea, Vauga începu să vorbească. Era evident ca verbele sale îmi erau adresat©, stîrnindai-rai uimirea chiar ou prima propoziție i „fPatăl **ta»,** Petâr, este «ici}« Iar eu am râmas ca Hamîet **ia** fața «îuhuîul tatălui Ce puteam spune ? ffatăî **aneu** este **mort de 35 anis începu** să vorbească ***ca*** ©î *f&cmâ* dovada @m»aş-unor astfel **de** amănunte, încât sm **riinas împietrit»** amintesc **oma** *m-am* simțit stimei, Snsâ **dupS celor prezenți îa scenă arătam foarte $ulburat** şi **ca moartea Vanga a s^petat** de **mai aauîte ori cfl îneu se află îîng§ ea, dar stol pfoâ în xk»** ***d»*** **adj 9w» S» se proiecție 1-a văaat: îa iî^cuî, în priarail sau** a **laâicat** doar «» **ffiina qo« *J«. BvSâent Insd**

™?%-r vsaîwvi-? A .

" ₤t*4A>f '3»>:»i.>*

că primea informaţia dintr-o lume familiară, de ui i"; , chi'iif şî de nu/ve. </<*
Pe/uru ea turijpul nu exis?; ire-.df, prezent, viitor, pe/ilru ea timpul este un Âe curgere omogenă. Sau cei puţin aceasta este impresia «nea.

Mi-a spus, printre altele, că tatăl meu vorbeşte despre Fiorii, că eu am purtat nume de floare, că numele meu a fost fie Ţviatko (Florea, n,t.), fie Zdravko (Muşcată, D,l j Ara confirmat că numele meu este Zdravka, După a«-x>;j mi-a spus că tatăl meu vorbea limba turcă, în-tr -Adevăr, tatăl meu fusese avocat de profesie, înainte de '.' septembrie 1944, lucrase şi ca profesor de economie |jc>LHieâ şi drept civil la gimnaziul turcese din Şumen.

Vanga a început apoi să vorbească despre unchii mei, numind pe doi dintre ei. Despre cel de al treilea unchi su meu, care murise în circumstanțe tragice, i-am vorbit eu însumi. Moartea sa fusese enigmatică. Vanga a spus că în spatele uciderii sale se află un aot de trădare. Alt ifapt, care m~a uimit a fost acela că m-a întrebat cina este Matei în familia noastră ? I-am spus că acesta este numele bunicului meu. Aveam cinci ani cmd, intr-o zi de ianuarie, 1-am îngropat. De atunci au trecut patruzeci ide ani. Ceea ce m-a uluit a fost faptul că ea îi ştia numele !

După ce rn-am întors de la Petrici la Sofia şi le~am povestit prietenilor despre surprinderea mea, unii dintre ei m~au întrebat dacă nu cumva m-am gîndit în acel moment la bunicul meu. Le-am spus ; „Imposibil!" Amintesc foarte rar numele bunicului în Sofia, avînd în vedere ea am doar cîteva rude cu care as putea vorbi 'despre eî. Chiar şi cei mai buni prieteni ai mei nu îi cunosc «urnele, Vanga I-a apreciat a fi fost un om bun. Şi aceasta corespunde pe deplin cu adevărul ; ştiam aceasta de la rudele mele.

'Vanga a vorbit mult despre rudele mele — aproxiina-tSv ÂO—15 minute. A vorbit despre nepoata mea, care făcuse o alegere greşită pentru examenul de admitere Ia facultate, A reamintit de amănunte cotidiene, foarte mărunte — spre exemplu că mi-am cumpărat un radiator electric defect. Pe urmă m-a sfătuit ca, pentru sănătate*

rnai muU ía soare feste a'cIevSraf ca[1] mfe

_ , ,j cc înseamnă asta *i*

„ Pe urmă a început să spună că

*' "/l te" cum s~a exprimat ea), iar cei rîe față îi vede pe oştenii *hii* 'samu'ii, rînduiți

au adăugat în fața sa, ostenii acestui tragic țar bul-'car care, aşa cum ştim din istorie, au fost orbiți de Vasili. II M-a întrebat cine i-a orbit şi ele ce neam este. Puternic tulburat, în acest moment, memoria m-a trădat si am uitat cu desăvîrşire dinastia acestui țar. Ulterior, prietenii! meu m-a întrebat cum a fost cu putință să uit obîrsia Iul Vasiii, odată ce sînt un. atât de bun cunoscător al istoriei . bizantine. Probabil că aceasta s-a întâmplat dat fiind faptul că am fost surprins de faptul că Vanga e.ste capabila să vadă atît de. mult înapoi, în trecutul nostru istoric.

într-o altă împrejurare Vanga m-a întrebat ce fel de oameni au fost bizantinii. Ea povestea că atunci cînd fusese în biserica din oraşul Melnik auzise glasuri care *spuneau :* „Noi sîntem bizantini !*>' şi văzuse oameni îmbrăcați în haine cu fire de aur şi argint, precum şi ruinele băilor romane sub scoarța pămîntului. într-adevăr, in trecut, cîțiva

bizantini vestiți au fost alungați din Bizanț şi trimişi la Melnik, Vanga a vorbit şi despre alte personalități istorice.

_ Am discutat asupra darului ei de a vedea in trecut şi jn viitor, în tot acest timp între noi se purtase o convorbire neobişnuită, Vanga a începui; să vorbească despre nioarțe. Priveam, cu toții, fix fața ei neclintită. Fără în-ojala^avea o vedenie. Ne-a istorisit cîteva împrejurări în simțise moartea. Ne-a povestit despre soțuî ei, că-ii văzuse ora exactă a morții. Apoi ne-a povestit re ° *i> [c]tad fierbeau prune afară, în curte, şi cînd o ba]— ?Uiera Printre copaci. Toate acestea îmi sunau ca Plet ^ ES vorbea despre moarte ca despre o femeie că e Irumoase şi răsfirate. Aveam senzația că stau lingă "" P°et şi nu lîngă o clarvăzătoar*.

Moartea... Acest teribil şi de nimeni dorit oaspe, Car -tâ!a""f"rui vieții noastre. După Vanga însă aceasta "nu est derrlt o__ protecţie a ,,eului" nostru, în anumite alte si uni, necunoscute nouă.

într-o zi a venit la Vanga o tînără din Sofiav iar Van<7a s-a întors brusc spre ea şi a întrebat-o : „Unde este rie,

s-

tenul tău ?", iar femeia i-a răspuns că este mort, înecat cu câțiva ani în urină. Vanga a început să-l descrie, spu-nî:nd că îl vede pe cel mort de parcă ar fi viu, îi vorbeşte : ba eh iar si el îi pune întrebări. „Iată, el stă lîngâ mine' înalt, brunet, are o aluniță pe buză şi un mic defect de vorbire". Femeia a confirmat. Vanga : „îmi spune" : „Ni-mera nu este vinovat de moartea mea. Am căzut singur in "pă..M-am speriat foarte tare, fiindcă nu ştiu să înot... Ş! inima rni-a stat. M~am frînt în două de mijloc..."', „întreabă unde îi este ceasul şi alte lucruri mărunte (haine). î/işlruie nume si întreabă despre diferiți prieteni si rude... I .şl sfătuieşte prietena ca, după un timp, să se căsătorească şi o încredințează că alegerea sa va fi bună/'

i

...Un profesor spaniol, om de ştiință, îi povestea Vangăi cît de bună si grijulie cu el a fost mama *sa* în timpul vieții, dar că, atît cît a trăit a fost foarte săracă. Vanga I-a întrerupt şi i-a spus : „Aşteaptă, am să-ți spun eu cum a fost... Pe patul de moarte ea ți-a spus : „Nu am altceva ce să-ți las, în afara vechiului meu inel de familie. Şi, fiindcă vei rămîne singur, fie ca el să te călăuzească în .viață ![u]

Puternic impresionat, profesorul a confirmat că exact aşa a fost. „Ei bine, 1-a întrebat Vanga, ce s-a întîmplat cu acest inel ?[a] Spaniolul a explicat că, după ce a devenit un cunoscut om de ştiință, a plecat într-o zi să se odihnească undeva, în afara oraşului, inelul i-a alunecat din deget şi i-a căzut în rîu. El s-a uitat, 1-a căutat, dar nu 1-a mai putut găsi.

— Ce-al făcut, omule ? Tu ai întrerupt legătura cu maică-ta l

Savantul, tulburat a recunoscut că un î-a trecut **şi** kii uneori ***prin*** **cap, pentru**

că, <iupă

Inelului, prea adesea nu 1-a mal reuşit nimic, însă, ca om de ştiinţă, de formaţie materialistă şi-a alungat acest gînd din minte.

Cu ani în urmă, pe timpul inundaţiei din Skopje, nişte părinţi şi-au pierdut unicul copil, în mod logic au considerat că acesta s-a înecat. S-au dus la Vanga *să o* întrebe. Iar Vanga (întîmplarea mi-a fost povestită de ea însăşi), le-a spus :

— Nu trebuie să plîngeţi, pentru că atît i-au fost zilele. Copilul, într-adevăr, nu mai este printre cei vii. Numai că nu i-aţi căutat unde trebuia trupul. El se află mai în jos, după cotul cel mare pe care îl face rîul. Acolo sînt copaci mari şi corpul s-a prins în rădăcini. Dîntr-o parte i se vede mînuţa. De-aş merge acum, 1-aş găsi pe dată. Iată, îl văd de parcă ar fi viu. îmi spune : „Vino, te voi conduce exact la locul căutat".

După un timp, cîţiva prieteni ai familiei au venit la Vanga şi i-au spus că, într-adevăr, corpul copilului a fost găsit exact în locul indicat de ea.

, «.«»« *a* Asemenea cazuri sînt cu miile, dar este imposibil să le descriu aici pe toate, fără a mai vorbi despre faptul

Că nini t*»ma n" «r.*~ --'-

Dar Vanga nu se mişcă doar în Regatul Morţilor. Ea poate cuprinde şi moartea şi renaşterea unor oraşe întregi. Spre exemplu, Melnik :

— Aici, spune Vanga, fiecare fir de iarbă, fiecare pietricică, fiecare palmă de loc sînt sfinte, în acest loc vin cu plăcere şi mă odihnesc cel mai bine. Mă încarc cu forţă, cu energie şl cu inspiraţie. Mă aşez pe o piatră şi îmi doresc să stau aşa în tăcere. Să nu mă tulbure nimeni. Tot ceea ce mă înconjoară îmi vorbeşte — şi pietrele şi ruinele şi rîpele... Oraşul îmi povesteşte istoria sa din cele mai vechi timpuri: văd oameni morţi ou mult timp în urmă, biserici şi case dărîmate de mii de ani. Tot aşa, venisem într-o zi, împreună cu Liubka, sora mea, care îl purta cu sine pe primul ei nepoţel, un be-teluş de şase luni. Şi, deodată, parcă sufletul său mi-ar

"ţ\ spus : 'j, Vezi, soro, MelniKul. Şi tu eşti'ca şi el".- M-am simţit foarte mîhnită şi pe- urmă am plîns îndelung

De ce asemenea Melnikului ? Adică pustie şi însingu' r -ta ca ci, sau cu o istorie la fel da veche precum a or"" s:iiui acesta? Nu ştiu. Şi. nici pm ă'in ziua de azi n-ar>~ j.: iu u i: să găsesc dezlegarea.

La împlinirea vîrstei de şaptezeci de ani Vanga a simţit o puternică dorinţă de a merge zilnic la Meînik, 03 s.Vi primească acolo pe numeroşii săi vizitatori, deoarece crr,:,iderâ că acolo primeşte mai multă inspiraţie pentru flarui său, că

acolo va vedea şi va povesti lucruri foarte r-t .creştin te. într-un orăşel atît de mie însă, o astfel de a,;-',;une creează multe probleme în jurul organizării m un di sale, astfel încît dorința nu i-a fost satisfăcută. Păcat, mîr-adevăr, pentru că cine ştie ce am mai fj au- . 2a rostit de buzele sale !

i

* " "*

Şi jncă un caz interesant: ' ' *

în anul 1983, regizorul P.P. i-a împărtăşit Vangăi că are marca dorință şi că se pregăteşte de mult să facă un .film despre Orfeu. Vanga i-a spus că nu are să reuşească, L-îtnidî, viziunea sa, apropo de acest legendar cîntăreț, nu ei..- corectă. Ea a spus (convorbirea este înregistrată pe bandă de magnetofon şi se găseşte în posesia mea):

— Darul lui Orfeu nu vine din ceruri ci de pe Pă-ST ini. El îşi aşterne urechea pe pămînt şi cîntă. Chiar şi animalele sălbatice se opresc şi îl ascultă, dar nu îl in-.ț'.'le;|. Orfeu este pămîntean. El cîntă şi din frunză de sakîe şi din fluier de salcie şi din coajă de ulm şi din coajă de fag şi stejar. Se întindea *pe* pămînt şi pământul însăşi ii cîntă. Orfeu cîntă împreună ou Pămlntul.

Pe unde merge cîntă cu toți copacii şi păsările îi cîntă *şl* cerul îi dă şi scrie pe pămînt şi cum merge citeşte şi iar cîntă.

—' Bine — adresîndu-se regizorului — tu îl descrii ca pe un zdrențăros, dar H vezi ?... Mie Orfeu îmi apare aşa: are *pe* el haine jerpelite, un copil foarte nefericit -Apoi trece ca un flăcău neras, netuns, cu unghii lungi-Şi* cîntă mereu. Toate glasurile i le dă pămîntul.^ 'ii ...Nu ştiu de ce în urma lui merge Samuil.., /

ti/

n cad în transă eu aceste lucruri le văd, însă ni-ni nu ml-a pus asemenea întrebări, iar pe mine nu 111 a interesat aceasta. Dar cînd stau aşa îmi zic în sinea

: „Doamne, ce n-a fost pe Pămînt !"

jnsă cea mai mare plăcere a . Vangăi este aceea de a sta de vorbă cu _florile, Ea le receptează ca pe nişte fiinţe vii şi este un lucru obişnuit ca, foarte devreme, dimineața să fie văzută dînd ocol bogatei sale grădini de flori. a casei sale din Petrici. Sau, tot aşa, la Rupi, cum *se* opreşte în fața fiecărei flori, cum o alintă, e udă şi cum îi' şopteşte ceva. Vanga spune că şi florile îi povestesc multe lucruri.

Trebuie spus ca în această privință se intîmplâ ceva greu de explicat. Dacă mergeți la Vanga şî dacă de foarte puțină vreme v-a murit cineva apropiat, din contactul *c.u* această moarte recentă Vangâi i se face rău şi poate chiar să leşine. Atunci spune invariabil s „De ce nu aduceți cu voi o sacsie cu flori ? Această informație despre cel decedat, pe care, în mod inconştient, e treziți prin prezența voastră se transferă asupra florilor şî ele mă feresc de astfel de stări." Vangâi nu-i plao

buchetele, epunînd despre aceasta î „Este la fel ca şi eum ai reteza mîiniJe copiilor ; florile trebuie să fie vii !"

Sora sa, Liubka îşi aminteşte că într-o astfeî de dimineață Vanga i-a cerut să iasă în fața oamenilo» adunați afară şi să-i aducă o femeie, căreia i-a spus numele, Şi că e fjorărească în Sofia, întrebată de sora sa de unde Ştie că afară se află o florărească, Vanga i-a răspuns *:* „uite, vezi, aceşti cerceluşi, doar ce mi-au spus. Ea vine -ia mine ca să mă întrebe despre destrăbălatul ei fiu. Uieam-o, am sâ-i spun.«

Pe tema florilor ea *a* discutat mult timp, în anul 1980, Şi cu scriitorul sovietic Leonid Leonov. I-a spus că O pentru raarea sa grădina, ştie că şi el este ca-să vorbească cu ele, că ele îl inspiră şi îl ajuta ^-Şi scrie cărțile, i-a reproşat faptul eS a dăruit un mare -°wmdron, care-i împodobea casa, Uniunii Scriitorilor «ara sa. I-a spus sâ-şi găsească imediat altul pentru

că şi de Ia această plantă el primea o foarte serioasa inspirație artistică. ^

Tot despre flori, plante şi ierburi medicinale Van a discutat şi cu vestitul pictor indian Sviatoslav Rior'h întrebată de acesta despre ierburile de leac Vanga i. spus : „Aceasta este încă o mare temă de discuție. *]J?* mea a început cu ierburile de leac şi cu ierburile de lean sa va sfîrşi. Numai că ierburile dintr-un anumit loc H îecuiesc doar pe aceia care locuiesc acolo. Aşa este ho-tărît. Fiecare să se lecuiască doar cu ierburile sale l«

ACTIVITATEA DE LECUIES

J"* ară îndoială, tema referitoare la sănătatea omului, diagnosticului şi tratamentului diferitelor boii, ocupă un loc important în activitatea Vangăi. Ea susține că aproape toate bolile pot fi lecuite cu plante medicinale. Afirmă că Bulgaria este *o* țară bînecuvîntatâ, pentru că aici există foarte multe ierburi de leac. Vanga este convinsă că nu este departe ziua cînd omenirea va fi izbăvită de teribilul *cancer,* împotriva căruia va fi descoperit medicamentul *anticancer.* Ea spune :

„Va veni vremea şi cancerul va fi ferecat în lanțuri de fier !"

La rugămintea noastră de a ne tîkui aceste cuvinte a răspuns că medicamentul, care va lecui oamenii de această boală, trebuie să conțină fier — pentru că acest element s-a diminuat în organismul uman. După ea, în viitor va fi descoperit şi un alt medicament, extrem de necesar pentru restabilirea sănătății emului. El va fi preparat din hormoni de cal, cîine şi broască țestoasă. La întrebarea noastră, de ce de îa aceste animale, a răspuns 5 ..Calul este puternic, cîinele răbdător, iar broasca țestoasă longevivă."

în tratamentul eu Ierburi recomandă oamenilor eu Precădere, să se stropească cu apa în care au fier* krbu-™e, intrucît principiile lor vindecătoare pătrun/d, cel mai Dlne, prin pielea corpului.

Vanga nu a combătut niciodată medicina oficială, că-«eiw 1~£,re.cunoscut succesele în toate ramurile, î» acest c i ' j tej® recomandări, pe care îc propune **to** soo-<ie tratament, mai d«gr«b& **igotâ, ifcscSt** ©entestă me-

todcîe tradiționale de tratament. Ea consideră îns-î aît-'4"; exageratei acordată medit.-aiucoteior este claun-UM;X. tiiU'uclt eie *închid* uşa prin care trebuie să intr~ naiura, prin intermediul plantelor medicinale, restabi-îind astfel echilibrul dereglat al organismului uman aliat Cn suferință.

Vanga se bucură de descoperirile făcute in domeniul medicinii şî apreciază ca binecuvîntată redescoperirea acupuncturii. Dar iată ce i-a spus, nu do mult, unui medic preocupat de terapia prin acupunctura, care a vizi-tat~o

— Tratamentul cu ace este corect, însă pentru a obține un succes deplin trebuie să lucrați nu cu ace metalice, ci cu ace din argilă arsă, aşa cum făceau cei din vechime, iar aceste ace să fie încinse pe jar şi nu cu curent electric, pentru că şi în corpul omului există electricitate şî în acest fel nu faceți decît să o intensificați, ceea ce dăunează influențării corecte a locurilor stabilite.

j Medicul î-a obiectat că aceasta ar însemna o întoar-

i cere spre trecut, dar Vanga i-a replicat:

; — Ei, da, totul se întoarce înapoi,^, aruncă-ți privirea în gurul tău !

Am putea oare extrage din întreaga activitate de tra-l.tament a Vangăi unele sfaturi, cu caracter mai general,

folositoare pentru toți ?

Da, am putea, cu toate că ierburile si tratamentele pa

care la recomandă diverselor persoane — chiar dacă este

vorba despre una şi aceeaşi boală — sînt diferite, Vanga ; considerînd că fiecare organism este într-atît de indivi-;'analizat, încît necesită un tratament concret si diversifi-^cat. Iată unele cazuri, asupra cărora aveam confirmări f-prin scrisori, sau din partea bolnavilor în persoană, că

s-a obținut o ameliorare sau însănătoşire, în urma reco-, mandărilor Vangăi *i*

;<

Vanga a recomandat unui bolnav de leucemie sa bea suc din rădăcină de nalbă, iar unui copil su^er^ de aceeaşi boală i-a spus să bea suc din fructe de nalba}

t/oul tjoinav. de ciroza f-ă reeoffian^af sa £ea îapte amestecat cu făină albă j

pentru un copil cu somn agitat, care se lovea cu ui de pereți, a recomandat

părinților să spele copilul' C3,' mtia de dimineață, ca să se liniştească. Prin spălat f i! -.-a în vedere : să aştearnă pe cîrnp o pînză curată. Atunci cind cade rouă dimineții, şi să absoarbă în ea a'cătiu*ite de pe iarbă şi plante. Apoi, cu această pînză uiredă să înfăşoare copilul. Ulterior, tatăl copilului a venit să ne înştiințeze că acesta s-a liniştit şl că se simte bine. Trebuie spus că Vanga acordă o mare importanță acestei rouă de dimineață, deoarece consideră că dis-de-dimineață plantele împrăştie foarte multe principii curative ;

: Pentru un alt copil, al cărui corp ardea de febră de mai bine *de* trei luni, a recomandat să fie spălat cu apa în care *au* fiert struguri acri j

» Unei persoane, suferindă de eczemă i-a cerut să adune un buchet de flori de cîmp, să le fiarbă şi să se spele ou această apă ;

; Unei bolnave, care acuza mîncărimi insuportabile, : pe tot corpul, i-a spus să fiarbă l kg orez şi să se spele eu apa în care au fiert boabele ;

»_ *

. Unui tînăr, bolnav de rinichi, i-a recomandat să bea ceai din semințe de dovleac, să piseze pachete de se-* , minte de in, să facă prişnițe din ele şi să le aplice pe ; locul bolnav;

,

.„ persoane, otrăvită de aburii nocivi, datorați specificului muncii saîe, i-a recomandat si rl? Unei femeî> bolnavă din cauza şederii în umezeală !

nife* i-Cauza surmenajului, i-a recomandat să-şi facă priş- '.

acHf C*ară- ulei de măsline şi apă, să îmbibe cu ' ^ i, cu ea, «Ş-gi înfăşoare picioarele -t , j

fe " Pentru un copil, suferind de epilepsie, a dat să fie spălat cu apa în care a fiert f în de pădure 5

• Unei femei care de zece ani suferea de dureri de piept, i-a spus *că* are o inflamație a pleurei şi i-a re comandat să-şi facă prişnițe din aluat de pîine, amestecat eu cvas de casă, împreună cu 100 g oțet, 100 g ulei şi 100 g vin şi să le aplice pe locul bolnav ;

• Pentru un copil bolnav de nervi -*- să fie spălat cu apă în care a fiert fîn de pădure ; '

• Unui bărbat suferind de o tuse rebelă i-a recoman dat să bea, timp de o săptămână, ceai din semințe de in
- şi să nu bea apă rece ;

• Pentru *a* preveni bolile de inimă Vanga recomandă tuturor să bea, de patru ori pe an, floare de păducel alb ;

• Pentru spuzeală (erupție) i-a recomandat unui bol nav să se spele cu apă în care s-au fiert rădăcini de stejar ;

•Unui bolnav de astm — să bea flori de podbal ;

•Unei femei care avea un *ghem* în cap — să facă un amestec din pelin pisat şi rachiu, pe care să-l aplice pe locul bolnav;

•Unui bolnav de reumatism — să facă băi de soare după ce, în prealabil, şi-a uns membrele bolnave cu gră sime şi ulei de arme ;

•în privința unui copil de patru ani, bolnav de in testine, a spus că nu este hrănit corect şi a recomandat să fie reduse drastic din alimentație grăsimile;

•Pentru cazuri de preinfaret Vanga recomanda să se bea ceai de ghimpe, dimineața, pe stomacul **gol,** timp de patru zile j ,

•

/-*y* jn caz de gasteită — să se Şea o infuzie de iarba , gîştei ;

Unei femei, care în urma unei întîmplări neplăcute ferea ^ 0 puternică durere de cap, i-a recomandat ca

seara, înainte de culcare, să bea o lingură de zahăr cu apă ;

' Unei femei, care suferea de palpitații, pe bază nervoasă — să stoarcă 1/2 kg lămîi, să amestece sucul obținut cu miere, din care să ia dimineața şi seara cîte o lingură de supă ;

• Pentru o fetiță în vîrstă de nouă luni, care lună de lună avea hemoragie, Vanga a recomandat să se ia o grămăjoară de pămint, din acela pe care furnicile îl az- vîrl afară din muşuroaiele lor primăvara, să îl opărească ou apă fiartă si să țină puțin copilul deasupra aburilor.

• Scurt timp, după această terapie hemoragia a încetat;

• Vanga consideră că diabetul şi psoriazisul apar în urma unui stres puternic, spaimă sau o întîmplare ne plăcută' ;

• In diabetul acut i-a recomandat unui vizitator să bea un decoct din vîrfuri de rug de mure, capabil să sto peze boala ;

• Vanga spune că ulcerul stomacal apare datorită hra nei insuficient mestecate şi fierbinți;

• în ceea ce priveşte astmul, de cele mai multe ori el apare atunci clnd se beau lichide reci, cînd omul este

obosit ;

Dereglarea funcțiilor metabolice provine dintr-o "rănire incorectă;

1

Mastita — la femei — apare datorită purtării *ten-* de corp şl hainelor strimte ;

91

awsjfSa*" i&fe

e T'umorile, în majoritatea cazurilor, apar ca urma unor căderi sau traumatisme — ele pot apărea mult

mai tîrziu după asemenea evenimente ;

» Sterilitatea feminină apare mai frecvent datorită în,' ceperij pretimpurii a vieții sexuale, teamă de graviditate" ' portul unei lenjerii de corp strimte, răceală. Aproximativ acelea.'?! cauze sînt valabile şi pentru sterilitatea masculină ;

Ş.a.m.d., s.a.m.d.

O serie de caruri, destul de interesante, a descris si fratele meu, Dimităr Gaigurov. Le redau, în întregime, în cele ce urmează :

„Eu mă aflu zilnic în preajma mătuşii mele şi am avut posibilitatea să observ stări şi comportamente, să particip la şedințele sale. Vreau să povestesc un Jucru aproape incredibil pe care l~am trăit, alături de ea, la începutul lunii mai 1988 :

Cu trei zile înaintea acestei date fusese îngândurată, nu voise să vorbească cu nimeni, nu suferise să fie deranjații. In cea de a patra zi m-a chemat la sine. Am stat un timp fără a scoate o vorbă. Brusc s-a întors spre mine şi cu un glas străin, de m~au trecut fiorii mi-a spus :

— Eu sînt spiritul Jeannei d'Arc şi vin de foarte de parte., Am pornit spre Anatolia pentru că acum, acolo se varsă foarte mult sî-nge, iar eu merg în acel loc pentru a ajuta să se facă pace.

A intervenit, după aceasta, o mică pauză, iar apoi glasul s-a au?it din nou :

— Să nu învinuiți cu nimic acest suflet, pentru că el mu este de-al vostru, el nu este de-al nimănui. Există mai-tor. Acesta este maică-ta (sora Vangăi, Liubka),

care a purtet-o în postavă, cînd era pe patul de moarte. Atunci, îiî'tr-o clipă, sufletul a ieşit din ea şi în locul lui a in trat altul, iar ea şi-a revenit pentru a-şi continua viața pământeană. Ea nu vă este rudă şi nu poate să vă recu noască.

S_a instalat din nou o scurta pauza şi, din nou, **am**

Z^J Ea [xebuie să se ducă la Notre-Dame şi să stea în --cili o noapte, deoarece prin ea vi se vor descoperi Prî^ine despre lume şi despre ea în particular. "01Acestea fiind spuse s-a înstăpînit o lungă tăcere, în inul căreia mătuşa mea şi-a revenit încet în'fire, in-!on«a paloare a feței a început să dispară, rămînînd însă, tot restul zilei, indispusă şi abătută. Ce-a vrut să însemne această minune, nu-mi pot explica în nici un chip !

îmi reamintesc şi de alte cazuri ciudate, în special în ceea ce priveşte, metodele sale de tratament;

...Tîrziu, într-o noapte, prietenul meu, B.P., din satul Kolarovo, a venit pe neaşteptate la mine acasă, adus de frații săi. Prietenul meu înebunise subit, apucase toporul, vrînd să-i taie pe cei aflați în jurul său. Avea o forță extraordinară şi era foarte violent, motiv pentru care frații săi îl legaseră cu frînghii şi arăta de nerecunoscut. M-am dus, am trezit-0 pe mătuşă-mea în miez de noapte şi am întrebat-o ce să facem ? Ea a spus :

— Cumpărați un ulcior nou, umpleți-I cu apă din rîu, dimpotrivă cursului apei şi cu această apă stropiți de trei ori bolnavul. Pe urmă, fără să vă întoarceți, aruncați ulciorul în spate, aşa ca să se spargă *l*

M-am gîndit să le propun cunoscuților mei să amî-nam tratamentul pentru dimineață, însă am văzut că situația era de nesuportat, aşa că, ruşine, neruşine, m-am dus, 1-am trezit pe meşterul olar, care locuia aproape de noi. Omul, deşi destul de nedumerit de vizita noastră la miez de noapte, mi-a dat vasul necesar.

în Petricî. rîul trece prin centrul oraşului, iar blocul nostru se găseşte pe malul mai înalt. Ne-ara întors, an» coborît ia rîu şi am îndeplinit totul aşa cum spusese mă* tusa mea. Am mulțumit orei tîrzii. pentru că altfel, ac-ț'unea noastră de *botezare in* rîu ar fi trezit în mintea multora tot soiul de bănuieli. Important este însă că apa -a destins pe prietenul meu, peste noapte a dormiți ia» 2wa următoare s-a trezit ca om normal.

Alt caz s

Venise la Vanga un tînăr, eacavatorist, care-şi Un genunchi în timp ce asanau o mia .ştină. De atunci Biinoiiiuil începuse sa se umfle, să colecteze, .iar d-i spuneau că trebuie sâ-i amputeze piciorul. Sfatul mâțu--melc însă fusese altul : să găsească o broască, pe oii n sibii din lecui unde omul avusese de suferit, să o jupoaie" apoi să aplice pielea pe locul bolnav. Omul a îndeplini* întocmai indicațiile mătuşii mele, a dormit

neintors două zile şi două nopți — de unde pînă atunci nu putuse dormi mai deloc, luînd, de regulă, doze mari de somnifere. Ciad s-a trezit, pansamentul îi căzuse şi pe ei se afla ceva asemănător unui ac, lung in jur de 10 centimetri. La numai 0 săptămînă după aceasta rana s-a închis şi piciorul i-a fost salvat.

M-am mirat foarte tare de un astfel de medicament, dar, mai tirziu, am citit într-o revistă de ştiințe ale naturii, că în pielea broaştelor, au fost descoperite substanțe datorită cărora, in caz că broasca este muşcată chiar şi de cel mai otrăvitor şarpe, ea nu moare pentru că aceste substanțe neutralizează otrava.

Mai demult simțisem în umărul drept a durere ascuțita, care adesea, noaptea, nu mă lăsa să dorm. Am mers ia doctor, care a spus că este vorba de un mont şi că tratamentul este anevoios şi îndelungat, într-o zi, am ru-gat-o pe imătusa mea să-mi spună ce să fac. Ea m-a sfătuit să iau două pachețele de tămîie, să o pisez fin şi să o amestec cu 50 gr oțet de mere. Pe urmă să întind ameste-©ul pe o 'țesătură de lînă, cu care să-mi înfăşor locul bolnav, timp de trei seri la rînd. De atunci, durerea a dis-

Prietenul «nea dia Petrici suferea de aceeaşi durere, Insă lui ^anga i-a prescris aît medicament : să înmoaie * fesăteiră ide lînă In 'benzină, să o aşeze ipe locul bolnav, i» aieasț^ira *â pună o farfurioară de aramă încinsă, atît .CB «ierbințeal* ^l «â :pc«tă ii sforțata, şi «ă facă trei -«e-. Şi tul i-a trecui ducerea.

. din Pctridl **wrea m neg pe** infea, care o **la lucru şt pe care, intr-o** bună ***zi,* fără** să

i nint După nici o săptămînă au început să-l „rea mult, 1-a r.„fcorpul. Mătuşa mea a sfătuit-o să caută Pară n-eSJX iarba numită nemțişor-de-cîmp, să o mă-să gaseav formă de pulbere, cu care să frece şi sa pre-negii apăruți. După' aceasta toți negii

sare p au

. ^in Ruse avea un copil bolnav d© astm şi frisese Kb- locuiască în Sandanski. Cînd a întrebat-o pe obligat sa ^ f. lecuit copilul: ea ^a **frunze de poauaj. 9*,** **""j— — — -**

rmreună ou 1/2 l rachiu. După. ce le-a ținut puțin in 1 oi i-a spus tatălui să înmoaie frunzele în rachiu şi să Impună pe pieptul copilului. După acest tratament acxe-sele au dispărut.

K.B. suferea de mulți ani de hemoroizi interni si nu <=e putea vindeca. Vanga i-a spus să caute planta miT»"^ *viscum album,* care creşte pe pini (aceasta este o p! an*n parazit foarte interesantă, care se prind© pe scoarța ^-*-feriților copaci, d"ezvoltîndu-se numai Sn acest mod căzute pe pămînt semințele mer). Să mărunțească *>ir* '

planta să e pună într-o ceaşcă de apă^ iai? dimineața ; i bea această apă. Hemoroizii au dispărute

A.P. din Sandanski s-a vindecat de «n diabet în forn- â incipientă datorită următorului medicament prescris -Je Vanga : păstăi de fasole uscată, în ju» de^3sftg, pe care i-a cerut să i Ife aducă; Vanga te-a ținu* eîteva^ elipe în. mîini, după care i-a spus să le fiarbă: şi st bea^ dim fieptună cîte o ceaşcă în fiecare dimineață pe

Ş.a.m.d., ş.a.m.d.

Sora ei, Lhibka a strîns e a^svâiatli *md*®&&@(&& m* e cazuri de boli vindecate de **Vanga, pj^rana** şi «»i sfaturi ale acesteia, îfrtă câteva **diatre el© s**

dfesetslți pe ttop^

etf Bătură vaastoă **<u** sa,

datuieşte

Msați d»

Alt caz s

Venise la Vanga un tînăr, escavatorist, care-şi Un genunchi în tirnp ce asanau o mlaştină. De atunci BunoAijl începuse sa se umfle, să colecteze, Iar spuneau că trebuie sâ-i amputeze piciorul. Sfatul ntelo însă fusese altul : să găsească o broască, pe cit P0 sibil din lecui unde omul avusese de suferit, să o jupoa' " apoi sa aplice pielea pe locul bolnav. Omul a îndeplinit întocmai indicațiile mătusii mele, a dormit neîntors doua zile şi două nopți — de unde pînă atunci nu putuse dormi mai deloc, luînd, de regulă, doze mari de somnifere. Cînd s-a trezit, pansamentul îi căzuse şi pe el se afla ceva asemănător unui ac, lung în jur de 10 centimetri. La numai o săptămînă după aceasta rana s-a închis şi piciorul i-a fost salvat.

M-am mirat foarte tare de ,un astfel de medicament, dar, mai tîrziu, am citit într-o revistă de ştiințe ale naturii, că în pielea broaştelor, au fost descoperite substanțe datorită cărora, în caz că broasca este muscată chiar şi de cel mai otrăvitor şarpe, ea nu moare pentru că aceste substanțe neutralizează otrava.

Mai demult simțisem în umărul drept o durere ascuțită, care adesea, noaptea, nu mă lăsa să dorm. Am mers Ha doctor, care a spus că este vorba de un mont şi că tratamentul este anevoios şi îndelungat. Intr-o zi, am ru-gat-o pe mătuşa mea să^mi spună ce să fac. Ea m-a sfătuit să iau două pachețele de tămîie, să o pisez fin şi să e amestec cu 50 gr oțet de mere. Pe urmă să întind ameste-eui pe o 'țesătură de lînă, cu care să-mi înfăşor locul bolnav, timp de trei seri la rînd. I>e atunci, durerea a dispărut.

Prietenul meu din Petrici suferea de aceeaşi durere, Insă dai ¥anga i-a prescris alt

'medicament : să înmoaie * țesătură de lină ia 'benzină, sa o aşeze pe locul bolnav, »« «tteaatțpra «â pună « iarfurioară de aramă încinsă, atît o» «brb(iR|eal« ,ei *ă ifx^tă fi su^optată, şi «ă facă trei -«* dinte. Şi .tui i-a trecut ducerea.

din Pcftrici «rea pe **CSBO» e** . . , **Ui tacru şt pe care, intr-o bună zi, fără să judece**

H

l a rupt. După nici o săptămînă au început să-I prea mult, *i-* ^ corpui_ Mătuşa mea a sfătuit-o să caute apară negi ^p iarba numită nemțişor-de-cîmp; să o mă- şi să Sas. * b formă de pulbere, cu care să frece şi să pre- runțcasca s g neg.. apăruți> După, aceasta toți negii

sare pr>"IL" au dispărut.

T S din Ruse avea un copil bolnav d© astm şi fusese Vrt't'sâ locuiască în Sandanski. Cînd a întrebat-o pe ''a cu ce poate fi lecuit copilul ea i^a spus să adune)anze de podbal şi, după ce le va usca, să i le aducă ei, Vreuna cu 1/2 l rachiu. După. ce te-a ținut puțin m 1 'ini i-a spus tatălui să înmoaie frunzele în rachiu şi « hTpună pe pieptul copilului. După acest tratament accesele au dispărut.

K.B. suferea de mulți ani de hemoroizi interni şi nu pe putea vindeca. Vanga i-a spus să caute planta niiT^-j *viscum album,* care creşte pe pini (aceasta este o p! an*". parazit foarte interesantă, care se prinde pe scoarța ^¯-feriților copaci, dezvoltîndu-se numai în acest mod căzute pe pămînt semințele mor). Să mărunțească ^r >; planta să 0 pună într-o ceaşeă d© apă *iav* dimineața vi boa această apă. Hemoroizii au dispărui

A.P. din Sandanski s-a vindecat' de tm diafeet în forr^â incipientă datorită următorului medicament prescris '& Vanga : păstăi de fasole uscată, în |ui» d© -& Kg, pe care i,-a cerut sa i 16 aducă; Vanga 1^-a ținxife eSteva- elipe în. mîlnj, după care i-a spus să le fiarbă: şi st bea dîa fiertură o ceaşcă în fiecare dimineață pe sttaraeai!

Ş-a.m.d., ş.a.m.d.

Sora ei, Lhibka a strîhs o i (

aiiente cazuri de boli vindecate de Vaisga, uneje sfaturi ale acesteia. Istă dteva diatre

Umblați deseiilți, pe aunpaÎL verii; ' ^UP^6^ Cătuşa veastoă OB> a

p?®0usM şi< e»;

verii. Lăsați-i să se murdărească, să se joace poşte pentru ca apoi să i'ie apărați de toate bolile din lim-^0*' iernii. Hrana lor să fie mai mult lichida, Nu-i chinuiți''^ copii cu hrană uscată ; ' 'M

:>: In afara spălatului zilnic trebuie ca, obligatoriu în ; fiecare seară să fie spălate picioarele ; '

Iii Adeseori fac împi*eună cu Vanga ore *de botanica.* Eu

0 port prin poienile de la Rupi şi o ascult iar ea, aseme nea unui profesor, îmi explică răbdătoare. Nu ştiu cum şi ce *vede,* însă îmi arată cu degetul încotro şi ce să prl, vesc :

ii, — $* " ce es*e această ierbişoară de lîngă tine ?

j|», — Ştiu, zic,

f — Iată, fructele acestei ierbişoare constituie o hrană excelentă pentru copiii anemici, iar această plantă, mai mare, cu trei frunze, provoacă noaptea, celui care o ține în easa sa, coşmaruri, mai ales în perioada cînd înfloreşte.

1 Uite, toate îmi vorbesc l Această floare, cu florile aidoma unor clopoței, este adusă din țara unde adesea se. iscă răzmerițe. Acum simt si mirosul țelinei. Este şi ea wn leao pentru reumatism. Salata care se face din ea tre- fouie să se găsească în bucătăria fiecărei case. Izmă este bună contra deranjamentelor stomacale. Iarba care cresta **pa** marginea pîrîiaşului este un foarte bun leao pentru copiii care au enurezis. ilar aceasta, pe lîngă care trecem

t: acum, este un leac pentru rănile foarte infectate... î?lan-' iele îmi vorbesc, dar ele sînt multe, iar eu pot să țin minte

atît d« puține...

j ;; A vindecat odată un tînăr medic de o spuzeală per- l Bistentă, dîndu-i să bea, timp de douăzeci de zile, o fier tură din borceag. .-

'j * Pentru gălbenare, spune Vanga, există multe leacuri simple, care vindecă fără urme, în trei zile. încă din clipa in care se observă apariția bolii se bea, în fiecare dimineață, timp de trei zile Suoul de la o lămîie, amestecat cu o linguriță de bicarbonat. Se bea pe nemjncata. .v, .< //

-s m

—V'fnăF'Ewn*™*» ieuwiratf; i-a reooj»an.aat săi

^TUnt» * ^j'n koa^e de grîu, porumb, ovăz, secară şij
bea o f' ,.Ur tînăruî a ooimvoicat^că se şirete perfcct_ §lj
f"-'- .'.,„.;iQnf c-U 5 kg- '

,, . tjnyr) cu accese despre"care se corisîdsra ca a»^ * . -'^osie, Vanga i-a spus că are *un* nerv compresat^i fi do t-pii'^I^ ^^^ căderi. I-a recomandat să ia o bucată dgţj. ca u{ma « Q mmoaie într-un amestec din ulei de măsline,? pî?y Vpit:"i §i fa§urc ?l să aplice această compresă pe^ coloana vertebrală, pe. toată lun£iniea„.€L " accesele au dispărut î ?

^"~ - -'»-..«-.*, «i- .-*-*f* ---^^*f*^*f* .*^^ *t??* *& *%&*&$*{>< * rfî'"î:'"-' ^^-f -î"4-V"*j**

Unei femei, care suferea de pe urma unei micoze iîj îi căzuseră unghiile de la mîini i-a spus să fiarbâj tare şi, în dMa. trei rMuri şă-şi ţină. rnîinile îrt)
fiertură ; ,
v
' ___ " - - ,. > -,?« ~,>,~~*-~> -'.^Î^T*.-^-.-*»-.?*-^^-*-^^.^--^-"^ f.-^,_

' * Altei persoane, căreia i sa făouse o 'operaţia — nereuşită — pentru noduli limfatici, inflamaţi ca urmare a unei infecţii, Vanga i-a spus că nu are nevoie de chK rurg, ci de dentist, pentru că, a spus ea, jinjs gţia^Sf^.datp-J rează protezei dentare nepotrivite *i* / ......

y * Unei femei eu edeme pe picioare i-*a "reccîmaniiati următorul tratament s se dizolvă într-o găleată cu apăt rece un pachet de sare-grunji ; se ia apoi un prosop, sa] înmoaie în această apă şi se aplică în zona lombară, După; ce prosopul se încălzeşte se înmoaie din nou în apă. Dup*; acest tratament femeia a eliminat multă apă şi n-a rna$.«acut niciodată edeme ; " ""

-. * ^e cîn<3 erarn mici si ne îmbolnăvisem ide malarie; «pune Liubka, Vanga ne-a vindecat în felul următor ; *M* PUS ia soare, într-un vas emailat, curat ouă proaspete da'

gr de otet din vin curai Pînă a doua zi coaJa' i s"a topît< Atun^ ea le~a amestecat bins şi ne-a bem lichidul pe stomacul gol

f ?rsoanelor care s-ar intoxica din cauza peşteîu% te. recomandă să *S3£SS&».* o lingură de supă, plină[1]
x

'«« WSftfeS, ÎMPTc^p^cTl apITEu însămi m^ , Kicat odată — mînoasem un crap întreg şi-mi era ră vomat toată noaptea, iar în dimineaţa următoare am a[1] pe scări. Vanga mi-a strigat să beau imediat masticâ u* fel mor. După cinci minute m-am simţit mai uşurată a .treptat, am început să-mi vin în fire, ' ^°'»
Ş.a.m.d., ş.a.m.d.

Nu mă pricep la plante şi la medicina naturistă d aceea mă opresc aici. Există mii

de cazuri, care dovedesn extraordinarele însuşiri ale V&ngăi ca vindecătoare, ins3 nu pot fi prezentate aici şi nici nu fac obiectul acestei cărţi. Este treaba specialiştilor să evalueze priceperile sale şi să descopere dacă există un sîmbure de logica în recomandările sale. Exemplele de mai sus sînt doar o palidă ilustrare a multilateralei sale activităţi.

Să mai punem însă o întrebare Vangăi : Cum poate omul să-şi păstreze acest nepreţuit dar — sănătatea ?

„Cum ? răspunde ea, foarte simplu. Nu am nici un fel de recomandări speciale şi fiecare din noi ştie ce trebuie să facă. înainte de orice nu vă ghiftuiţi, hrana este şi aşa foarte depreciată de excesul de îngrăşăminte, iar organele corpului omenesc sînt împovărate, cînd introducem în el prea multă mincare. Dacă ar fi fost necesar să mîncăm aşa de mult, nu credeţi oare că natura ne-ar fi înzestrat cu două stomacuri şi nu eu unul ?,.. Adeseori le spun celor care răspund de agricultură : Trebuie să semănaţi mai multa secara ; oamenii trebuie să mănînce pîine de secară ca să~si păstreze sănătatea şi să supravieţuiască. ÎH timpurile de azi secara are o mare însemnătate.

Mîncaţi mai mult alimente albe (probabil produse lactate — n.t). Beţi cît mai des ceai din plante de pădure, ceai neîndulcit. Micşoraşi :aatitatea de grăsimi animale din hrana voastră. Cei care sînt sănătoşi să reducă treptat carnea din alimentaţie şi, în general, să renunţe la *ea.* Mîncaţi, măcar o dată pe sâptămînă, o fiertură de grîu S[1] beţi această apă, ca să aveţi putere.

Nu fumaţi.

înainte de masă puteţi bea 20—30 grame **de** r[a]<f [Jt]jj dezinfectant.
ca Mişoaţi-vă şi mamciţi mai mult Culcaţi-*»

8$,

ta orele 22 şl scuîaţ!-vă devreme, la orele 5— devreme. i Aceasta este perioada cea mai bună pentru 6 dim f m S nervoşi şi încordaţi. 8 nR-r1icati curăţenia la rang de oult. Nu vă spălaţi cu apă

fiprbinte şi folosiţi mai mult săpunul de casă. preRăsati de seamă (am notat spusele acestea în anul

afin fiindcă vor apărea multe şi necunoscute boli. *n* , mpnii vor cădea pe străzi, fără vreun motiv aparent şi fi a a observa să fi fost bolnavi mai înainte şi acest fapt

c-l mai poate fi prevenit, deoarece se află la îndemîna

>ia exageraţi cu îngrăsămintele şî chimicalele, întrucît natura este deja sufocată de ele. Va veni vremea cînd da pe faţa pâmîntului vor dispare diferite plante, legume şi animale — mai întîi ceapa, usturoiul, piperul, apoi albinele, iar laptele va deveni nociv.

OMUL ŞI"SĂNĂTATEA SA SPIRITUALA

V anga consideră ca, înainte de orice, trebuie ocrotită sănăî^aloa noastră spirituală. Iată ce'spune ea în legătură cu aceasta :

— Flecare fiinţă vie, întreaga natură, întregul univers se supun unul ritm şi ordini cosmice precise şi riguroase, încălcarea, chiar într-o măsură neînsemnată a acestei rln-duieli duce la mari, chiar fatale greşeli, pentru care, mai

,,tîrziu, vom plăti, cu toţii, din greu.

— Bine, dar cum să ne mişcăm în. această rînduialfi ?

— în aşa fel încît să nu încălcaţi armonia i — Dar cum să trăim la unison cu ea ?

— Străduîndu-vă să fiţi buni .',.. Să luăm, de pilda, un copac : Vine primăvara şi el se înveşmîntează cu flori, í? ;': => :>u' > -e ele leagă rod — celelalte n-au fost decît pentru privit. Bunul gospodar trece pe lîngă acest pom şi spune : „Pomul ăsta este sălbatic şi nefoîosit@r, el nu aduce nici un cîştig şi trebuie să fie tăiat!". Noi nu avem însă dreptul să fim inutili, să nu aducem nici un folos, pentru că fiecare om -— oricare ar fi el — este lăsat cu o misiune precisă pe Pămînt: să protejeze viaţa sub toate înfăţişările ei, pentru ca ea să se poată dezvolta în numele unor ţeluri înalte, pe care încă nu le cunoaştem.

Avem oare dreptul să încălcăm această înaltă responsabilitate, dînd frîu liber însuşirilor noastre negative, *In*-nînd în acest mod mersul spre înainte, spre înălţime

Vom ilustra această convorbire moralizatoare a Vang'> cu unele exemple care vor arăta c« anume a avut i vedere.

. în vîrstă, mărunţel de statură, obosit şi mo-

...U'1 ºTM. t s_a apropiat, păşind tulburat, de Vanga, şi a

jest inibraţ-' £pUne~mi surioară, ce să fac şi încotro să

jntrebat-o^^ ^a murit şi eu am rămas singur-singu-

' : " -fa „Cuni singur, că doar ai şapte copii ?tt

'p^ a' răspuns bătrînul, însă ei sînt prinşi de gri j) ie "i n-au timp de mine, m-au părăsit." Vanga *a* tăcut, iar apoi i-a spus :

Ascultă, bunicule, acelora de care copiii lor au uitat, 'jl le-a asigurat condiţii bune pentru a-şi trăi bătrî-!'le Va avea grijă si de tine. Tu ai încă mulţi ani de ;-R'i(dacă o să mă asculţi şi o să te încredinţezi grijii i-jlul, vei trăi mult mai bine decît acuma. Eşti părinte .tiu că te va durea, dar să ştii că feciorii tăi vor plăti «reu pentru faptul că şi-au uitat datoria faţă de părinţi. nic pe Jumea asta nu răroîne nepedepsit''

...Au venit la Vanga doi soţi care nu aveau copii să o întrebe dacă vor avea urmaşi. Soţia era foarte deznădăj-. î duită şi istovită, din cauza soţului care îi

reproşa neînee-, tat că ea este vinovată de aceasta. Vanga s-a supărat foarte, tare şi s-a adresat soţului : . .

„Cine ţi-a îngăduit să chinui în felul ăsta femeia ? .De unde ştii ea ea este vinovată că nu aveţi copii ? Cauza este în tine şi vina ta este mai mare. Mergeţi amîndoi la aoctor şi vă veţi vindeca, O să aveţi un copil!«

-Unei femei, căreia i-a spus că nu va putea să nască » a aat următorul sfat :

iwd">n fia*ă Un copii' Pentru că Pe Iur»e sînt multe mame o adu oare se 3iPsesc de bunăvoie de fericirea pe eare »» pe a- .maternitatea- Natura îi răsplăteşte în mod egal' c°Pil Dpm C-?TÎ au născut ?i Pe aceia care au îngrijit un' B" este ™2 -ea mamei care a înfiat 9* îngriji* un copil ch|ar mprw i"1**9 decît mâreţia aceleia care a născut. Ba

*,T<(.J!1 tău ^ţ6 mai mare, pentru ca inima ta *se*

- aa aea iubire, iar tu **vei** purta numele de

JOI

...O femeie palidă şi deznădăjduită a întreK Vanga ; at-« r

„Cum să o aduc înapoi şi cum să-mi ajut fat.

a iuat-o pe un drum rău şi nu ne suferă, nu ne *r*'* ^ *şi* nu vrea *să* se mai întoarcă acasă ?" sPe-

Vanga i-a spus :

„Adu-o la mine l Iar ţie îţi voi spune următoarei tu eşti vinovată pentru reaua purtare a copilul^ « ' Faci totul în locul ei, nu îi dai nici o treabă de făcut ' duci totul pe tavă, îi cumperi tot ce-şi doreşte, o scuteşti de orice sarcină, tremuri zi si noapte, numai ca ei sji fie bine si uşor. Şi ce-a ieşit ? Dai totul, ca să nu primeşti nimic în schimb ! Legea în ţara noastră trebuie să se schimbe : atunci cînd sînt judecaţi astfel de copii, rizgliati fi destrăbălaţi, care au comis infracţiuni, nu ei, ci părinţii acestora trebuie trimişi la închisoare 1"

; Am rugat-o într-o zi pe soră-mea — spune Liubka — să o primească pe o prietenă a mea, care, după părerea mea, era foarte bolnavă. Dar Vanga a retezat-o s^irt i „Nu, nu este bolnavă. Este doar foarte rea ! Vrea ca totul pe lumea asta să fie al ei şi al copiilor ei. Să-ţi povestească în ce cocioabă a crescut şi cum trăieşte acuma... Numai că aviditatea ei după maşini, apartamente şi vile este nemăsurată şi avariţia o s-o mănînce. Asta îl este boala, căreia eu nu îi cunosc leacul !"

O femeie, deosebit de grasă, a venit într-o zi la Vanga să o întrebe dacă va primi, oare, apartament, deoarece locuieşte, împreună cu copiii, într-o cămăruţă, în condiţii grele de viaţă. Vanga a bătut, foarte supărată, din picior fi i-a spus : ,

„Ce fel de locuință cînd ai în cîrcă doua oase ? Zi ca nu-i aşa ! Eu văd. Ai vîndut şi ai mîncat locuințele de pe urma a doi soți, aşa că după ce locuință plîngi acu Dacă ar depindă de mine eu nu ți-aş da apartament fiindcă la mai mult nu mai ai dreptul I"

~ Şi acum, încă un lucru foarte interesant 5 ^ Au venit într-o zi la Vanga doi soți în vîrsta, dw !* Ă 'de pe Ungă Pleven, oa să o consulte asupra durerii^ r

e vreme. Vanga s-a întors spre oriunde Un€ri ş p
'n T>uPâ .iiereu ^re cu bostani şi de pe
gf»S Pe pepenii vînduți la tîrg ^ni
»ne o f"n?1l1 ' f"nf?1l1tea dumiri ce vrea să ot lu buni într-o zi, cînd omul îşi
însemne asta, Bătrînui nu ^^^ şi_a adus căra marfa la ru căruța un copil s-
aminte şi a povestit i dar după unu ^ Un€ri si ^ a cățărat în spate şi a luat un P

Moşul se mîniase atît de tare, îndt luase o frîn-«roasă şi îl bătuse zdravăn pe copil. Băbuța abia îl n ituse scoate din mîinile bătrînului furios.

Pentru greşeala asta e să ai de plătit, moşule — a conchis Vanga. Mare cîştig ai fi avut de pe un pepene ?*

Aproape că nu există problemă de via^ă care să nu fi ajuns la pragul Vangăi. Legat de aceasta, mi-a plăcut (oarte mult părerea untiia dintra admiratorii ei, care

spunea j

„Chiar şi dacă nu-ți prezice nimle, este pur şi simplu suficient să mergi la Vanga pentru «n sfat, deoarece ea citețte din cartea vieții".

Intr-o zi ara întrebat-o din nou s

— Bine, dar ce reprezintă omul 1 Vanga a surîs şi a spus i

— în întrebare se găseşte şi răspunsul — litotă agitata, care se tot cercetează, se observă, g® tot caută şi nu se

găseşte. Aceasta însă în Mmitel© glumei. Privit !a serios, oa parte a universului tsriaş, «mral este un infim fir de praf, pierdut îs m«mârginire, Î35-«estn j ^ scînteia *divină.* De aeeea adesea ^i depă-freaza0?1: dltia- eautâ neobosit, riscă, cercetează, descî-cele HI e uaiversului, lac« uimitoare descoperiri, în «Periat d«Ul^Şi~a fixat' deds' Primirea pe ce» şi nu s-a s«dănle sale.

! Peste două stjte * s^ «^^ « rtBbBl a ații *** întru rât*11»* « «l^s Iwral. Cea

«paratura ungara w intercepta semnală Oin ces-

moş... Iar adevărul despre acest cosmos tre'bui» c3 vechile cărți ştiute ! (Aceasta discuție a fost fnret 'n *m* luna mai din anul 1979 — n.a.) ' '^!'sli^

r— Şi pînă atunci ?

], — (Pînă atunci omenirea va trece prin multe catas!

şi multa evenimente furtunoase, care vor schimba şi ştiința oamenilor. Vor veni vremuri grele, oamenii *se****'* "despărți pe grupuri, după credințe. Va veni pe pămjn!

cea mai veohe învățătură. Sînt întrebată ; „Va veni cur'nrl acest timp ?" Nu, nu va veni curînd. Siria nu a r-» » încă i (anul J980 — n.a,), ul

; Liubka : „Uneori mă duc la sora mea devreme, înainta i da a începe să primească vizitatorii şi adesea o găseso foarte obosită. G întreb de ce nu a dormi t, iar ea îmi răspunde :

„Nu ara putut dormi pentru că noaptea întreagă am fost în cele raai tensionate locuri de pe Pămînt şi arn văzut lucruri groaznice... Acum cînd, în fine, oamenii s-au trezit din somn aş fi vrut să mă culc, dar nu pot, pentru că afară deja sînt aşteptată".

„După marea inundația din SRoplje — povesteşte ara mers în vizită, împreună cu Vanga, la un

vechi prieten al nostru, Pânde Asfcepov, din Strumița. El

se arata foarte îngrijorat, întrucît casa sa din Skoplja ' fusese pe jumătate dărîmată de ape şi a întrebat-o pa

soră-mea dacă să 0 repare sau să adune bani şi să-şi facă

« easă nouă. Dar Vanga î-a spus *i* i ,,'Ra ce-ți trebuie o casă nouă, omule ! Fugi din Skoplje,

fiindcă foarte curînd acolo se va întîmpla ceva îngrozitor.

Stai aici în Strumița !'". »

i ©am Ia două săptămîni" după aceasta în Skoplje s-a

petrecut cutremurul cel mare, cu multe clădiri năruite- **§i**

multe jertfe umane".

Şl

SALE

îiieeputui an Vanga^căzuiede cîteva.

Oli li În transă şi strigase ; „Ține-ți minte, Fraga ! Ține-țf «vnte Fraga !. Mari forțe dau *ocol* pe deasupra oraşuluț sî strigă : *Război ! RSzboi !* Praga sa va transforma Irj crescătorie de peşti, în caro se va pescui peşte !"..,

Era înspăimîntător de auzit. Există foarte mulți mar-,

1 >rj, care au auzit aceste cuvinte ale Vangăi, pentru. că ea

s' repetat de mai multe ori, =j

într-adevăr, ulterior am fost martori ai evenimentelor'

i Cehoslovacia, însă ce a dorit să spună prin aceea csj
i i aga ss va transforma în crescătorie de peşti, n-amj
înțeles nici p'înă în ziua ds azi. Da regulă ea nu dă aUej.
îămuriri şi rareori îşi tîlcuieşte spusele, în special cela
legate do evenimente mari şl inevitabile, spunîn'd că ed
însăşi nu le înțelege, ^ , -«- . ,.;%

în genera! Vanga evită să vorbească despre politică — 3 Şi are motivele sale pentru aceasta, dat fiind faptul ca vorbele sale pot fi interpretate în mod diferit. Cu țoale, acestea, uneori, chiar dacă zgîrcit, vorbeşte şi pe astfel *ă&* teme. Iată o convorbire interesantă pe care a purtat-o ia anul 1981 cu ziaristul libanez Abdel Amir Abclaîa, cavej Şi-a Jrapurtăşit impresiile sale asupra acestei întîlniri itij «aptămînaiul *Al Kitcik al* Arabi, care apare la Beirut. Rela-j tarea sa a ajuns la noi în traducerea în limba italiană diri: *Bulgaria d'Oggi*, nr. 2/1982, Ziaristul a fost ir.vi-l

genției Sofia. Press, Redăm, pre^curtat, relatărea sa :f .... -= >— - - -....-.-..* » — . — v- -' . --. — -

i,!N VIZITĂ LA VANGA*;\

"O cameră ca multe altele, în mijloc, o sobă electr[1] ' Vanga era aşezată pe un divan acoperit cu un covo - fîşii albastru şi oranj. Mi-am adunat şi concentrat to " forța spiritului pentru a nu intra sub influența fem^ Mi-am scos ochelarii şi am privit figurile celorlalte t[6]"' femei aşezate într-un colț al camerei. Totul s-a întipărit ^ conştiința mea. [n]

Stăpînea liniştea. Ea venea de pe fața Vangâi p urmă ea a ridicat capul şi, cu un glas puternic şi sigur exprimând o voință fermă, a spus : '

— Apropie-te, ziaristule libanez, şi aşează-te aici Şoferul să iasă !

Acesta a fost primul semnal care mî-a dezvăluit forța Yangăi. Cum înțelesese că şoferul se află în cameră ? — Dă-mi bucata de zahăr, ziaristule libanez !

Am scos bucățica de zahăr din buzunar si am pus-o pe măsuță, pentru a vedea, cum o să o ia. Fără nici un fel de efort ea a întins mîna şi a luat zahărul. Cu mînă sigură a început să îl pipăie. S-a întors spre mine, mi s-a părut că mă observă din interior, şi a spus :

— Tu porți ochelari, pe care îi pui mai ales atunci cînd ai întîlniri importante. Acum de ce ți i-ai scos ?

Era a doua lovitură pe care Vanga o dădea neîncrederii mele.

— Ascultă — zise. Tatăl şi mama ta sînt în viată si sînt în Liban. In acest moment mama ta este acasă iar tatăl tău nu ; este poate afară, pe cîmp. Tu locuieşti la cras şi te ocupi cu ziaristica de doisprezece ani. Scrii despre sfera serviciilor, dar poți scrie şi despre politică, însă aportul tău în acest domeniu nu este mare, despre politică scrii rar. între anii 1982 şi 1983 vei avea mari succese pe linie profesională. Vei avea şapte copii ŞJ c*na vei împlini 42 de ani vei fi martorul

unui mare război, dar nu-ți voi spune cine îl va dezlănțui.

Au urmat cuvinte iară legătură, în care se amestecau cînd tonul poruncitor, dnd tonul admirativ.

— Tu eşti musulman şi respecți sărbătorile arului musulman. Voi aveți un mare text sffrit —

s54 citeşti în întregime şl ou deosebire capitolele

9' 1vaiga§1a1«tttinuat '

în anul 1984 Siria va purta un mare război, fiindcă

"" "mentele se vor complica foarte mult. Ai fost la eveni ,-\cum văd Bagdadul. Ce este Bagdadul V Tu.

li să pl^1 acolo.

întrebări. A continuat să vorbească fără a-mi da posibilitatea de a-l pune

_ Libanul va avea probleme de la nord şi sud, de la est şi vest. Văd Nilul. Ce este asta, Nil ? Vei merge şi acolo, în fața ta sînt multe drumuri. Ascultă, jurnalistule, trebuie sâ-ți respecți foarte mult mama. Să ții minte că ea aşteaptă ceva de la tine.

Libanul este înconjurat de flăcări. Sînt multe fructa roşii şi multe ape. însă în țara voastră nu este şi nu ara să fie petrol.

Pe urmă Vanga m-a întrebat: . - .:j§ffj§ y " **$^

— Cine ți-a vorbit despre mine 1 ' ""' " "1

— Redactorul şef, Ualid Al Husseln a vrut să stau da vorbă cu tine.

Vanga a tăcut pentru moment, apoi a început să plimbe din nou între degete bucata de zahăr şi a spus 3

— In Liban sînt acum multe maşini înarmate, în luna mai a anului 1982 cerul vostru se va înnegri. Apoi a con tinuat : în Liban sînt multe comitete, însă ele nu sînt capabile a face ceva. Tranşeele vor rămîne deschise şi baricadele nu vor fi dărîmate.

Cine a fost. proorocul vostru ? Acela care propovădu-ieste şi este mai mare peste trei planete ? îi văd sufletul intrmd în camera mea.

nPr>4 -f ?ste Elias Sarkis ? Preşedintele vostru, creştin, cinn r- şi dln familie de arabi. El este un bun politi-R ns* acum« în Liban sînt foarte multe trupe, elațiile voastre cu Siria trebuie să fie permanent °une. In viitor aceste relații vor deveni şl mai bune.

J>nga a tăcut pentru o clipă, apoi a reluat :

— Auzi, în acest moment în Beirut este război l

Şi, peste cîteva clipe :

*-» Aoc's-t loc se va siînge, dar ttwpă- acec^s se v

vipoi ' nv-a întrebat : ' ' - " ' '

--- Tu aprobi acest război. ? Am riipuns : -- Nu, nu-l aprob.

Doamna Vanga mî-a spus toate acestea pe dala <! ^vernbrie, 19C1 Ia orele opt şi. patruzeci şi c-m^-. \c

– i ' ®

> l :„\ ',1. - -

două organizații rivale.

De obicei Vanga nu vorbeşte despre politică.

lanv.;a" nii-a spus-o. Şi, atunci, de ce a discutat cu mine despre politică ? Poate pentru că eram îngrijorat de situ- Ețici po.'itică şi implicarea țării mele. Mă gîndisem la toate Reesrsu, înainte de a mă culca, în seara de dinaintea în,tîl- nirU mele cu Vanga, pent.ru a-mi întipări secretele în bui'âțj'./a de zahăr, pe care Vanga ie-a tradus printr-un c!>ivnism al perceperii, în cuvinte.- ' --

-întors la Sofia ara reflectat îndelung kt această femeie, alo cărei însuşiri au fost recunoscute de stat. Cind aiiî ajuns la hotel am hotărît să nu public acele'lucruri rcfe-jit-jarc la persoana mea, ca şi pe acelea care ne privesc pe noi toți, în general şi, în primul rind, pe cele ce țin de țaj:a mea — liban.

De ce ? Fiindcă dacă toate cele spuse de Vanga se vor adeveri, va fî îngrozitor ! Am vrut să cred că toate acestea 'sîrit acar vorbe.

Dacă ar f î sa credem în spusele .Vangăi, atunci cinste labanului !

Despre situația politică şi viitorul Nicaraguei Vanga a dtecutat şi eu un înalt reprezentant al acestui stat în anu 1978. Oaspetele şi-a exprimat speranța 'ca ar fi posibil ca, în scurt tîmp, situația să se normalizeze, fie şi numai parțial. Vanga însă i-a spus *i*

in-'-1

acoio se va vărsa încă mult sînge. Rî-ur-i d< INU', .,*10* ! Nici nif vă puteți imagjna'ee vă aşttapt;

ilei ele 24 decembrie 1981. Ajunul 'Crăciunului.-

j. _..; «-^ t ţ м o 4-*3 î*"i niiMil "\ 7*5*^*1^»! *>î -B-I*.;,,-? «. *

'-.Vinii din acest .ținut ghicesc cum va fi anu: care ''iV;.'viyn jocul ciudat ai flăcărilor si tăcem. OH -nai că din familia noastră este Vanga şi noi o rugăm să -nună ea dacă anul viitor va fi prielnic. Ea, desigur, " ț** fiacăra clin vatră, dar descifrează prezicerile cu

darului său neobişnuit :

in iinul 3.981 planeta s~a aflat sub semne zodiacale toarte rele, însă anul care urmează va fi încărcat de *spirite noi* Vom primi de la ele lumină şi multă speranță. Anul 1H81 nu a dat nimic oamenilor, hiînd în schimb mult de la , roți, de ia fiecare dintre noi...

Vor mai fi ani cînd oraşe şi sate se vor nărui datorită . utremurelor şi inundațiilor, cataclisme naturale vor despic pâiuintul.-vor ieşi în față ©amenii răi, iar hoții, bețivii, (kh-.orti ş; haimanalele vor fi fără număr.

Intre oameni se vor naşte legături netramice şi de neîncredere, care se vor destrăma încă de la început. Sentimentele se vor deprecia şi doar patima mincinoasă — mai exact ambiția şi egoismul — vor constitui stimulente pentru naşterea acestor legături.

Anul 1982 este anul care va străluci într-o lumină nouă

di 'W>'S PămîntjUl va K populat de suflete neî şi unele

>ntie ele vor fi renumite. O lumină şi mai puternică se

a aprinde în Ierusalim. Vor veni oameni nu cu cultură,

u ştiință. Va veni cuvîntul *Volqa* sî el va străluci dea-

PJn planeieL '

«ine mi^981 a adus nefericire multor oameni, a luat cu «W v,™,!1 !cond.wători. Anul 1982 este prielnic culturii, to Wst ''f1' o z''' care * * va *ria Pe oanienii care lucrează muh« w0mfniu' <» griul de neghină. Anul 1982 va aduce *n 22 tnair vOi ^ multă bună*ate. Puterai -lui va începe *'! incenc As f* -imxA P°stuuilor, al domniiloF şi al for-«n primăviară dnd floarea «pune : *răsar* gi

*&?

„păsările se întorc din sud. Se vor face mult» vor veni oameni noi, iar alții vor fi destitui poseuri muite femei, cărora noile slujbe nu potrivi. Mulți se vor pensiona de teamă, mult ^ i'i, pur şi simplu, măturați în perioada vară-toani *'*" iui 1983. Aştepta ți-vă la schimbări în bine". [a]

Dacă o întrebați pe Vanga cu ce fel de oameni -i ; mai mult să stea de vorbă ea vă va răspunde ; i „Pentru mine toți sînt la fel".

Ea întăreşte adesea această afirmație cu o pll<jâ „Venise timpul, hotărît de Domnul, să li$_e$ des toate mormintele de pe Pămînt şi a trimis un înger vadă ce este acolo. Cînd îngerul s-a întors in cer, zeu i-a întrebat.- '

— Spune, ce ai văzut ? Ai văzut cine este soldat, du» este om simplu sau judecător ?

— Nu, Doamne — a răspuns îngerul — am văzut doai i oase albite sub Pămînt!"

j i Nu e dată Vanga este întrebată :

l i; ' — Nu te-al plictisit de oamenii aceştia oare vin la tine

[1] zi de zi?

— Nu, răspunde ea (înregistrare pe bandă de mag- netofon din anul 1983), mă sîcîie numai atunci cina' via băbuțe care nu aud bine. Repet repet, pe urm? ele « totorc şi strigă : „Mai zi-mi o dată !" Dar cel mai mult tnă plictisesc acele femei care umblă după bărbați : „Sjw- ne-ml, să-mi găsesc un ibovnic ?" Nu, zic, stai acasă jf suportă-ți bărbatul". „Da[1] nu mai pot să-l rabd, am şi« dreptul la fericire !« Ce fel de sens dau ele cuvîntului ăsu *fericire,* nu pot să înțeleg... Probabil, prin *fericire* oa^(înțeleg ca totul să fie în regulă, să n-aibă nici un tel ^ probleme. Dar aşa nu se poate. Nu există om care fost născut doar pentru fericire. Iată, unul este un i tor desăvîrşit, dar n-are linişte în familie, altul te ar *r* amândouă, dar nu are sănătate, al treilea este sanai ^ schimb sînt bolnavi copiii săi ş.a.m.d. în fiecare om ^ şi bine şl rău. Aşa a fost făcută lumea. Pentru min ^ cirea constă în răbdarea omului. Mai sînt m[r]

ÎIO

. -m

eVU nentruaceea că am venit şi trăim pe el. îi plătim rare, P lui aşa cum plătim

j cc frebuîe să exfsîe şi râu, de ce nu puferrT °' .' -m ?" De ce *1* Fiindcă Pămîntul vrea o răscum-

ele *se* cere chirie. Asta este ! Toți plătim... De ' i privesc cum este lumea.

nir cei mai buni sînt acei oameni care trăiesc la te la înălțime. Femeia îşi ia furca şi toarce, îşi mină J.?e ja păşune şi cîntâ. îşi întîlneşte bărbatul şi se iubesc.

^privesc copiii cum se joacă în poiană şi se bucură... Pe nd în oraşele mari e de spaimă : Văd. cum se afundă gemenii in noroi pînă în gît. Trec pe lîngă mine şi fiecare poartă atîrnată pe spate cîte o placardă pe care scrie : „Eu unt Ipocrit !", „Eu sînt hoţ !", la al doilea, „Eu sînt min cinos !", la al treilea si al patrulea, „Eu sînt un trădător !", ^Eu sînt ticălos !" şi cîte şi mai cîte. Din această cauză mulţi oameni au început să se întoarcă la sate **şi** acest proces va continua, „ , . „ —

'ÎN

. I resupun că ar fi interesant penfru toata lum

să încercăm a separa fenomenul Vanga de ea, ca persoair" ,Ş| să vedem cura este ea ca om, ca una asemenea nou?"' 'Să urmărim o *zi* din viatei ei cotidiana, *

Cel târziu Ia orele cinei dimineaţa Vanga este în picioare, cu toate că, aşa cum spune ea „seara, doar corpul' meu se odihneşte, fiindcă, altfel, pe unde nu călătoresc cu gîndul şî cîte lucruri'nu văd, în liniştea nopţii *vad* şi *aud* cura ba!: clopotele cereşti la fiecare oră şi tot ce este viu ss supune acestui ritm.,, Ge crezi — mi~a zis — de unde şriu cocoşii cînd să cînte şi păsările cînd să ciripească, (b unde ştia floarea eînd să-şi deschidă petalele şi să se tre-ycască pentru o nouă zi? Toţi si toate se supun acestui 'glas.

După asta încape curăţenia (Vanga mănîneă puţin şl niciodată nu îşi îa micul dejun), fiindcă aceasta este ridicată de ea Ia rang de cult. Acela care a intrat în casa ei din Pe W ci ştie că acola toate se află Ia locurile lor şi strălucesc de curăţenie. Cineva ar putea crecle că aceasta este un fel de magie, dar ea dă o altă explicaţie *:* „în fiecare *zi* vin la mine mulţi oameni. Ei P'eaca

apasă greu

curăţenie, pentru că aşa mă simt uşurată", _ ^ ,.,

Dacă *osie* vară îşi găseşte timp şi pentru /lon^cil^ frumoasa sa grădină din faţa casei. Pe urmă vine """ <]<; b Primări si' V-angn pkşacu la *Q* 'distantă de l-

în .-.<: îîi ' '— - - - --

căsuta de a To i»are grădină de flori, îşi

,lori.

De obicei Vanga este îmbrăcată în hainp ^ PM'-V* hisă. nu doar pentru aceea că esfe văduvă s--i î--:,,!

de acum, este în virsta. , "" î-1'-1»

T.-i_ « ^,! TV>:_n «rviir. „r. r T_ .. .

sssSS«SSi-i

_ -.-- v«* V. .J.A Oilii

o amintire scumpa de la cineva. Pe cele mai multe le dăruieşte. Wu ține ia valorile materiale şi prețuieşte obiectele iiî funcția de frumusețea lor, pentru munca inclusă tn ele *şi nu* după vaîoaroa lor. .- Vanga ne spune adesea :

' „Nu încărcați să beneficiați de lucrurile'/mele, de numele meu, de autoritatea şi darul meu, pentru'că eu lc-a.tn primit în unna nefericirii oamenilor. Iar pa acela care viae **îa** mine cu inima necurată, cu gîndul şl scopul de a trage foloase, chimii omenesc îl va urmări sî pedepsi din greu, .Veniți la mine ea prieteni adevărați, pentru mine însumi, ca să vă răspund şl eu cu prietenia mea. Cum tînjeşta «ufletul msu după relații sincere de prietenie J Toți via ?i toți «r, nimeni nu raă întreabă ce vreau eu, după ca tfcj(«c, Ia ce -vlse^' cum mă simt. Sînt şi eu» nu~i aşa, *om* . ?' nimic omenesc nu-mi este străin."

P urmă intră în. camera stabilită de ea pentru vîsa- şi îşi începe şedințele. Primeşte oameni dintre cel .a' «feriți. Stabileşte un timp anume pentru fiecare vi- «or, întrucî't apreciază, cu foarte mare exactitate, cine in oe măsură are nevoie de pusele sale. Cei mai mulți ^aieA'e stăpîniți de ideea că nu au aşteptat în zadar, Şti acea mică parte dintre aceia care nu sînt atît do 1 f^P're aoeîista, trebuie să spunem că este *nece&ao* r., m*ească şi cele mai neînsemnate cuvinte spuse ?entru că 8îe n-aw ^ost nicidecum rostite la întîm- să fie "~:" '

« ^

Cele spuse de Vanga, într-un anumit moment pot fi reconstituite şi repetate de ea cuvînt cu ci' ^U şi cum *locatorul,* cu care recepționează semnVlnt' * nate fiecărui om în parte, îi transmite o

imagine pentru o anumită problemă, recepționabilâ în acel moment. * ;

în timpul şedințelor cu Vanga memoria umană poa,e fi fidelă şi omul poate reține foarte puțin din sele ei. Aceasta este valabil nu numai pentru vizit ^

--j *'îr-f*-i* i *f* *£it*4--r* /iXr-rVț-î **/-.^sT-vîl** **<-i *f-, f\n r.4-X***
—. A*__ _ ^tţ.

aPr°P'erea sa

care ne găsim permanent .in apropierea ei si care, cît-de~cît ne~am deprins cu darul ei. Ne amintim diverse cazuri s' proorociri exacte si precise ala sale, despre care se dovedeşte, ulterior, că nu sîntern în stare să ne amintim prea multe amănunte şi, parcă legic, fiecare îşi aminteşte ceva diferit.

Voi rada, în acest sens, două cazuri interesante :

Scriitorul Leonid Leonov, venit într-un rînd la Vancța, a hotărît ca la următoarea sa vizită să înregistreze spusele el pe magnetofon, urmînd ca apoi să le copieze si să le traducă pentru a le citi în linişte. Nu se bizuia prea mult pe translator sau pa însoțitorii săi pentru că ştia, încă de rmdul trecut, că ei îşi vor reaminti foarte puține lucruri.

Cînd a venit la Vanga a pregătit el însuşi magnetofonul, pentru înregistrare, si a poruncit ritos ca nimeni să nu se atingă de el, pentru ca nu cumva, întâmplător sau involuntar să-l întrerupă.

Vanga era deosebit de inspirată si vorbea despre evenimente importante pentru soarta țării sale. Scriitorul a părăsit-o foarte mulțumit, însă la hotel, în Sofia, a avut «senzația că va face un infarct — pe bandă nu se inre§^ trase nici un cuvînt, nici un sunet, nimic din cele sp de Vanga. Bizuindu-se pe magnetofon nici unul dintre noi *mi* ascultasem foarte atenți aşa încît acum ne aducean> aminte foarte, puține din cele spuse, îutrebînd-o pe Vans

reveni ea ne-a răspuns că mi mai poate e. Clipa zburase!

peta

i doilea caz, alți vizitatori — scriitorii P. Ț. si L. G.

Râseră, de asemenea, pe ambele fețe ale bermi da înreg's*r ^ Vanga, de asemenea, le spusese lucruri foarte mag ante'— de mari proporții, cum se spune — însă '^rf63au întors acasă şi au dat drumul magnetofonului

scultat doar hore şi cîntece populare săltărețe, deşi în au ^ i înregistrării nu fusese deschis nici radioul nici

timDlll uu-^o'

„.. alt magnetoion...

Există bineînțeles înregistrări cu proorociri ale sale, cu i în urmă a fost făcut chiar un film despre Vanga, pa care noi îl considerăm extrem de interesant si instructiv. Vanga nu este însă de acord nici cu înregistrările nici cu filmele, întrucît apreciază că înregistrările, de orice fel nu sînt esențiale, pentru că si celei mai sensibile aparaturi îi scapă ceea ce este esențial în darul ei.

Să continuăm, însă.

Cînd se oboseşte prea tare, Vanga întrerupe şedințele şi se lasă odihnei, în astfel de momente, de obicei o roagă pe sora ei, Liubka să îi maseze capul. Datorită extenuării, în timpul masajului, Liubka are senzația că degetele sale se ating de o

suprafață încinsă. Ea este deosebit de atentă în timpul acestor masaje, pentru că moalele capului Vangăi nici pînă acum nu s-a închis şi locul acesta este foarte sensibil,

Vanga nu este doar o mare iubitoare de curățenie» ci Şi o bucătăreasă desăvîrşită. îmi amintesc că, pe cînd eram c°pii şi mergeam în vizită la ea în Petrici, Vanga ne pregătea feluri foarte gustoase. Atunci mă miram foarte tare ""~ poate să aprindă focul cu chibritul, fără să vadă şi Jtie ce şi cît să pună într-o mîncare. Acum, mai ""S fiind, nu mai găteşte, dar indiferent cine s-ap mar & aoes.t *ucru' aceasta se întîmplă întotdeauna sub nii6Umarea ei. Am senzația că urmăreşte toate operațiu-vit si 1m Că sa suPără dacă nu se foloseşte vasul potri-k«u dacă acesta nu este perfect curățat. Cum de poate aceste lucruri, nu ştiu. In acelaşi timp ea îşi are

propriile rețete şî regu!i de pregătire a ş; oe *combinare* a unor alimente imposibil de îsitr-o mrncare, după părerea noastră. Ş5, nnnvarea iese foarte gustoasă.

Dopa amiază Vanga se odihneşte. Poarte rar doai irvfi O place sa stea întinsă în linişte, să rămînă cu ,?e' i'.'-;;i';'i, c.-eea ce este natui'aî şi explicabil. După ora 17 ' ^ f»>. ;s;>u îvfâcută. Atunci începe să primească alți nrm "' *rj-țl* v.'r/Jtatori —* *rude,* prieteni, cunoştințe. Vin din Pftr'rt" d::i Sandanskf, din satele din împrejurimi, din locuri mai i/xk-părteie. chiar şi din străinătate. Vanga are o menio-

care a i>ar-

tîupat la asemenea după-amieze şi seri poate înțeleg'e CP vreau să spun. Există ceva plăcut, 'impresionant şi patriarhal în aceste reuniuni, în această conviețuire, întotdeauna, and merg la ea, în această perioadă de timp, am sen ti meniul că Vanga este personajul Sultana Gîauşev din romanul lui Dimităr. Talev*, care a strîns în jurul vetrei numeroasa sa familie şl vorbeşte cu ei pe cele mai diverse teme.

Ea participă foarte actîv nu numai în viața personală (i şî în cea obştească a oamenilor din acest ținut, îşi dă părerea xn legătură cu construcțiile, serviciile, schimburile cu caracter obştesc şi, de regulă, persoanele competente iau în considerare părerile sale, pentru că aproape întotdeauna Vanga are dreptate. Intr-adevăr, cu greu o poate contrazice cineva, atîta vreme cît ea r,e serveşte de argumentele puterii sale de previziune şi de bogata ei experiență de viață. Oamenii apreciază cît de mult face Vanga pentru acest ținut cu autoritatea sa incontestabilă ^ şi o respectă profund, în fond, ei se găsesc într-o relație de reciprocitate —- ea îi ajută cu clarviziunea sa, iar ei u dăruiesc prietenia lor, de ani îndelungați, în acest mod putem înțelege invidia nobilă a celorlalți oameni, față ««. cei din Petrici, care în afara frumuseții şi bogăției naturii, au fost binecuvîntați şi cu o clarvăzătoare. /

* Eroină a romanului „Clopotele din Prespa" (n, S.J. '

moment înduioşător B constituie acela cin d la 1711 -n mame care au dobîndit prunci mulţumită aki-Vanf' său, fie cu sfaturile, fie eu tratamentele sale. Ul Vanga este, aşa cura singură se exprimă, şi naşă'

intcresîndu-s

* DiT-îă oină, în jurul orei 22 Vanga îa se reîntoarce

- .-:ci' pentru a se odihni în casa sa. Este însoţită pină-n

a'casei, dar în general ea nu se teme să se întoarcă ,.„ singură. Şi toată lumea se gîndeşte că se va odihni e, pentru că a încheiat cu-vizitele din shia-respectiva.

Vorbind despre viaţa cotidiană a Vangăi vreau *sîi* vă presint încă o istorisire a sorei sale, Lmbka :

— Vanga nu încearcă .frica, în casa -sa din Petriei se strecurase, cine ştie cum, un şarpe si se încolăcise pe covoraşul de plus. Vanga 1-a călcat, dar nu s-a speriat, ia», şarpele nu a muşcat-o şi a plecat. L-am căutat îndelung, dar nu 1-am descoperit nicăieri şi de atunci nu a mai apărut.

Chiar dacă locuieşte singură si este oarbă, Vanga coboară la miezul nopţii de la etajul I, se plimbă prin grădina şi udă florile. Are un sistem nervos sănătos şi este foarte rezistentă. Ne minunăm de atîţia ani de faptul că' primeşte, ascultă, îndrumă, descoperă şi sfătuieşte mifle de oameni, fără să arate aproape nici o oboseală.

Cu ani în urmă se afla pe Ungă ea ura ttoâp, **avînd** funcţia de casier, căruia, odată i-a poruncit sa dea chitanţe oamenilor, fără întrerupere, pentru că ea H va primi, dft «mp va rezista, ca să nu mai aştepte atîţia vizitatori afara..

Şi s-a produs ceva grozav ; şiruri de oameni — unti de «H ^ ieşind' Ia nesflr^t- Băiatul se făcuse leoareâi chtT * ?re' pur ?5 simplu nu mai reuşea să eompîeteze niant.pi °« « T>- i. e vreme }_a ^ , wVuşă Vanga> sâ j^ai

Să scriu şi a o suta chitanţa *1 Dar abis înţeles că în faţa uşii nu mai este _ nimeni să se oprească. Eram ca toţii epuizaţi şi *de* ino şi de cele ce auzisem c de la ea şi de îa fle* nu avea nimic. Vioaie, bine dispusă, gata stf**

i*4î

i^^^^^J:<

înceapă; a lucra altceva... Da, Vanga posedă o fort* izabilă Pînă cu trei ani în urmă dispunea şi de nePu< nică forţă fizică, putînd să mute garderobui de ?Uter~ capăt la celălalt al camerei. la u

Cîndva îşi cumpărase un tranzistor *Sokol şi* oriu fi mers, îi dădea drumul.

Ascultam numai noi, peru & " ea era purtată de gîndurile sale în locuri neştiute ^
° tranzistor se găsea permanent în geanta de voiaj. °e'

Cu ani în urmă, nu ştiu de ce şl din ordinul cui si başii autorităților au năvălit în casa sa si i-au invent' riat toate lucrurile, pînă la unul, cadourile-de la vizitator' săi recunoscători. Datorită acestui act reprobabil Vane'-s-a îmbolnăvit şi o lună întreagă a fost la tratament într-un spital din Sofia, în acest timp însă casa a râmat deschisă şi slujbaşii necinstiți, pe lingă inventariere, si-au luat fiecare ce i-a plăcut,

Cînd *-a- întors din spital, ea nu a mai voit *să* intre în casă şi *a* rămas la Rupi. A spus : „Nu vreau să merg pe urmele hoților .'"

Am revopsit totul, am spălat, am curățat şi am aranjat totul exact aşa cum fusese mai înainte, însă ea ascundea în sufletul său marea durere, pe care nu a exteriori-zafc-o nici pînă în ziua de azi.

Odată m-a întrebat dacă nu am văzut pe undeva tranzistorul. I-am spus că 1-am căutat, dar că nu pot sa dau de el nicăieri, iar ea ml-a spus ; „Nu~l nimic, o să mi-l aducă el însuşi I"

Pe postul de casier lucra la ea un- om mai în vîrstă, eare s-a îmbolnăvit grav, într-o zi, greu bolnav, a venit îa ea şi a recunoscut, după cincisprezece ani, că ei a luat tranzistorul, precum şi alte lucruri, deoarece considerase că ea era foarte bolnavă si că nu se va mai întoarce din spital, I-a restituit ti-anzistorul şi a rugat-o să-l ierte, w nu s-a ațină de obiect, spunîndu-i doar atît: „Ei bine, i ai plătit pentru faptul că mi-ai furat acest obiect. >' ™ suferi încă mult pentru această fapta !"

Curfnd după aceasta omul a murit in chinuri groazn *ce* " N» ştiu dacă 1-a iertat, pentru că mai mult n-a^^-vorbit despre- această întîmplare. .M-a uimit însă *corni* ^ tarea ei în toți aceşti cincisprezece ani. Ea ştia una

lin

zistorul, dar nu *a* arătat că ar şti cine este *tflă* va* acest timp nu 1-a jignit cu nimic, în cele din si în °tj vinovații ajung la pragul ei, să ceară iertare, ' ga ce ascunde în sufletul său, doar ea poate şti. 06 adeseori de vorbă, reflectăm asupra vieții. Vanga

=>a adesea :

iiăim vremuri grele. Oamenii nu au nimic comun ~"ej MameJe nasc copii, dar nu au lapte să le dea să fntr-6 Zic că din cauză că sînt nervoase. Nu este vorba de 'îT'pur şi simplu copiii nu au nimic comun cu mamele f ci doar au venit pe Pământ prin intermediul lor. ^ooiii nu primesc nimic de la gamele lor — nici lapte, Vi căldură. Sînt dați de foarte «Tlici ia creşă, seara li se n ne .să doarmă separat, arareori ei văd zîmbetul pe .aamelor. Mamele sînt nemulțumite că soții lor nu la ta îndeajuns. La rîndul lor soții consideră că s-au ,rit numai pentru că era necesar să intre şi ei în inelul lumii. Vîrstnicii, şi ei, sînt nemulțumiți că tinerii ..u îi respectă. Nimeni nu este apropiat de nimeni Oamenii se interesează exclusiv

de bani. Consideră că dacă au bani totul va fi în regulă. Nu ştiu ea într-o zi, aceşti bani nu le vor mai folosi la nimic... Există o veche poveste :

A fost o vreme cînd o cămilă costa zece .groşi şi era considerată ca fiind foarte preţioasă. Pe urmă a venit timpul cînd se găseau multe cămile, costul uneia singure fiind de un aspru*, dar nu se mai găseau cumpărători. Cugetaţi asupra acestei istorioare, pentru ea va veni timpul cînd oamenii vor avea totul, dar nu vor putea să cumpere nimic din ceea ce are valoare şi reprezintă o b^âţie de nepreţuit — prietenia, camaraderia, iubirea, comuniunea...

r, Intr-o zi a sosit la noi o scrisoare din îndepărtata ie. Era scrisă de o femeie pînă la care ajunsese faima uit'8* ^0kaDi:1 se interesa de ea, pentru că ştia foarte . ,? amănunte din viaţa sa. îmi amintesc următorul pa-J^n scrisoarea ei :

— moneda 'divizionara.

{arui fâ'J, '

foiri;;, rus e.<bta nimic rmfiise .in unu *sila ai* îţi este greu. Vawnci iurrurîj<:' obligată '(şi cred că aceasta este aşa) - curaj căruia dintre cei care vin în faţa *ia* pentru dacă le vezi şi tragicul sfîrşit..."

necunoscutei spaniole Această constatare, a necunoscutei tematică, pentru că ea ^*i*^-^*n*^^*a.* ioane exact dintre trăsăturile de bază ale caracterului Van«ăi neroKiiatea, umanismul ei nesecat. °

Aveam iun prieten, doctorul I, B., cu care n." cunoşteam df- mulţi ani. Era un om deosebit de preţuit, pentru c3 ani în şir menţinuse în viaţă mulţi oameni, cu medica. mentul pe care îl descoperise, aşteptînd de douăzeci sî cjnci de *ani* sa primească recunoaşterea strădaniei sa]4 de zi şt noapte şi a activităţii sala de aoă şi ani de cercetare,

Artul trecut (1987), Vanga 1-a chemat si au stat mult timp de vorbă despre medicamentul sau, JEa i-a *spus* ce anume mai trebuie să facă pentru ca acest 3-ncdicament s« aibii un efect curativ mai bun.

Cind medicul şi-a luat rămas bun Vaoga 1-a spus s

-™ Eşti foarte obosit, Ivane, odihneste-te. Ai nevoie î! multă odihnă.

— - Da, a zis eî, voi pleca împreună cu familia Ia mare Bagajele îmi sînt deja pregătite,'

— - Mu, a spus Vanga, nici un fel de mare ! Marca c să-ţi la toata puterea. Tu ai nevoie de energia pe cai* ţi~0 dă muntele, , ţ

Doctorul a plecat ia mare şi, Ia scurt timp wP- aceasta, a căzut grav bolnav şi. a murit în mod °bl?n"' eî o asculta şi se sfătuia cu ea, însă de ce de data aceasw nu a

ascultat-o, nu ştiu f . « <#

Vă reamintesc că este nevoie să se țină minte şi _sa ^ Iflcuiască fiecare cuvînt *spus* de Vanga, pentru w, obicei, el este folosit cu un alt în{eles, pe care r.u-J P

pe moment.

Ştim cu toții, iar eu cel mai bine, că absolut deloc, într-o dimineață, cînd plecase spre . *v* -constatat că îi lipseşte plasa neagră sub care, oe

180

-si adună" pafiil." "Eraih'în''oamoră patru femei' si e8/''început să căutăm cu sîrg. Am *aprins* chiar' şi " f'dar de plasă nici urmă.

/.neaşteptate, Vanga şi-a întins piciorul drept si, ca f>Io nc-â arătat uncie se află plasa de păr : '"privi{i cu patru perechi de ochi si nu vedeți nimic f detena'mea, Z. B., din Sofia povesteşte cu mare pîă-celc trăite de ea :

Era ne iarnă cînd am mers la Vanga. Ne-a primit „tr-o cameră ordonată, unde aprins în cămin ardea un foc mare, Vanga şedea în fața lui pe un mindir şi împle- ca ceva. Mîinile i se mişcau repede şî îndemînatec, ca la \ împletitoare experimentată. M-am mirat *t* Cum de împletea aşa repede şi da îndesat, fără să greşească nici ucar un ochi din moment ce nu vedea J în timp ce o riveam mirată şi plină de admirație ea s-a întors dintr~o* afâ spre mine si a zis :

— Du-te şi spune~i femeii care găteşte acolo să scoată : să pregătească tigaia în care prăjim peştele. Am plecat decisă şi, dorind sa fac şi eu ceva pentru rmga, am întrebat-o dacă nu cumva mi-ar îngădui să răț peştele. Ea însă a rîs şi a zis :

— Nu poți să~l cureți pentru că încă nu este aici şî jWa acum călătoreşte spre mine, în curînd va fi adus de un om din satul Prepecene.

Vorbele acestea m-au amuțit. Ceea ce spusese Vanga era de-a dreptul uluitor, aşa că m-am hotărît să rămîn, cu orice preț, pentru a vedea clacă spusele sale se vor ade- er'. Cam peste două ore a venit la ea un tînăr şi primul T*1'- Pfi care l-a rostit, după ce a dat binețe,' a fost; *. ^ "anga, am prins peste proaspăt si tî-ani adus un P|csămănînd!« ' '

i

. ,

* '' « *

din ea, în deplinul înțeles al cuvîntului. De aceea natură îi *sună* şi vorbeşte cu atîta claritate, iar ceptea2ă semnalele cu simțurile sale desăvîrşite En " re" recepționa semnalele a tot ceea ce o înconjoară ^ ?oate şi copacilor, ale pietrelor şi păsărilor, ale lucrurjf 'orl)il cosmosului, ale trecutului şi ale viitorului... fyțu <J" aJe crestele sale îi dezvăluie tainele lor milenare, iar K i ?l gende despre oraşe şi oameni care nu mai exista T> ea *totul trăieşte* şi nu există natura *moartă,* totul se ordonează unei organizări superioare şi ratio'nale. $U'>" Există momente cînd Vanga nu doreşte să stea ri vorbă cu nimeni şi dacă cineva i se adresează din curte ea se supără şi-i spune să o lase în pare, pentru că este obligată să asculte singură, ore întregi despre cele mai diverse evenimente şi oameni din trecut şi din viitor

— Nu este frumos ca atunci cînd sînt atît de adîncită să veniți la mine, pentru că aceasta mâ deranjează, chiar dacă voi nu vedeți cu cine stau de vorbă... Uneori sînt înconjurată de şefi mari, alteori de subordonații lor, dar toți sînt din cosmos. Cînd vorbesc îmi pun la urechi ceva asemănător cu nişte căşti, pentru că glasurile lor vin de foarte departe şi sună ca un ecou. De aceea am nevoie de calm şi de linişte...

Uneori sînt foarte nervoasă şi oamenii cred că sînt rea. Eu văd împrejurimea şi cercul care se atrînge treptat in jurul Pământului, trăiesc chinurile tuturor oamenilor şi nu pot, şi nici nu îndrăznesc să explic, pentru că un glas foarte aspru mă previne necontenit să nu mă chinuiesc să explic, indiferent ce-ar fi, pentru că oamenii îşi merită viața pe care o duc. Cum să-i ajut pe aceşti oameni care, pe zi ce trece, nu mai respectă pe nimeni, se lupta sa obțină bani şi lucruri ? De parcă aspirația omului ar ^ aceea de a călca în picioare tot ceea ce este luminos , sfînt, la care s-a ajuns cu prețul atîtor jertfe scumpe

Azi — 30 mai 1988 — Vanga mi-a spus că în dă ocol o femeie foarte frumoasă, îmbrăcată în alb. ^ stă în fața oamenilor care se străduiesc să intre a ^ Ea a observat-o mult timp cu plăcere, fiindcă imb

străluceşte ca argintul. Natural, nimeni nu a putut să o remarce. :c'nti jd' funcționarul începea să permită accesul oameni-Vanga femeia *argintie* se ridica la aproximativ doi r ia deasupra pămîntului. Era neobişnuit de frumoasă : "tn m mai văzut atît de multă frumusețe adunată într-o-*'fişare omenească,* nici pe vremea cînd *vedeam* şi eram v'uenea vouă l", mi-a zis Vanga.

j?C,

SOLI

Jtatrundem într-o zonă foarte delicată a vestirii noastre, pe care am putea-o denumi : Soli O cart* dintre aceste, cele mai intime şi neobişnuite, convorbi cu Vanga le-am amintit încă din primul capitol al cărţii. Să continuăm cu ele. Anul 1979. Vanga :

— îi văd cam de un an de zile. Sînt transparenţi, *n* apar aşa cum omul îşi vede chipul reflectat în apă. Sînt îmbrăcaţi în haine aidoma zalelor, care strălucesc precum solzii de peşte. Pare că printre el se află şi femei. Pletele lor se asemuie cu algele şi sînt moi ca puful de gîscă, în- conjurîndu-le capetele ca nişte aureole ! Uneori, în par tea din spate au ceva asemănător cu aripile. Adesea, cînd mă întorc în casa mea din Petrici, ii găsesc aşezaţi prin camere. *Vorbesc* cu ei. Gîteodată, de la distanţă, încă îna inte de a ajunge la poarta casei aud sunete lente şi tără gănate, ceva ca o melodic, ca şi cum un cor *as* cînta psalmi.

îmi spun că vin din ţara Vamfim, sau ce* P^n a'a înţeleg eu, şi că aceasta este a treia faţă de Pămînt, ~— A treia de unde ?

— Nu-mi spun, iar eu nu pot să-i înţeleg. Nu-P^P"" nici cu ce scop vin aici. Uneori, unul dintre ei mă pr»w de mînă şi mă duce în ţara lor. Pornim. Merg pe ^ pămînt semănat cu stele. Ca şi cum aş călca pe e le- că care mă însoţesc se deplasează cu repeziciune, ele p ar sări. Pleacă şi se întorc. Pe pămîntuî lor totul - foarte frumos. Aici este o natură atît de minunata ^ ^ pur şi simplu, nu poate li descrisă... însă nu ştiu nicăieri nu se văd case.

«inte sau *veniţi,* nu ştiu cum să~i numesc, rfnt ^ Cînd vorbesc, glasurile lor răsună ea ecoul. i«arW seV *i* «Pază la urechi ceva asemănător căştilor. S*1 În^m1ntu] lor, totul este foarte bine organiza» <=i SX P^gTor 2 mugeşte mult. Aceste fiinţe îmi spun *pe* P^!nJ ia mai directă legătură a lor cu Pămmtui ^ £cu f" cu foarte puţini oameni de pe planeta noastră.

'^un£n£te«ft.. n-nlini^1* ' . _sf

PP controlează.

gi ne N îmi îngăduie să vorbesc despre ceea ce văd, des-

, ceea ce aud pe planeta lor. Cîteodată, unii dintre «î

! —m : „Venim pentru puţin timp şi trebuie să ne hv i imediat. Nu cere prea mult de la noi şi nu ne

reba, pentru că ne este interzis să vorbim"...

îiitr-o zi doi dintre ei au aşezat două sculpturi, repre-zentînd, se pare, doi vestiţi bărbaţi de ai îor. Cunosc locul cu exactitate, dar nu vă pot spune unde este.

Una dintre sculpturi este a unui bărbat, care stă îngîn-durat, parcă sprijinindu-şi capul cu mîna. Cealaltă este a unui bărbat, care ,ştă în picioare şi ține în mina «=a dreaptă un fel de instrument, pe care, cu mare greutate, l-aş putea asemui cu un pistol..,

Cînd aii aşezat sculpturile, una dintre aceste ființe i-a

spus celeilalte :

— N~ar trebui să le mutăm puțin mai la o parte, pen tru a nu fi văzute de oameni ?

Iar cealaltă i-a răspuns :

— Nu te teme, nu vezi că ei sînt orbi ?

Cîțiva ani mai tîrziu. Revenind de la Rupi la Petri ci, «ora Vangâi, Liubka i-a povestit ceva şi pe urmă, fără să vrea, a trîntit cu putere poarta, iar Vanga i-a spus :

— Nu vorbi tare şi nu face zgomot, pentru că în casă sînt foarte mulți oameni .'

Desigur, după sora ei, acolo nu era nimeni, deoarece-Vangăi era întunecată, liniştită şi pustie, adică aşa este întotdeauna cînd Vanga nu se află acolo ', după Vanga :

luhT Am intrat în casă şi m-am aşezat în mijlocul ho-Ia parter, iar ei s-au rînduit în jurul meu. Erau >u hain ^^.in vîrstă, mai degrabă bătrîni, îmbrăcați in ne strâlucitoare. Străluceau atît de puternic, îndt hoînî

părea scăldat în lumina soarelui. Mi-au spus : „stai î p^Cxoare si ascultă, iar noi îți vom vorbi despre vi'îtor ț^ te teme de nimic, pentru ca în fața uşii tale este un pazU mc — un *stîlp de fier*[1]* (?). Mi-au mai spus că încă nu â venit vremea -să vă povestesc tot ceeace mi-au împărtăşit Dar pot să vă citez următoarele : „Lumea va suporta multe schimbări. Va urca şi va coborî. Şi echilibrul va apărea atunci cînd noi vom începe să vorbim cu oamenii!«

Şi o altă afirmație a sa, făcută cu un an în urmă :

— Voi nu vedeți, dar acum, pe cer este o mare mişcară de aparate de zbor. In mod obişnuit înăuntru se găseso cîte trei persoane şi au multe aparate deosebite, îmi spun : „Pregăteşte-te pentru un eveniment important" numai că nu-mi explică despre ce este vorba,

Mi-au spus într-o zi că Gagarin nu *a* ars şi că nu a murit, ci a fost luat. De cine, de ce, încotro, nu mi-au explicat.

Definiția Vangâî pentru timp este : există *timp mare, timp* şi *timpuri.*

— I-am urmărit, spune ea, cu un mare Interes pe cosmo nauții pămmtem, care au păşit primii pe Lună. Dar ei nu v-au povestit nici cît o fărîmă din cele ce au văzut acolo…

Cine sînt aceste ființe care comunică cu Vanga şi care populează adesea casa ei ? După părerea ei, între ele există o anumită ierarhie pentru că au *şefi,* care vin mai rar şi, de regulă, atunci cînd trebuie să comunice despre evenimente excepționale, sau cînd urmează să se întîmple mari catastrofe.

In astfel de ocazii ea devine palidă, leşină şi dintre buze începe să se audă un glas care nu are nimic comun cu acela al său. Este un glas foarte puternic şi cu un tim bru total diferit Cuvintele şi propoziţiile care ies de pe buzele sale nu au nimic comun cu vorbele pe care Vanga îe întrebuinţează în vocabularul său cotidian. Ca ş» c" o raţiune, o conştiinţă străină ar pătrunde în ea P6"^ a comunica prin gura ei evenimente majore care urme să se petreacă în viaţa oamenilor. .

Pentru aceste fiinţe cu care comunică ea foloseşte ^ mai adesea termenii *putere mare* sau *spirit mare,*

nu trebuie să trezească zîmbetele n "aceste denumiri trebuie să fie acceptate tuncuţional. T^fond, n°i nici nu avem încă termeni pentru a-i denumi, pur ?i simplu ea şi-a ales aceste cuvinte, care sin t cele

apropiate de noţiunile şi înţelegerea ei. Afest *glas,* care îi transmite, trebuie de asemenea jventat condiţional. El sună în ea însăşi, *în capul meu.* urn spune Vanga, şi ea îl înţelege, îl aude şi îi răspunae jn gînd. Cum se întîmplă asta, nici ea însăşi nu poţi o exoJica, dar această comunicare se produce uşor şi natural, fără nic* un ^ ^e e^ort din Partea ei ; ea nu-l provoacă, dar nici nu-l poate întrerupe sau evita.

Vanga explică, susţinînd că aceste *puncte* sau *forte* folosesc denumirile date de ea, pentru că, încă o dată, nu ştiu cum să le zic altfel, stau, de regulă, suspendate îr> aer, pentru că *Pămîntul este întinat,* Probabil că există şi o cu totul altă explicaţie, dar după felul în care percepe ea, aceasta este cauza fundamentală.

încă o dată doresc să subliniez faptul că cititorul nu trebuie să ia toate acestea drept literă de lege, respectiv aceste explicaţii elementare ale Vangăi, referitoare la *pătrunderea duhului,* la *foi~ţe,* care ne dau ocol în aer, sau la *voci,* pe care ea le aude şi le înţelege.

Nu trebuie să considerăm aceste stări ale sale ca pa nişte superstiţii, misticism sau revelaţii ce ţin de pp'o-logie. Faptul că o femeie fără prea multă ştiinţă de carie, deja în vîrstă, încearcă să introducă aceste percepţii ale sa'e în nişte tipare general comune, sau prin folosirea unor cuvinte cunoscute de ea, nu minimalizează, cîtuşi de pu-ţ>n, problema şi nu o face să devină elementară. Sîntern datori să acordăm atenţie fiecărui cuvînt rostit de ea şi 85 căutăm explicaţii raţionale şi ştiinţifice.

De curînd, ziarul *Narodna Mlade j,* în numărul său din
^ august *1988* a publicat, pe parcursul a trei episoade,
n material despre o persoană din Plovdiv care, aseme»
d^a moscovitei Djuna, a dobîndit posibilitatea de a vm^
e .a' ^'osind pentru aceasta exclusiv mîinile. în primul

p^od al acestui material era inclusă o narațiune a res-
°â a'T' ^eme'' *n care aceasta relata despre impresia ei
« fost vizitată de nişte ființe *extraterestre,* care au

.examinat *?nu* au făruî *ceva* eu creierii! *12?*
o î. 7Y-aif> .ini s-au părut foarte iiUera^cme şi ani 'ru-;.- (-(> r ' rfy;'?a ca, atunci cind va merge la .Rupi, să i. le citească' v'7^"^ Vanga a ascultat cele citite după care a făcut un c dn^'- tariu scurt; „De ca vă mirați *l* Doar *ei* merg deja r?^" tre noi J'i Pnn*

Sub titlul : „Unde se găseşte planeta *X* ?« în ni]ms rul său din 23 septembrie/1988, ziarul „Rabotniceskn Dalo-, publică următorul comunicat: Moscova, 22 sen! tembrie, B.T.A. (Agenția Bulgară de Presă — n.t.) Cu *noscutttî om de ştiință din Turkmenia, Odek Odekov â propus ipoteze concrete care explică unele fenomene naturale de pe Terra, prin influența civilizațiilor extraterestre, comunică agenția TASS din Aşhabad.*

Conform celor susținute de omul de ştiință, la aproximativ fiecare 3600 de ani Pămîntul beneficiază de o situație favorabilă pentru zboruri şi sondaje pe Planeta X. Despre această enigmatică planetă vorbesc desene si note ale astronomilor civilizației sumeriene. Conform reprezentărilor antice sistemul solar este format din 12 corpuri cereşti — Soarele, Luna şi zoce planete, *',*. Oamenii de ştiință continuă să caute această planetă *'r*— Planeta *$$,* care se roteşte pe o orbită înclinată, motiv pentru care este greu de descoperit. Dacă se are în vedere faptul că, folosind a treia viteză cosmică — *17* km/s — oborul de la ea şi pînă la Pămînt ar dura numai 18 ani, probabilitatea i'izitării noastre de extraterestri devine pe deplin reală.

: Datele despre anomaliile atmosferice, survenite în antichitate şi ajunse pînă la noi prin intermediul scrierii ^hieroglifice, legendelor şi miturilor biblice coincid aproximativ cu vizite ale extraterestrilor de acum 7600 şi 3600 da ani,,.

Haideți să ne imaginăm pentru o clipă că această pla-. inetă, greu de descoperit este *descoperită, în cele* din ur de Vanga, în anul 1979 şi că ea se numeşte *Vamftm,* esi« a treia planetă față de Pămînt, iar vizitatorii extratei ^ jj cu care ea comunică si cărora le datorează darul proc' ^ rii, *sini* tocmai locuitorii acestei planete, Oare să fie
ac

rf? După spusele Vânpl vTtfeb'uf să asf'eptan* *ni* pînă ce vom caP^a semnalele din cosmos, trans-r ^aalie ființe raționale; sau pînă ce vom începe să icăn/unii cu alții, pentru a se confirma prognozei» n, 'jn prezent de-a dreptul fantastice. ' spre deosebire de Vanga, eu nu mă găsesc In si-îe a face. indiferent ce comentariu ar fi, în iogă-' un eveniment a li t de bulversant, pe care l-y m opt ani în urină şi caro s--a întipărit pentru tot-n amintirea mea. cum spuneam :

inga vin tot felul de oameni, cu cele mai neaştep-itrebări, dorințe şl probleme, vin ele asemenea si din [a""care vor să li se spună ce numere vor ieşi la urmă-. 4a extragere a loteriei, pentru a putea cîştiga bani [ti, diverşi căutători de comori,

care insistă să li se na unde sînt îngropate comori pentru .a le dezgropa, ;i dintre aceştia poartă cu ei documente şi hărți, gîn-. l că, dacă le va ține în mîinîle ei, Vanga se va orienta uşor şi le va spune cu exactitate unde se află locul, astfel de oameni Vanga îi goneşte indignată, deoarece acceptă câştigarea banilor fără a se depune o muncă tită.

îitr-o *zi a* venit la maică-mea, la Rupi, un omuleț, "tigămintea de a-l ajuta să fie pîimit da Vanga, I-a st o foaie de hîrtie mototolită, cu ceva scris pe ea, exact, cu vreo zece rînduri de senine, aproape ilizi-. , căra aduceau eu hieroglifele. In partea de sus hîrtia un fel de mîzgăleli, desenate parcă de mina unui co-iespre care omul susținea că ar reprezenta o hartă. [U cred în şi nu iau în serios astfel de dezvăluiri, aşa . 'am ascultat fără a da prea mare atenție şi cu Iseală crescîndă, întrucît multă lume ne deranjează [amintea de a-i sprijini, plus că trebuia să plecăm fentă la Pctrid.

nilețui^ i-a explicat cu lux de amănunte că a dus Ş «artă pa la diferiți profesori din Sofia^ dar că u nu a fost în stare să descifreze scrierea. Ba chiar: pus că astea sînt prostii, pentru că, după părerea' 10 erau, pur şi simplu, înşiruita semne, care nu se- ..

lipsi. -

:&&#":

tîrîssvi--:

mânau cu nici un fel de scriere cunoscută A venise la Vanga pentru a i-o *descifra* şi per unde se află banii...

Deoarece maică-mea ştia foarte bine că V place să primească asemenea oameni a hotărît ^âi Vlngă să renunțe la această întîlnire, Aşa încît Sa~1 fiind la problemele tuturor vizitatorilor Vaneăi' Of rea mea surpriză (neplăcută, recunosc) am auV'V nînd că fiica ei, adică eu, a studiat si s-a ocupat'o ° rea hieroglifică şi poate că ea va putea să o descifrt orice mamă, natural, ea mă supraaprecia. ^

Omul a venit la mine — eu stăteam pe banca din f , căsuței Vangăi -- şi mi-a povestit, din nou în am" țirne, totul. ' anun-

Total agasată, aproape că nu-l ascultam, aşa încît ahi dacă am aruncat o privire pe bucata de hîrtie mototolit? pe care mi-a întins-o. Da' de unde ! Cum s-o

descifrez dată ce neexersatele mele cunoştinţe, datînd din anii de studiu, asupra scrierilor hieroglifice arabe si turce sînt eufemistic spus, slabe. Aceasta însemna pentru mine o treabă peste puterile mele. în plus, *profesorii din Sofia* păreau a fi avut dreptate. Intr-adevăr, multe dintre semne aduceau cu hieroglifele arăbeşti, dar între ele se găseau şi semne total necunoscute mie, care reprezentau, mai degrabă, nişte figuri geometrice mărunte, decît hieroglife.

Mi-am dat seama că strădaniile mele sînt zadarnice, dar pentru că, la urma urmelor, fusesem acreditată de maică-mea drept o capacitate în ceea ce priveşte hieroglifele, i-am propus omului să-mi îngăduie să copiez textul si să-l arăt la Sofia unor specialişti si traducători. Poate că ei vor ajunge să priceapă scrierea secretă.

Omul a fost de acord şi, după ce ne-am înţeles ca după un anumit timp să o caute pe maică-mea pentru aflarea rezultatului, a plecat.

Eu, se înţelege, am uitat pe da'tă de el şi de discuţia purtată, convinsă fiind, încă de la început, că toată aceasta treabă este o născocire sau rod al unei fantezii bolnave

Am plecat cu maicâ-mea la Petrici, am făcut râturi, am terminat cu treburile urgente şi, după am revenit Ia Rupi.

„ dat Vanga m-a chemat în camera sa, *- U" Oneste de regulă si, după ce am stat de vorbă,

"&SS d t că ea auzise întreaga discuţie, pe care o au-

,'j dov nersoana respectivă.

^ vestit despre hartă şi despre hieroglife, pe care I'am pm si am conchis, categoric, că asta este o pros-

! reVăZUe care nu merită să mai vorbim.

5 deSP mă ascultase în tot acest timp tăcută, apoi s-a

, , si a spus : :ciues * ^ ^^ estg Q prosţie j Aici este vorba de ceva

de important,, care este o *înghiţitură* mult prea aiît pentru omul acela, pentru tine sau pentru ori- nTaîtcineva în clipa de faţă.

A est text şi această hartă au fost transcrise de mai

H ori si cu'mulţi ani în urmă. De mai mult de *cHsva.*

eraţii însă nimeni nu le poate descifra l Iar aici nu «te vorba despre o comoară ascunsă ci despre o scriere, «re pînă acum nu a fost cunoscută oamenilor. Ea este scrisă pe partea interioară a unui sarcofag de piatră, care a fost ascuns adînc în pămînt cu mii şi mii de ani în urmă. Chiar dacă acest sarcofag va fi găsit, scrierea nu va putea fi descifrată. Iar ea este foarte importantă ! Pentru că istoria lumii este scrisă cu ea — două mii de ani în trecut şi două mii de ani în viitor.

Acest sarcofag este îngropat şi ascuns în pămînturile noastre de oamenii care au venit din Egipt. Mergeau pe cămile, aveau şi robi, soldaţi şi conducători de rang

înalt. 'ntr-o noapte întunecoasă şi în deplină tăcere sarcofagul i fost depus şi acoperit cu mari cantităţi de pămînt, iar? >amenii care au participat la această acţiune au fost ucişi, a locul respectiv, pînă la unul. In felul acesta, secretul 3 tost cimentat cu rîuri de sînge nevinovat. Aceasta pen-;ru Ca scrierea să aştepte timpul cînd va fi descoperită, 'c°asă la lumina zilei şi descifrată de oameni. Aceasta S3te o solie de nepreţuit, veche de mii de ani

Am ascultat-o pe Vanga uimită şi tulburată, nevenin-l să-mi cred urechilor. Este posibil oare să existe un de miracol — o scriere necunoscută, adresată oame-iilor vor trăi peste mii de ani ? Nu am nici un fel

de motiv să nu cred In spusele de pînă acum ale Va««n *Aşa* ceva însă mi s-a părut mai mult decît incredibil

Gînd m-am întors la Sofia am arătat copia colegii specialişti şi traducători şi toţi, pînă la unul, au deci*' făt că acest text nu poate fi descifrat reprezentând" n a~ babîl, o scriere lipsită de sens. Persistând în ideea că toata povestea asta este incredibilă şi imposibilă am rupt înfr-bună *zi* hîrtia, distrugînd-o.

După un timp, cînd m-am dus dZa Sâou la Petrici am redeschis pe neaşteptate discuţia cu Vanga relativ Ja harta şl *comoara* ascunsă, despre care era vorba în ea. Vanga s-a arătat interesată să discute pe această temă. Am avut chiar senzaţia că ea însăşi se mira de cuvintele pe care le roşi ea.

M-a întrebat dacă am arătat copia specialiştilor, iar eu J-arn răspuns că am avut un insucces total. Ea a spus :

— Da, nu puteţi s-o descifraţi. Irtcă nu a venit timpul !

I-am spus că este regretabil, întrucît înpărtăsisem cele spuse de ea cîtorva prieteni entuziaşti, care s-au declarat imediat de acord să o pornească oriunde ar fi, imediat ce ca ne va spune încotro să o luăm.

Vnnga nu a răspuns nirnic, apoi au venit alţi oameni şi >. -a a discutat cu ei. Observînd-o, în tot acest timp, mi s-a părut că, în unele clipe, ceva o. sufoca, pe urmă părea *s:t* vadă nişte imagini, pentru că pleoapele sale lăsate sa deschideau şi ochii i se mişcau sub ele ca şi cum ar fi ur-Bi.'irit ceva,

Cînd am rămas din nou singure, brusc, fără nici o legătură cu conversaţia anterioară, Vanga a reluat discuţia pe ierna hărţii. Foarte rar şi deosebit de clar, limpede, de parcă ar fi citit dintr-o carte, a început să-mi descrie amănunţit un loc aflat la munte. Am avut senzaţia că ea însăşi se află acolo şi îmi descrie în cele mai mici detalii ceea co vede. Nu au scăpat atenţiei sale nici măcar vegetaţia măruntă, nici pietricelele, nici chiar potecuţele ascunse. La urmă a amintit despre o stîncă mare si a spus că tre < buie să mergem la locul respectiv pe data de 5 mai. Am întrebat-o de ce tocmai pe *5* mai, iar ea mi-a spus doar

— Din cauza corpurilor cereşti — va trebui să priviți Drjnjele raze ale Soarelui si ale Lunii,

cj mi-a dat să înțeleg că nu vrea să mai discute în plus pe această iernă.

Una peste aîta, nu am prea înțeles ce vrea să însemne ultima sa replică," dar noi, acasă, am fost obişnuiți să nu punem întrebări de prisos, aşa că rn-am mulțumit cu această explicație nebuloasă.

Am pornit spre munte pe dala de 4 mai. Semănăm cu nişte *căutători de urme,* scotocind după o urmă invizibilă. î\fu sînt om de munte şi nu mă pricep prea mult în ştiința orientării. Acest vagabondaj pe coline mi-a produs mai degrabă neplăcere decît opusul ei. Pe moment mă cuprinsese o serioasă îndoială asupra succesului acestei întreprinderi şi, de cîteva ori, am propus să renunțăm şi să na întoarcem, în oraş. Spre marea mea surprindere însă, către prînz am descoperit locul. Atît de exact şi amănunțit mi-l descrisese Vanga, încît era imposibil să acceptăm că ne-am fi rătăcit! Am. văzut chiar si stînca orientată spre nordul micii poiene.

Am privit; de cîteva ori cu atenție întreaga împrejurime, dar nu am remarcat în ea nimic -deosebit. Mirosea foarte plăcut a diferite ierburi si plante încinse de soare, în aerul curat de munte se urmăreau în.zbor musculițe fi flutur!, Jar în lumina soarelui fremătau frunzele copacilor înalți cu ramurile întinse.

De Ia o vreme, după amiază cerul s~a înnorat si peste scurt timp a început să cadă o ploaie torențială. Am căutat adăpost sub coroanele copacilor, însă după nici o oră eram cu toții uzi pînă la piele, întinsesem cortul pa un loc întins şi potrivit, în el lăsasem hainele groase şl piîncarea, dar nici măcar foile de cort nu au rezistat şiroaielor puternice de ploaie şi apa a pătruns prin ambalajul pachetelor. Totul s-a udat, ploaia *a* durat cam două ore, aupă care s-a oprit, însă cerul a rămas posomorit. Se întunecase. Am aprins un foc puternic, ca să ne uscam, şi 8m hotărît să ne petrecem noaptea pe lîngă el. O hotărîre «estul de uşuratecă, dacă ne gîndim că nu eram decît cinci oameni pierduți în noaptea întunecoasă, în jur nu era picior de om, iar tot ceea ce aveam cu noi era muiat de apă.

»*» r.1 , ««'Sse" r'lhrs?Ji" itjE?'*

^

^

Prietenii mei au insistat să nu ne oprim la mijlocul dru-muiui, să depunem toate eforturile şi să aşteptăm ziua următoare, pentru a vedea dacă se va întîmpla ceva. Nu-mi dădea pace glndul că venirea noastră în acest loc cu desăvîrşire necunoscut, este inutilă, întrucât cerul rămăsese încruntat pe tot timpul nopţii şi eu mă îndoiam la modul cel mai sincer, că vom vedea soarele în ziua următoare.

An întîmpinat dimineaţa stînd la taclale pe lingă focull furnegind. Cerul se limpezise şi se pregătea să primească| primele raze de soare.

Am traversat pe dată poiana si ne-am oprit la poalele l stîncii. Nu ştiu care a

fost motivul datorită căruia ara faotărît să ne oprim exact acolo şi să aşteptăm *ceva,* nu ştiam *ce,* odată ce apăreau primele raze de soare.

A predominat, probabil, la luarea acestei hotărîri, descoperirea din ziua precedentă, făcută de unul dintre companioni, care observase că pe partea superioară a stîncii se găseau cioplite, indiscutabil de multă vreme, trei cercuri *solare,* cum le numesc arheologii, de mărimea unor farfurioare de cafea, formînd un triunghi, al cărui virf ascuțit era îndreptat spre pămînt.

Timp de o jumătate de oră nu s-a întîmplat nimic. După aceasta însă o rază de soare a început să se joace pe vîrful stîncii, coborînd mai jos, pe cercurile solare, a început să se deplaseze pe ele de la stînga spre dreapta, desenînd un triunghi luminos. Am urmărit acest joc al luminii cam douăzeci de minute, răstimp după care aproape întreaga stîncă era ca aprinsă de soare.

Fără a fi specialişti şi arheologi, fără a înțelege dacă acest joc al luminii era întîmplător sau nu, am fost martori ai unui fenomen interesant, iar simplul fapt că Vanga ne-a spus să urmărim primele raze ale soarelui exact în această zi — 5 mai — se constituia într-o stranie dovadă (cum se zice, vom vedea **f).** Toate acestea ne-au umplut de o ciudată emoție şi excitație.

De-a lungul întregii zile am comentat cele întîmplate, am privit stîncă şi cercurile în formă de triunghi, care o însemnau si am aşteptat căderea nopții pentru a vedea ca ne va arăta sora Soarelui — Luna.

S-a repetat povestea din prima zi. Cam cu trei ceasuri înainte de a se lăsa întunericul a reînceput să cadă o ploaie torențială şi din nou am fost udați pînă la piele. Cerul s-a lăsat si s-a înnorat. Puțin după aceasta s-a lăsat întunericul. Ne-am oprit în fața stîncii, foarte puțin încrezători în faptul că vom vedea şi altceva, însă foarte *curînd* am constatat că, încet-încet norii se ridica şi, ducă o jumătate de oră, am văzut apărînd prima stea pe rer.

în clipa aceea, o rază de lună — nici măcar nu am sesizat cum — a apărut, a repetat jocul razei de lumină a soarelui din dimineața precedentă.

.Era în jurul orei 21.

Cît vedeai cu ochii era întuneric beznă. Raza a atins vîrful stîncii, după care, atingînd repetat cercurile solare, de la stînga la dreapta a descris, timp de cincisprezece minute, cunoscutul triunghi, cu vîrful ascuțit îndreptat spre pămînt. Am rămas nemişcați în întuneric, la doi. trei metri de stînca acum scufundată în întuneric şi nimeni - nu îndră2nea să rostească nici un cuvînt, deşi, probabil, toți cinci gîndeam unul si acelaşi lucru : să fie oare în-tîmplător acest joc al luminii pe stînca, sau între ele există o relație cu caracter legic ?

însă incredibilul abia de-aci încolo începe : Cîteva minute mai tîrziu partea

netedă dinspre sud a stîncii înaintea căreia ne aflam se ilumina, parcă din interior, asemenea ecranului unui televizor şi, în mijlocul întunericului montan, ea s-a conturat în cenuşiu deschis, O clipă mai tîrziu au apărut, profilîndu-se într-o lumină albă... două chipuri ! Erau imense, ocupînd aproape tot spațiul luminat — stînca netedă avea cel puțin cinci metri înălțime şi trei sau patru metri lățime. Figurile se vedeau atît de clar şi se conturau atît de bine reliefate încît am avut sentimentul că, din clipă în clipă, se vor desprinde de stînca şi o vor porni spre noi. Era atît de cutremurător, încît am încremenit, pur şi simplu — de ceea ce vedeam °u propri-i ochi cît şi, de ce sa o ascund, de frică !...

Atît de bine am reținut aceste figuri, că nu am să le tft tot restul vieții, în partea stînga a stîncii, în plan j apropiat, se găsea, in mărime naturală, un bărbat matur, «nai degrabă bătrîn, îmbrăcat cu o robă lungă pînă Ia pă-

mînt, cu plete lungi fană îa umeri, Mina sa stîngâ pe lingă corp, iar în cea dreaptă, întinsă înainte, ținea ua obiect, — ceva ca o minge rotundă, clar nu era minsşe mai degrabă vreun instrument necunoscut.

In planul îndepărtat, dar mai sus şi spre dreapta stătea a doua figură. Nu ştiu da ce 1-am asemuit cu un faraon. Era un bărbat tînăr, aşezat pe ceva asemănător unui fol toliu. Ținea picioarele adunate şi atârnate în jos, iar milițiile erau aşezate pa brațele *fotoliului.* Pe cap purta o pălărie înaltă, pe care, de ambele părți, în dreptul urechilor, răsărea ceva asemănător unor antene,

Figurile au stat astfel suficient da mult timp pentru a-reuşi să Ie studiem şi să le reținem bine. Pe urmă stînca *s~a stins, a* redevenit întunecoasă si totul în jur s-a acoperit cu o beznă de nestrăpuns. De nicăieri nu venea nici cea mai mică lumină pentru a ne putea permite să na gîndim la eventuale efecte luminoase.

Cînd ne-am revenit şi am.luminat ceasurile cu lanternele am constatat că urmărisem vedenia timp de aproximativ douăzeci de minute,

După aceasta ne-am îndreptat în grabă spre corturi si, ca la o comandă nerostită, ne-am adunat într-un suflet bagajele şi îuminînd *cu* lantcrnole poteca, izbindu-ne de rădăcini, pietre, tăcuți şi cu o viteză nebănuită de noi, ne-am dat drumul la vale, şi, cam după vreo două ore, am văzut luminile oraşului.

Ne-am simțit încurajați de apropierea oamenilor si am început, să vorbim, S-a dovedit că toți cinci observasem acele figuri, iar descrierea dată nu se deosebea de la o persoană la alta... Se putea vorbi despre o psihoză în «naşă ? Numai că noi nu ştiusem anterior de ce trebuia să stăm în fața acestei stînci şi nici prin minte nu ne trecuse că aveam să vedem ceva pe suprafața ei. Replica iVangăi fusese : „Trebuie să

urmăriți primele raze ale Soarelui si ale Lunii."

Datorită rudeniei mele cu Vănga, cineva ar putea creda că eu arn fost convinsă şi pregătită psihic pentru un eveniment, chiar dacă nu ştiam care va fi acesta. Să zicem. Dar ceilalți oameni *1* Erau deosebiți prin virstă, educație şi înțelegere, în ceea ce priveşte viziunile Vangăi referi-

r,'v-\v\\(\ pentru noi, pe atunci nici .nu-mi puteau ireea. '°'-l nîinte. Nu-mi trecuse chiar nici pînă azi, cînd am vc"p'it să scriu "despre Vanga şi cînd am scos din mapa J!''ițele lăsate în bibliotecă încă clin anul .1979. Deci nu °° f cm vorbi despre sugestionare. Atunci ee-a fost ? Şi da f^ Vanga ne-a trimis în acel loc ?

Am^mers imediat a doua zi la Vanga şi i-am povestit

amănunțit totul. A fost foarte interesată, dar n~a dorit să facă nici un fel de comentariu.

*Dar ceea ce am văzut atunci nu-mi dă pace răci pi na in ziua de azi, Despre ce figuri poate fi vorba — oare despre acelea văzute de Vanga, sau de altele ? Oare acesta este locul pe care îl ştie ea, dar nu-l spune sau este vorba despre un alt loc ? Ce sînt aceste figuri şi cine le-a aşezat aici si de ce, cu ce scop ?

între timp am mers încă de cîteva ori în acel loc: şî dimineața şi seara, dar de atunci nu am mai văzut nimic?.

Am hotărît să' nu împărtăşim nimănui nimic despre această trăire neobişnuită pentru că ar suna ca o poveste; dinir-un roman fantastic. Mi-am reamintit vorbele Vangăi *i* „Va veni timpul *minunilor* şi ştiința va face mari descoperiri în domeniul materialului. Pînă în anul 1990 vom fi martorii unor uimitoare descoperiri arheologice, care vor schimba radical ounoştiințele noastre despre lumea antică. Tot aurul ascuns va ieşi la suprafața pămîntului, clar se va ascunde apa. Aşa a fost prestabilit!"

Cred profund în spusele Vangăi, referitor la descope-v firile viitoare ale ştiinței contemporane. Nădăjduiesc ea, îbtr-o zi, ea să descopere şi cheia acestei stranii enigma careta marcat viața noastră cu atingerea a ceva *suprand~*

' ?i care, atît de categoric, a schimbat reprezentările

asupra anumitor lucruri,.,

, Nu ştiu dacă voi putea cîndva să-mi răspund la acesta întrebări, Nu ştiu dacă, în general, voi înțelege ce anume reprezintă fenomenul Vanga,

nv .^ ne întoarcem însă acum din stele si să auzim ce ai» ..5[1] Pytea să ne spună ea despre pămîntul nostru, despre -«opurile noastre.

LiubKa fv__ __^

„Era anul 1948. *Vanga* mî»a spus *:'''*

— Ține minte *vorba,* acum în Balcani nu este r> dar *va veni* ziua cînd toate capitalele balcanice îşi ' întinde mîna în chip de ajutor şi prietenie. Mari condur^

tori din Sofia şi Bucureşti, din Belgrad, Atena şi Anka * se *vor* aduna şi *vor* discuta animați de aspirația la î$_{n}$t [3] legere şi prietenie. *"

într-adevăr, această prognoză a Vangăi este deosebit d interesantă, dacă ne gîndim că a fost rostită cu patruzeci de ani în urmă şi că ea începe să se adeverească. Cînd am purces să scriu această carte începuse întîlnirea dintre miniştrii de externe ai țărilor balcanice, desfăşurata la Belgrad, unde discuțiile s-au purtat sub semnul bunei vecinătăți si al păcii.

Ea aminteşte adesea : „Să lupți pentru pace nu înseamnă să fii întruna cu mîna pe armă. Dacă insufli oamenilor gînduri bune acea-sta reprezintă de asemenea un pas serios spre atingerea păcii. Mulți conducători din diferite țări şi-au îndreptat eforturile în această direcție. INoi nu putem avea altă alegere. Trebuie să fim buni, să ne iubim pentru a ne salva. Dacă nu vom înțelege acest fapt în mod rațional, el ne va fi impus de legile inflexibile *ale* cosmosului, dar atunci va fi tirziu si ne va costa foarte scump... Iată, văd uneori un astfel de tablou : Pămîntul înnegrit şi ars, iar pe el se mişcă un pumn de oameni, ca nişte umbre... Nu-i bine să admitem ca viața pe Pămînt să piară din cauza miopiei noastre. A venit timpul să depunem toate eforturile ca să ne debarasăm de duşmănie, invidie si ură. Aşa a fost prestabilit. Chiar dacă nu am

vrea, viața trebuie să se dezvolte în continuare»."

"

Vanga, anul 1987 :

Iată, se dau legi noi. Se țes noi tipuri de *îmbrăcăminte,* eu care să se îmbrace oamenii. Dar va mai trece un timp pînă ce vom produce o țesătură solidă. Avem nevoie mu de îmbrăcăminte artificială ci de o astfel oŞ îmbrăcăminte deJa care să primim căldura. Va trebui sa mai treacă un timp, va apărea un om înalt, un *trimis* ț el va fi un bun țesător şi un bun croitor.

Vanga, ianuarie 1988 *i*

__ Sintem martori ai urîdr evenimente decisive ale planetei. Doi dintre cei mai mari conducători ai Pămîn-tului şi-au strms mîna Şi au semnat, pentru a dovedi că au făcut primul pas spre ajungerea la pacea universală par va trece mea mult timp. Va curge încă multă apă ' Va veni Al Optulea si el va semna pacea finală a planetei,"

Dacă, de data aceasta, excludem propozițiile al căror înțeles nu ne este foarte clar, putem doar să ne arătăm uimiți de darul de exprimare poetică al Vangăi

Imaginați-vă, pentru o clipă, ce ar fi putut să ne povestească în caz ca ar fi fost un om erudit, cu multă

ştiință de carte. - .

N Dar poate că aşa trebuie...

Am parcurs un drum nu prea uşor pînâ ce am V" "aceste pagini. Am încercat, cu conştinciozitate, con/f -de o dragoste curată şi cu sinceritate să pătrundem " ** prcuna în lujnea enigmatică *a* Vangăi, am încercat ^"

- "ij

iubire şi frăție :

un timp „Eu slnt pusă aici şi am sta în
prestabilit spre a celor acest loc. întind mîna ce încotro să
disperati si îi îndrept meargă !""

Nu este acesta drumul care adevărat luminos ?

„Trebuie să fim buni, pentru a ne salva ! Viitorul va aparține celor buni, iar ei vor trăi într-o lume minunată *pe* care acum ne este greu să ne-o imaginăm !"

Cită speranță şi siguranță ne insuflă Vanga în zilele noastre neliniştite cu aceste afirmații — că viața pe Pământ nu se va stinge, deoarece „Va veni vremea unei munci însuflețite, de iubire şi frăție între oamenii de pe planeta noastră".

Tocmai acestei vieți, frumoase şi unice, slujeşte ea (Ic . aproape cincizeci de ani şi noi o putem crede, pentru că Kilnic ne oferă previziunile sale, iar timpul o confirmă permanent. Timpul! Acest veşnic ,şi neobosit judecător, care neagă şi trimite în uitare tot ce este fals, neadevăraț şi inutil, iar Vanga merge înaintea sa, condusă de incredibilul său dar, depăşind în cel mai categoric mod întregul nostru scepticism, neîncredere şi negare.

Este necesar acest dar, cu toate că noi nu înțelegem; pentru aceasta a apărut, în timpul nostru. Pînă în prezent no! nu ne putem explica mecanismul acestei neobişnuite manifestări. Dar Vanga spune adesea :

„A venit timpul *minunilor* şi ştiința va face rnar^^ coperiri în domeniul imaterialului. Vor fi descifrate taine..."

140.

Pesfe Rupi cade întunericul, înalt, spre rer, se ridică crestele enigmatice ale muntelui Kojuh şi aburii fierbinți ai izvoarelor termale, care se vălătucesc la poalele sale, je fac încă si mai misterioase' şi ireale. Undeva, departe^ în spatele munților se împletesc sunetele vieții civilizate, cotidiene. Dar ele nu pot distruge liniştea şi calmul acestui colțişor, unde timpul pare *a* se fi oprit în loc. Apele sărace ale riului Struma spală încă urmele lăsate de oameni din cele mai vechi timpuri, iar sunetele dulci ale clopotelor turmelor de oi umpleau văzduhul ca şi acum. Şi vîntul îngînă încetişor prin crengile copacilor, iar firele-de iarbă şi corolele delicate ale florilor se clatină aprobator, în tact. Pînă ce totul se potoleşte, în aşteptarea uneî noi zile, care va aduce lumină şi mai multă speranță. Inir-o

aşteptare răbdătoare a unui mare eveniment, printre iubitele sale flori din grădină stă şi Vanga. *Ea* participă atît de armonios şi natural în întregul tablou, de parcă ar fi stat aici dintotdeauna. Uneori, fața sa lipsită de expresie se însuflețeşte si ochii săi orbi se deschid larg. Ce vede, cli vederea ei *neomenească,* în acest amurg liniştit? Oare.se duce cu gîndul undeva în timpurile trecute sau traversează în viitor ? Oare răsfoieşte pagini din existența oamenilor, ori stelele îi şoptesc despre alte îndepărtate şi necunoscute lumi, a căror solie ea o descifrează cu incredibilele sale posibilități, ca să ni Je ofere mîine nouă, oamenilor ? Iar noi cum le vom întâmpina ?, Cu bunăvoința, dragostea si demnitatea oamenilor viitorului, pentru că aşa este porunca timpului căruia îi slujeşte Vanga.

Un lucru este limpede. Voi cita din nou : >

„O astfel de carte nu poate fi scrisă acum..." Intr-adevăr, nu se poate. O astfel de carte poate fî scrisă doar fără întrerupere, iar punctul final va fi pus undeva, în viitor. Este nevoie să fie confruntate diverse puncte de vedere, pentru a se compara păreri diferite, să' se studieze şi să se cerceteze pentru a putea, **Ia** rfndul nostru, să *pătrundem* proorocirile Vangăi si să descifrăm taina numită VANGA. ˣ

Sfîrşit

POSTFAȚA

Deceniu ăupă deceniu, materialismul 'dialectic s-a străduit să inoculeze, generațiilor care s-au născut şi trăit în perioada comunistă, ideea nocivă că omul este superior \ naturii, că el trebuie să lupte *cu aceasta şi să o* învingă ! *O absurditate care ne invita la sinucidere... Omul, spune .Vanga, trebuie să trăiască la unison cu natura, aceasta fiind singura cale de supraviețuire a speciei umane.* ; *Despre Vanga şi extraordinarele ei capacități de clarviziune şi tratament naturist s-a ştiut şi vorbit mai puțin în țările din estul Europei, întrucît* darul *de care dispune ea contrazice flagrant „filozofia" betonată marxist-leninistă. Cu toate acestea, în propria-i țară — Bulgaria — însuşi regimul a fost obligat s-o recunoască, ba mai mult;, chiar să-i permită a-si primi miile de vizitatori, veniți din toate colțurile planetei, in speranța rezolvării problemelor care îi frămîntau. Faptul în sine constituie un adevărat miracol, pe care cu greu ni-l putem explica. Cu atît mai greu cu cît, la timpul respectiv, fie şi numai a discuta despre posibilitatea existenței imaterialului constituia o impietate, o crimă de les-marxism. Vanga era însă — şi este — mărturia realității imaterialului...*

Nimeni nu poate explica — în orice caz ştiința actuala nu o poate face, deşi a studiat-o, ani de~a rîndul, cu ajutorul celor mai modeme mijloace de investigare — cum reuşeşte Vanga să vorbească ou morții, *cum poate vedea şi descrie trecutul, prezentul şi viitorul unor per* soane sau al unor popoare întregi, cu o năucitoare exactitate. Exactitate de care s-au convins iluştri oameni de țtiință şi cultură, oameni de stat, chiar*

capete încoro-note din lumea largă], care au vizitat-o — unii dintre tei *minați poate doar de curiozitate, o curiozitate neîncrezătoare, dar care, fără excepție, au plecat de la e&* l *profund tulburați* ***şi*** *încredințați de veracitatea extraor?* ***dinarultii ei*** *dar**

.§« .

putoarea cărții, Krasimira Stoianova, nepoată a Van-cai, care a beneficiat de posibilitatea studierii de foarte aproape a fenomenului Vanga nu şi-a propus pretențioasa sarcină — şi fără sorți de izbîndă — de a studia în mod ştiințific şi de a explica fenomenalele posibilități ale mătuşii sale. Ea povesteşte, la modul cel mai obişnuit, biografia Vangăi, descrie, cu multă simțire, anii copilăriei Vangăi, greutățile pe care aceasta le-a întîm-pinat pe lungul drum al vieții sale. Krasimira Stoianova înşiruie, şi face aceasta la un mod de-a dreptul captivant, observațiiln sale personale, rezultate din anii petrecuți alături de mătuşa sa, precum şi mărturiile a numeroase persoane, care au vizitat-o pe Vanga, au Siat de vorbă cu ea, primind un sfat, încurajări sau mustrări, au călătorit cu ea în timp — în trecut, prezent sau în viitor — dovedind o tulburătoare exactitate a cunoaşterii. Documentată, autentică şi convingătoare cartea Kra-simirei Stoianova ne face cunoştință cu miracolul-Vanga, provocînd ştiința să caute explicații posibilităților de care dispune aceasta, în loc de a nega, fără să cerceteze, dovezile extraordinarelor capacități ale unei, aparent, obişnuite femei de la țară. Cartea ne pune față în față cu o realitate fantastică — doi termeni care par a se exclude reciproc, dar care sînt extrem de exacți în contextul acestui volum — ne prezintă o femeie-miracal, o personalitate care, în fond, la prima vedere, nu se deosebeşte cu nimic de noi, dar care trăieşte în deplină armonie şi consonanță cu natura, recepționînd, cu simțurile sale ieşite din comun, toate semnalele acesteia.

In postfața ediției bulgare cunoscutul psihiatru, profesorul Asen Jablenski notează : „Lăsînă la o parte încercările naive, pseudo-ştiințiftce de explicitare cu ajutorul biocîmpului sau *al imaginarelor* energii cosmice, *trebuie să ne apropiem de fenomenul Vanga pe două căi alternative : sau să acceptăm ipoteza că viața noastră de* 2J *cu zi posedd o anumită dimensiune ocultă, care nu se subordonează legilor cunoscute ale materiei sau* să *ne-o imaginăm pe Vanga ca pe o neobişnuită variantă a unui dispozitiv neurofiziologic, ca pe un incredibil de eficace computer neuronal, capabil să ofere concluzii cu un înalt* ' de *exactitate. Spre deosebire de computer insă,*

JH3

*Vanna "v^fdă eharis'tr.q v.xui prooroc autentic.**

t.clfbnd pvholcrar.'jui sovietic Kaypn-GVKki consider cu Vanga pnşeşie pe w;n?le înțelepciunii proprii,* dar Vi *tot ceea ce face, gînduriie -mic vor constitui, întotdeauna un*

secret, -*aşa cum sub semnul secretului stau şi operai ţîile sale. fără dureri, efectuate de la distanţă, pe care alljî ar putea doar să le imite, fără a putea însă a învăţa pe cineva cum să le facă,*

însăşi Vanga spune că darul *nu poate fi multiplicat e.-iif imposibil a fi transmis. Adevărul nu poate fi înmul'- ţa, na poate fi învăţat. Singură imitaţia este accesibilă ori.*

*{:<!!'{_-'persoane, *

in afara capacităţilor sale de clarviziune Vanga este înze-iirată cu un înalt simţ moral,, cu o forţă nemărgi-niid, cu o vitalitate şi un altruism neobişnuite. Ea este un desăvîrşit medic al sufletelor şi, în acelaşi timp, uri .judecător sever al amăgitorilor şi necinstiţilor.

Etica ei superioară, posibilitatea de a pătrunde adine în ceea ce este ascuns altora se manifestă şl în copaci-*iăţile sale de lecuitoare. Plantele medicinale, reţetele re~ feritoare la o viaţă naturală recomandate de ea au fost de ajutor multor oameni, dovedind instinctul ei sigur în ceea, ce priveşte actul de vindecare, în faţa căruia chiar şi cunoaşterea ştiinţifică se opreşte neputincioasă.*

Urmărindu-şi propria filozofie Vanga ne sfătuieşte cum să trăim în armonie cu natura, cum să ne tratăm cu plante ce cresc în locul în care trăieşte fiecare dintre noi, pentru că, aşa cum spune ea, oamenii şi plantele coexistă armonic în natură.

Cu legendara, de-acum, prooroacă Vanga au stat de vorbă nenumăraţi oameni, obişnuiţi sau celebri. Şi fiecare a. dus cu el o trainică amintire şi un profund respect pentru însuşirile sale extraordinare. Cu toate acestea un portret cuprinzător, un grupaj de însemnări despre prezicerile sale, despre activitatea sa nu veţi putea afla dccît citind această carte, să-i spunem, neobişnuită, pe care o ţineţi în mîinile dumneavoastră.

Cine are urechi de auzit, să audă, cine are minte da /judecat, să judece !...

* I. IOSIF şi E, IVAWOVA

Către cititori :

De curînd ne-a parvenit la redacţie un Mic dicţionar, *cuprinzînd reţete de tratament, prin mijloace, naturiste, recomandate de Vanga. întrucît* nu a *dispus de timpul necesar traducerii şi includerii în acest volum a respectivelor reţete, editura Star Trafic va multiplica respectiva lucrare (aproximativ 80 pagini), preţ estimativ: 32 lei, pe care o va expedia contra ramburs tuturor celor care o vor solicit», la adresa de mai jos:*

SOCIETATEA COMERCIALA ŞTAB TRAFIC S.R.fi. >, 1100 Craiova, tel.: 941/16343 -T

Calea Bucureşti, Bl. M16 A„ et. 2, aj>. 5